Riga trece drept unul din oraşele cele mai înfloritoare ale Europei. Vara pe bulevardul Comunarzilor.

REPUBLICILE SOVIETICE DEPE ŢĂRMURILE BALTICEI

DIN împrejurimile Memelului şi până la cele ale lui Narva, apele Mării Baltice scaldă ţărmurile Lituaniei, Letoniei şi Estoniei.

Peisagii cele mai frumoase, ţinuturi bogat împădurite, râuri largi şi lacuri pitoreşti, ca şi minunatele livezi îmbelşugate, dau acestor trei republici surori o legătură strânsă, pe care călătorul o remarcă dela un prim contact, dacă lasă la o parte variantele specificelor naţionale.

Plăjile sunt acoperite cu nisip fin; aerul e parfumat de aroma pinilor.

Altădată, aceste splendori ale naturii, puteau fi admirate numai de turiştii străini, mari proprietari de uzine sau moşii.

Un cântăreţ suflă într'o „volynca", cimpoiul estonian.

Un crâmpeiu din pitorescul Tallinului: un cortegiu de tineri se îndreaptă spre o sărbătoare câmpenească

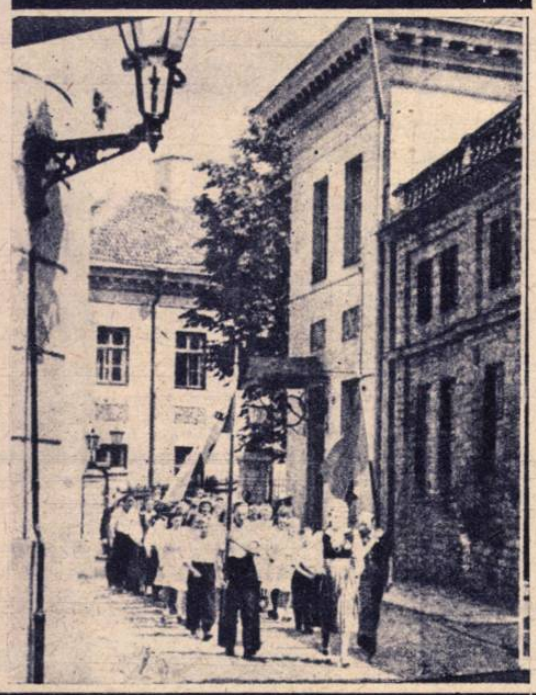

Astăzi, lucrătorul din Madona în Letonia ca şi muncitorul uzinelor Volta din Tallin, îşi petrec vacanţe odihnitoare pe plăjile golfului Riga.

Aici şi acolo, pe mijlocul plaiurilor înverzite, se ridică — vestigii ale unui trecut nu prea îndepărtat — castelele unde se refugiau altădată cavalerii atunci când poporul oprimat punea mâna pe sape sau furci, în nopţile faimoase ale Sfântului Gheorghe.

Cavalerilor teutoni, le-au succedat baronii baltici.

Dar un jug la fel de apăsător, încovoia cele trei popoare surori

Astăzi, castelele acelea sunt însufleţite de râsul cristalin al tinerilor pionieri.

Şi Osvald Olesk, care de patruzeci de ani e muncitor agricol, posedă acuma pământul său, calul său şi micuţa sa caretă, într'o mică şi gospodărească fermă din regiunea Revel.

Arhitecţi au venit dela Moscova şi Leningrad,

Mai mult, din Leningrad, uzinele „Electrosile" au trimis mari cantităţi de material electric, astfel că, la periferiile din Kaunas, Riga şi Tallin, s'au putut construi noui locuinţe muncitoreşti.

In doi ani filatura din Kengholm, a devenit cea mai importantă din Europa.

Acuma, minierul estonian, trimite cărbuni locuitorilor Leningradului.

Altădată, ţăranii emigrau cu miile.

Agricultura suferea de incapacitatea marilor proprietari. Ea a fost distrusă de ocupantul german.

Astăzi, puterea sovietică, organizează sovhozuri.

Dar mai sunt numeroşi ţărani care cultivă pământul pe bază individuală. Pentru aceştia, statul ţine la dispoziţie numeroase staţii speciale de închiriat maşini şi cai.

Astăzi, stăpâne pe pământul şi pe uzinele lor, popoarele din Lituania, Letonia şi Estonia, şi-au luat destinele în propriile lor mâini.

Ele au guvernămintele lor, unde se găsesc cei mai buni fii ai clasei muncitoare din ţările respective.

Vechile universităţi şi-au redeschis porţile; altele noui au fost creeate, o cultură naţională şi populară se naşte. Astăzi.....

1940. Prevenind atacul german, Uniunea Sovietelor şi-a trimis armatele sale până la Baltica şi linia Curzon.

Astfel, Leningradul a putut fi protejat, iar înaintarea victorioasă a trupelor sovietice a alungat pe cotropitori.

Turiştii germani, prusacii mari proprietari de pământuri şi uzine, au fost isgoniţi.

Eliberată, după 20 de ani, voinţa populară a măturat dela conducere clica de trădători aflaţi în slujba străinilor.

Lituania, Letonia, Estonia sunt libere.

Şi libere, ele au cerut, prin votul lor, reîntoarcerea la patria-mumă, de care au fost rupte în 1920.

„Statele Baltice" au devenit republicele socialiste sovietice ale Lituaniei, Letoniei şi Estoniei.

Apele reci ale Balticei, scaldă acuma ţărmurile a trei ţări libere.

(După France-U. R. S. S.)

Riga este un vechi cămin al culturii letone. Eşirea dela un curs, al şcolii de Arte Frumoase.

Ţărance în costume naţionale, pe câmpia letonă.

ţărmurile Balticei

PA

Unchiaşul cel bun, a adunat în jurul său grupul acesta sgomotos de copii, pe care vrea să-i înveţe un joc nou.

Sub atenta supraveghere a instructorului, copiii fac o serie de exerciţii gimnastice. Se mai întâmplă să greşească vreunul.....

Cu perseverenţă se face orice: iată un exerciţiu mai reuşit.

La basket, cu mingia în braţe, Tudorică caută o ieşire spre „coş". Dar ceilalţi „jucători" îl flanchează din toate părţile

CÂND am aflat de existenţa unui „Parc al copiilor", întemeiat pe meleagurile fostelor „gropi" ale lui Cutzarida, din cartierul Filantropiei, am dat neîncrezător din umeri.

Trecusem şi mai înainte pe acolo şi văzusem acea imensă întindere de 6 hectare, pe care se înălţa odinioară fabrica de cărămidă a lui Cutzarida, năpădită de bălării şi gunoaie, cu gropi imense, rămase de pe urma exploatării nemiloase a cărămidarului, ca şi a bombardamentelor aeriene din timpul războiului.

Şi totuşi, deunăzi, când curiozitatea m'a împins din nou spre capătul străzii Siret, am rămas uimit de priveliştea ce mi se înfăţişa înaintea ochilor.

Parcul copiilor exista, îl vedeam acolo, imens şi curat, în timp ce gropile acelea vestite, focare de infecţie şi boli, dispăruseră ca prin farmec.

Câteva minute mai apoi, o discuţie angajată pe loc cu un cetăţean de prin cartier, mi-a desvăluit misterul.

Povestea parcului începe în lunile primăvăratice ale anului acesta, la unul din sediile Partidului Muncitoresc Român.

Era o după amiază ploioasă şi muncitorii diferitelor fabrici din împrejurimi, se strânseseră la sfat.

O problemă grea, dar care se cerea rezolvată de urgenţă, se găsea în centrul atenţiei acelor oameni harnici, preocupaţi de aşezarea vieţii copiilor lor, pe un drum nou şi sănătos.

Era vorba de creearea unui parc al copiilor, utilat cu toate aparatele sportive necesare, unde odraslele muncitorilor din cartierul Grivita-Filantropia, să găsească, alături de leagăne şi bănci de odihnă, condiţii din cele mai favorabile pentru desvoltarea şi desăvârşirea educaţiei lor, sub atenta îndrumare a instructorilor.

Şi oamenii noştri, au început să se gândească la locul cel mai potrivit pentru realizarea frumoasei lor iniţiative.

— Ce-aţi zice de Groapa lui Cutzarida" ? propuse un tovarăş mai în vârstă.

— De acord.

— Bună idee, sosiră aprobatoare, răspunsurile adunării.

Şi lucrul a început de îndată.

Locuitorii cartierului Grivita-Filantropia, au putut vedea cu uimire, o serie de experţi tehnici, făcând măsurători, luând adâncimi si înscriind pe hârtii calcule geometrice.

Şi vestea cea mare a pornit repede să facă înconjurul cartierului şi să umple de bucurie feţele duioase ale mamelor ca şi figurile dârze de muncitori ale tăicuţilor, pentru a nu mai pomeni de veselia exuberantă a copilaşilor, strânşi în mare grabă în jurul terenului, să urmărească cu acea curiozitate specifică vârstei lor, lucrările de amenajare.

Gospodarii de prin partea locului, când au aflat de o astfel de ispravă, s'au strâns şi ei repede la sfat şi au luat o hotărâre mare.

De seară, o delegaţie de-a lor s'a prezentat pe teren şi a cerut să vorbească cu responsabilul lucrării.

A doua zi, echipe voluntare de femei şi bărbaţi, s'au prezentat la munca de nivelare a terenului.

Şi zi de zi numărul voluntarilor a crescut vertiginos.

S'a muncit cu râvnă şi iată, că după numai câteva luni de zile, Parcul Copiilor a devenit o realitate pentru ca la 1 August, ţâncii sgomotoşi să pună stăpânire pe el, spre satisfacţia gospodarilor care l'au ridicat special pentru ei, din bălării şi hârtoape.

De-acum înainte, copilaşii care nu pot pleca vara în diferitele colonii organizate la munte sau la mare pentru ei, vor găsi aicea, tot ceeace au nevoe.

Terenurile de footbal, basket, tennis, gropile cu nisip pentru sărituri, leagănele şi băncile, aşteaptă alţi, mereu alţi copii, care să le întrebuinţeze.

CAND 22 DE COPII PUN STĂPÂNIRE PE O MINGE....

Pe terenul de football, special amenajat pentru ei, cu dimensiunile reglementare riguros respectate, 22 de copii au încins un „match" de toată frumuseţea.

Mingea sboară dela un jucător la celălalt, în atacuri frumos organizate.

Pe marginile terenului, părinţii entuziasmaţi, îşi susţin odraslele cu câte-un „Bravo Puişor !".

Iureşul atacanţilor e vijelios : beci, fundaşi, centri înaintaşi, au pornit cu toţii la atac.

„Portarul", mai mititel decât ju antrenat de iureşul echipei sale, l voineceşte după ceilalţi, doar-doar shoot.....

N'or fi respectând „jucătorii" a gulile internaţionale ale footbalu tragă în balonul rotund, pe care îl tot hărţuesc, până ce un shoot mai vreunul, aruncă mingia năzdrăvană prinde, rostogolindu-se cu ea în b neţărmurită a mamelor de pe tuşe

„Grozav plonjeu, a făcut Ionică

Şi vecina, posesoare şi ea a dou pe teren, aprobă cu obiectivitate, momentul când o direcţi, i-ar pute

Se pare că mul

Una din cele pe balon, trece c periculos de „adv tri în faţa porţii,

Un hohot groz şi în tribune.

Se vede treaba când a tras în ba

RCUL COPIILOR

ei fetițe s'au strâns
ți aproape, una de al-
, pe banca umbrită de
țari și urmăresc cu în-
rdare peripețiile unui
ou mititel ca și ele,
ntr'o poveste năzdrăvană.

togolit într'o tumbă acrobatică, demnă de invidia copiilor care fac cerc în jurul lui, dar și de dezamăgirea mamei care și-a văzut ratat prilejul de lichidare a „rivalității" cu vecina sa mai norocoasă.

Matchul s'a terminat !

Cine a învins ?

Nu știe nimeni. Cine s'a mai preocupat de punctele înscrise deoparte sau de cealaltă, când fazele se succedau atât de vertiginos....

ZIARIȘTII IN MIJLOCUL COPIILOR

Dar ce e cu hărmălaia aceea de glasuri care, din colțul acela îndepărtat, pornește să cucerească întinsurile parcului.

Ne apropiem tiptil, să tragem cu urechea.

Vorbește un pitcociu, puțin mai mare de-o șchioapă, afișând înalte competințe... literare, în admirația unui grup sgomotos.

— ....vezi, unchiule, noi, copiii de azi, suntem sătui de povești cu Feți Frumoși : noi vrem să învățăm să ne facem singuri jucăriile, să citim în revistele noastre și câte ceva din viața noastră....

— Ai dreptate, nepoate, rostește cu mare prietenie, un glas mai bătrâior. Uite, vă promit că în numărul viitor al revistei, am să vă descriu cum se face un fluier și o sbârnâitoare....

Până atuncea însă, ia să învățăm noi un joc nou....

Și copiii se așează turcește pe nisipul arzător, așteptând explicațiile unchiașului.

Dar cine oare o fi unchiașul ?

Iată-l, s'a întors cu fața spre mine....

Oare.....

Da! Chiar el: redactorul principal al unei reviste pentru copii, îmi face un semn amical de salut...

Acuma mă dumiresc eu despre ce este vorba: ziaristul acesta zelos, care toată viața lui s'a ocupat de copii, a venit aicea, în mijlocul lor, ca se le trăiască o clipă măcar, dorințele, să le afle plăcerile, să învețe de la ei, cum și ce să scrie...

E vorba în această atitudine a ziaristului, în afară de o înaltă conștiință profesională, de dragostea și grija deosebită, cu care oamenii muncii din tânăra Republică Populară Română, înconjoară zi de zi pe viitorii săi cetățeni.

In timp ce țâncii strânși în jurul unchiașului cel bun, îi sorb cu nesaț cuvintele, să nu le scape o iotă, sburdălnicia celorlalți copii, care se fugăresc voioși pe alei, nu mai cunoaște margini.

Raze șăgalnice de soare, vin pe unde obraznice de vânt, să se joace o clipă în zulufii fetițelor ce se dau uța în leagăn.

Iat-o, de pildă, pe Yolanda Dumbravă, o fetiță mititică și blondă, ținând strâns la piept un cățeluș de aceleași dimensiuni liliputane și dându-se împreună în leagăn.

E în surâsul ei deschis, atâta soare cald și primăvară de viață, că, fetiță și cățeluș la un loc, alcătuiesc parcă o minunată apoteoză a copilăriei...

Și mai e în dragostea aceea a fetiței față de micuta vietate pe care o ține, cu atâta copilărească afecțiune, în brațele ei plăpânde, semnul cele mai grăitoare dragoste pe care o are copilul față de vietăți și natură, față de viață însăși.

FUGA E SĂNĂTOASĂ....

Pe o alee mai liberă, doisprezece băeței, între 5—10 anișori, pregătesc, sub atenta îndrumare a unui instructor, ●... cursă de atletism.

Pe fețele rumene de sănătate, încordarea crispează linii fragede.

Urechile așteaptă ordinul de pornire, în timp ce ochii privesc țintă, înainte....

— ..... porniți.....

Și 24 de picioruțe fragede, pornesc ca din praștie să acopere aleile parcului, stârnind încruntarea mirată a celorlalți copii...

Bufff...

Și o cascadă de râsete cristaline, subliniază primul accident al cursei.

Nicușor, favoritul zilei, a căzut la o turnantă și, deși s'a ridicat repede și a încercat să-i ajungă pe ceilalți, a trebuit până la urmă, să abandoneze.

A câștigat Toporaș Popescu, un țânc vioiu ca un prășnel, cu ochi pururea vioi și picioruțele în veșnic neastâmpăr.

Ceilalți copii nu-l privesc cu invidie.

Sunt bucuroși cu toții de succesul lui, și-l duc, în mare triumf până la un leagăn, unde, un alt copilaș, cedează admirativ locul său, „campionului".

E dealtfel cea mai nimerită răsplată, pe care micul „as" o apreciază cum se cuvine, avântându-se spre cer, să cucerească ceva din infinitul lui măreț....

(Continuare în pag. 13)

nătate din înălțimea porții,
să poarta în părăsire și fuge
o reuși să tragă și el vreun

ceia de-o șchioapă, toate re-
ui, dar strașnic mai știu să
urmăresc îndeaproape și îl
puternic, tras din greșeală de
în brațele portarului, care o
rațe, la pământ, în admirația

al meu, ce zici vecino?"
odrasle care aleargă de zor
așteptând însă cu nerăbdare
acțiune eroică a urmașilor ei
prilejui o revanșă.
t așteptatul moment a sosit !
ouă odrasle, pune stăpânire
el în viteză pe lângă un grup
ersari", se oprește la 6 me-
să-și ia avânt, și trage.....
v de râs izbucnește pe teren

că de mult avânt ce-și luase,
lon viteazul nostru s'a și ros-

Harnicii gospodari au pornit să așeze temelii noui pe meleagurile „Gropilor lui Cutzarida", ridicând din hârtoape și bălării, „Parcul Copiilor".

Fetița și cățelul se joacă.

Realitatea sport

OLIMPIADA ŞI SPARTAKIADA

In timp ce la Londra se desfăşoară jocurile olimpice, la care un număr de sportivi de profesie se întrec în a furniza elemente de reclamă marilor firme anglo-saxone, la Moscova gruparea Dinamo şi-a sărbătorit jubileul a 25 ani de activitate, organizând Spartakiada. Dacă la Londra câteva sute de sportivi s'au întrecut pe arena sportivă propriu zisă iar spectatorii au fost în număr de câteva zeci de mii — la Moscova sportivii care au evoluat au fost de câteva sute de mii. Iată deosebirea dintre două mentalităţi. Care este cea mai sănătoasă nu trebue s'o mai spunem noi

C.U.T. SCOATE LA SUPRAFAŢĂ MARILE SPERANŢE ALE SPORTULUI NOSTRU

LA Braşov, pe cochetul stadion municipal, s'au desfăşurat campionatele naţionale feminine de atletism, prilej pentru atletele noastre mai vechi şi mai noi de a dovedi continua ascensiune pe care o înregistrează acest sport, atât sub raport numeric, cât şi sub raport tehnic. S'au îmbunătăţit câteva recorduri naţionale iar elementele scoase la lumină de marea competiţie C. U. T. s'au dovedit reale speranţe ale atletismului nostru femenin.

Sâmbătă, d-ra Treybal a alergat 800 m. plat în 2,36,6 — timp care este mai bun cu o zecime de secundă decât recordul naţional al distanţei.

Duminică, Stafeta 4×100 m. a prilejuit grupării Electrica din Timişoara (Neurohr, Pusch, Receanu, Ernst) să stabilească un nou record naţional: 52,7.

Revelaţia campionatelor, tânăra atletă din Cluj, Iancu, — descoperită prin C. U. T. — a învins într'o serie la 200 m. plat. pe Receanu şi Treybal alergând distanţa în 28:9, nou record naţional la junioare.

Altă surpriză agreabilă a produs-o bucureşteanca Reli Stan (A. S. Godeanu) care a alergat 500 m. în 1:27,6, la 4 secunde de recordul naţional.

SPORTUL PE SCURT

● Campionatul naţional de hand-ball a fost cucerit de C. C. S, M. Sighişoara, care a dispus de Arsenal-Sibiu cu 3-2 (1-1).

● Prima probă de tir a turului doi de selecţie (armă liberă, calibru redus, în poziţie culcat) a revenit d-nei Solange d'Herbez.

● In divizia naţională de polo pe apă R. A. T. A. a învins P.M.B. cu 4-0 (2-0), iar Ilsa a dispus de C.F.R. cu 4-2 (2-1), Ferar (Cluj) a învins la Oradea I.C.O. cu 7-2 (2-2).

● In cadrul unui concurs nautic care a avut loc la Cluj, Oberman a înotat 200 m. în 2.35.8 stabilind un nou record naţional (juniori); la Timişoara, d-ra Reisser (Ilsa) a înotat 100 m. spate în 1.35.4, (nou record naţional).

● Matchul de tennis Cluj-Bucureşti B. a revenit primilor cu 8-7.

● Dinamo A. a jucat Duminică la Mediaş cu C. S. M.M, şi a câştigat cu 2-1 (1-1).

E probabil ca finala cupei R. P. R. să se dispute pe arena Venus.

● Matchul dintre Marcel Cerdan şi Tony Zab. pentru campionatul mondial la categoria „welter", a fost programat pentru ziua de 23 Septembzie, la New-York.

Stadioane noui

La sfârşitul lunei August, vom asista la evenimente remarcabile. Se vor inaugura stadioanele A.N.E.F, şi Venus, complect refăcute şi vor fi redate folosinţei. Stadionul Giuleşti, a trebuit să fie supus unor lucrări de refacere, după ce un an de zile a avut de susţinut tot greul activităţii.

Stadionul A.N.E.F. a fost reconstruit prin muncă voluntară, într'o viteză record, astfel că la 23 August Capitala noastră se va putea mândri cu una din cele mai frumoase şi mai spaţioase arene din Sud-Estul Europei. Este lesne de sesizat aportul pe care-l va avea această arenă, prevăzută cu amenajări atât de diverse, pentru desvoltarea tuturor ramurilor sportive.

Arena Venus, reconstruită prin grija U. C. B. va fi inaugurată la 10 August. I s'au construit tribune noui, terenul de joc a fost refăcut, iar faţada are un aspect impunător.

Titi Iovănescu a devenit campioană naţională la săritura în înălţime cu 1,43

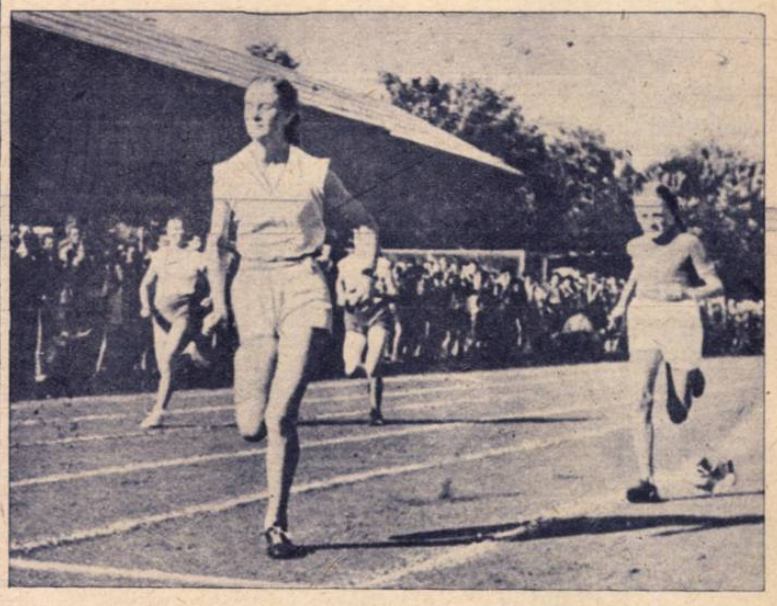

La Timişoara în pauza matchului C.A.M.T. — ITA s'au disputat mai multe probe atletice. In fotografie finala cursei de 100 m. plat fete

CINE VA CÂŞTIGA CUPA R.P.R. LA FOOTBALL?

Activitatea footballistică a noului sezon a fost reluată în mod oficial Duminică, deşi data începerii campionatului a fost fixat pentru ziua de 22 August. De fapt, matchurile dela 8 August nu pot fi socotite ale noului sezon, căci s'au disputat semi-finalele cupei R. P, R. pe anul sportiv trecut.

La Iaşi, C. F. R.-Timişoara a făcut apel la ultimele sale resurse pentru a elimina tânăra dar avântata formaţie locală Politehnica. După ce a fost condus la pauză cu 2—0, C. F. R.-Timişoara a egalat cu 3 minute înainte de sfârşitul celor 90 de minute regulamentare. In prelungire şi anume în ultimile secunde, C. F. R. a înscris golul victorios, care l-a adus în finala cupei.

La Timişoara, I. T. A. a învins cu un scor net 6 — 0 (4—0) pe C. A. M. T. dar rezultatul avantajează mult pe învingători, care au întâmpinat o rezistenţă dârză.

Finala Cupei R. P. R. se va disputa Duminica aceasta în capitală. Dacă I. T. A. confirmă pronosticurile şi câştigă, va fi deţinătoare a două titluri naţionale: campionatul şi cupa, — performaţă care se aşează pe linia marilor succese obţinute în trecut tot de echipele bănăţene, Chinezul şi Ripensia.

Matchul de Duminică, deşi programat în caniculara lună August, va atrage totuşi un număr mare de spectatori, căci promite un joc dinamic şi echilibrat. Interesant de menţionat că între cele două finaliste ale cupei R. P. R. s'a dus lupta şi în cadrul campionatului diviziei naţionale A. Ultimul lor match oficial s'a jucat în primăvară la Timişoara şi a fost câştigat la limită de arădani.

In cadrul cupei de antrenament Electrica a învins ILSA cu 4:0.

Echipa de ştafetă 4×100 a Universităţii. Dela stânga la dreapta: Ileana Bârlea, Marcela Iancu, Iuta Haffer şi Ritta Schuster

INVENTATORUL BECULUI ELECTRIC CU INCANDESCENȚĂ

ALEXANDRU NICOLAEVICI LODÂGHIN

Revista Analele Româno-Sovietice Nr. 11, a Institutului de studii Româno-Sovietic, publică sub semnătura d-lui conf. universitar Al. Sanielevici, un foarte interesant comentar în legătură cu invenția becului electric cu incandescență. Dat fiind excepționalul interes pe care-l reprezintă acest articol, care restabilește adevărul într'o chestiune în care minciuna capitalismului american a făcut să se menție vreme de decenii un neadevăr, ne îngăduim să-l reproducem întocmai:

Cu prilejul împlinirii, în Martie 1948, a unui sfert de veac dela moartea lui Alexandru Nicolaevici Lodâghin, opinia publică sovietică a pus în mod răspicat chestiunea priorității rusești asupra uneia din cele mai importante invenții ale tehnicii moderne: becul electric cu incandescență.

Date istorice incontestabile arată într'adevăr că, dacă ideia utilizării efectului Joule pentru a produce lumină era, cum se spune, „în aer" în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, primul care a realizat un bec electric cu fir de cărbune, practic utilizabil, a fost Lodâghin și nu Thomas Alva Edison, contrar afirmației stereotipe care se găsește în toate tratatele și manualele „clasice". Mai mult: becul cu filamentul **metalic**, adică soluția definitivă a lămpii electrice cu încandescență, se datorește aceluiași Lodâghin.

Alexandru Nicolaevici Lodâghin s'a născut în 1847. El primește educația militară tradițională în familia s'a care aparține micii nobilimi sărăcite. Inclinațiile sale spre știință și tehnică se manifestă de timpuriu, încă pe băncile școalei militare din Voronej: el se pasionează pentru problema sborului aparatelor „mai grele decât aerul", problemă care continuă să-l preocupe și după ce obține epoleții de ofițer. Curând, el demisionează din armată, studiază la Universitatea din Petersburg, apoi lucrează la arsenalul din Tula. In 1869 prezintă ministerului de război un proiect de avion-helicopter acționat de un electromotor.

Firește, birocrația țaristă, incapabilă și inertă, nu putea face altfel decât să respingă proectul tânărului inventator, care anticipa cu îndrăzneală asupra tehnicii timpului său. Intrucât însă Franța se afla în război cu Prusia (1870), i s'a îngăduit să-l ofere guvernului francez. Lodâghin a fost chemat la Paris, uzinele Creuzot au început construcția aparatului, dar înfrângerea rapidă a Franței a împiedicat desăvârșirea lui.

Născocirea de către Lodâghin a becului electric cu fir de cărbune este strâns legată de lucrările sale în domeniul aviației: a rezultat din necesitatea de a lumina interiorul aparatului. Dela primele modele realizate în 1870 până la tipurile prezentate publicului în 1873, la Petersburg, perfecționările ereu considerabile. Unul din aceste modele perfecționat a fost expus la Institutul tehnologic, în al cărui muzeu se păstrează și azi următorul bilet de invitație: „Bilet de intrare la experimentarea luminii electrice după metoda lui A. N. Lodâghin, 7 August 1873, ora 9 seara, la Institutul tehnologic".

Lodâghin rezolvă totodată și altă problemă fundamentală a luminatului electric: aceea a funcționării individuale a unui număr oarecare de lămpi, alimentate de același generator. Soluția era aceea rămasă și azi valabilă, adică conectarea becurilor în paralel, fiecare din ele fiind prevăzute cu un întrerupător.

In cursul anului 1873, Lodâghin instalează felinare electrice pe str. Odesa, luminează un magazin pe str. Morscaia (azi Herzen), asigură luminarea lucrărilor sub apă, cari se făceau pentru construirea podului „Liteinâi" peste Neva.

In 1874, Academia de științe din Petersburg acordă lui Alexandru Nicolaevici premiul „Lomonosov", de 1000 ruble. Academicianul Vild scria în raportul său: Lodâghin a rezolvat în mod simplu problema de a da luminii electrice o stabilitate mare și de a o distribui după plac în mai multe puncte; el a deschis calea unei utilizări generalizate a luminii electrice, care va duce la o totală revoluție în tehnica luminatului".

Dar invenția lui Lodâghin, dacă era salutată cu admirație de cercurile științifice din Rusia, nu era pe placul „Societății pentru luminare cu gaz aerian", al cărei funcționar era tânărul tehnician. Ca urmare, acesta este concediat, iar guvernul țarist — la ordinele capitaliștilor străini acționari ai societății — se ferește să-l susțină.

Un grup de financiari ruși, în frunte cu bancherul Cozlov, întemeiază o societate pentru fabricarea becurilor lui Lodâghin. Acționarii refuză însă fonduri pentru continuarea cercetărilor de perfecționare. De altă parte, ei se interesează mai mult de aspectul speculativ bursier al întreprinderii decât de acel industrial, productiv. Rezultatul este că, la 1875, societatea dă faliment.

Desgustat, Lodâghin pleacă în străinătate și curând invenția lui este dată uitării, în Rusia.

Doi ani mai târziu, la începutul lui 1877, un anume locotenent Hotinski, din marina rusă, „bine cunoscut cu cercul de persoane care lucrase cu Lodâghin", ia cu sine câteva exemplare din becurile lui Alexandru Nicolaevici și le prezintă în America, lui Edison. Desigur că nu poate fi socotit întâmplător faptul că, la sfârșitul anului 1879, presa americană anunță că Edison a „inventat becul electric cu fir de cărbune incandescent".

Metodele publicitare americane sunt destul de bine cunoscute, pentru a explica eșirea oarecum violentă a revistei franceze „La lumière électrique", care — în numărul 4 din 1881 — răspundea în felul următor pretentiilor lui Edison : „Dar Lodâghin ? Dar lămpile sale ? Dece nu ați afirma că și lumina soarelui a fost inventată în America?" Trebue să adăugăm că, dacă Lodâghin, în intervalul 1875-1879, își brevetase invenția în diferite țări europene, el nu avusese mijloace suficiente spre a obține costisitorul patent american.

Dealtfel, biograful lui Edison, J. Bryan, scria textual : „Circa 30 luni i-au trebuit lui Edison pentru ca, la 21 Octombrie 1879, să reușească a construi prima lampă cu incandescență. In acest răstimp s'au cheltuit circa 40.000 dolari".

Dar Edison era finanțat de J. Pierpont Morgan, în timp ce Lodâghin, lipsit de orice sprijin, robotea pe lângă menghinele lăcătușeriei unde-și câștiga existența. Este clar că, în aceste condiții, Alexandru Nicolaevici nu avea șanse să-și vadă recunoscută prioritatea. Lodâghin era însă un om de caracter, plin de dârzenie. El se hotărăște, în 1848, să plece în America, spre a da chiar acolo lupta cu Edison.

In 1890, această luptă este încununată de succes. Inventatorul rus obținuse sprijinul financiar al firmei „Westinghouse General Electric Company", care se află în crâncenă concurență cu întreprinderile Băncii Morgan. Și, așa cum Lodâghin precedase pe Edison cu 6 ani în ce privește becul cu filament de cărbune, tot așa el i-o ia înainte în 1890, creând becul electric cu fir metalic, adică forma modernă a becului cu incandescență.

Patentul lui Lodâghin pentru lampa cu fir de tungsten a dat societății „General Electric" victoria definitivă asupra firmei lui Edison și alcătuește baza tehnică a actualei industrii mondiale de becuri electrice.

Intre 1890 și 1905, Alexandru Nicolaevici desfășoară în Statele Unite o rodnică activitate de inovator în tehnică, obținând numeroase brevete și aplicându-le cu succes, în fabrici anume construite: cuptoare electrice pentru metalurgie, acumulatoare, cabluri metalice, vagoane din oțel presat, etc. La 1899 Institutul electrotehnic din Petersburg îi acorda — ca o recunoaștere tardivă a meritelor sale — titlul onorific de inginer electrotehnic.

Lodâghin se întoarce în patrie după războiul nenorocit din 1904 și încearcă încă odată să-și pună talentele și experiența în serviciul Rusiei. Dar, încă odată, condițiile cari domneau în Rusia țaristă, aservită monopolismului mondial, nu-i îngădue să-și valorifice capacitățile. Alexandru Nicolaevici părăsește țara, de astădată pentru totdeauna. Din America, unde își continuă munca, el asistă la eliberarea popoarelor patriei sale de jugul exploatării capitaliste și cu puțin timp înainte de moarte (16.III.1923) primește cu emoție știrea că a fost ales membru de onoare al Asociației electrotehnicienilor sovietici.

Lodâghin oferă un exemplu tipic pentru soarta pe care regimul țarist o rezerva talentelor inovatoare. Dacă popoarele sovietice proclamă azi cu tărie gloria de pionier a lui Lodâghin și revendică pentru dânsul prioritatea uneia din cele mai importante invenții ale timpurilor noastre, ele nu o fac pentru motive de exclusivism „naționalist", ci dintr'un sentiment profund al dreptății, care cere imperios reparația legitim datorată memoriei marelui inventator rus Alexandru Nicolaevici Lodâghin.

AL. SANIELEVICI
Conferențiar la Universitatea din București

ȘCOALĂ INTR'UN VAGON DE TRAMVAI

(Urmare din pag.)

Individul e trecut în fața altui aparat: pentru măsurarea susceptibilității motrice. Este o masă cu două manivele. Legat la ochi el trebue să urmărească impulsiunile pe care i le dă aparatul. Cu acest mijloc se măsoară integritatea simțului tactil, reflexele tendinoase, ecuația personală și inteligența, care sunt înregistrate pe un grafic.

Apoi e „tahodometrul" orizontal, pentru aprecierea vitezelor și distanțelor: pe o șină se plimbă 2 cărucioare, declanșate de un motor și din a căror apropiere sau îndepărtare se apreciază distanțele. Apoi dinamograful pentru măsurarea gradului de oboseală, adică a timpului cât individul poate să rămâie la aceiași rezistență. Apoi un aparat pentru orientare auditivă: sonerii așezate în diferite colțuri și cu sonoritate deosebită.

Când subiectul a trecut prin fața tuturor acestor probe, examenul este gata. Toate înregistrările făcute sunt trecute pe niște fișe. Se face apoi o medie pe baza căreia, în comparație cu etalonul fixat, se face aprecierea individului.

VAGONUL „ȘCOALĂ"

A doua zi, dis-de-dimineață, suntem la depoul Bonaparte, unde ni se spusese că e școala de manipulanți.

Pe poarta depoului, vagoanele ies unul după altul și o pornesc pe linii. Dealungul șinelor care duc la hangarele depoului, a rămas un singur vagon. O tăbliță pe botul său, poartă scris: școală.

Dragi cititori! Nu vi s'a întâmplat și vouă, adeseori, așteptând în stație, la ora de începere a lucrului de dimineață sau la amiază la ora de întoarcere acasă, în locul tramvaiului așteptat și pe care tocmai vă îmbulzeați să-l apucați, să apară vagonul acesta, pe care, spre desamăgirea voastră de călători ultra-grăbiți spre interese, să citiți: Școală?

E ora 7 dimineața și tovarășul maestru Popescu e prezent. Face ultima inspecție a vagonului și apoi se urcă. Unul după altul, elevii îl urmează. Elevii sunt: S. T. B-iști în toată firea, unii din ei purtând numărul de ordine pe șapca de încasator. Sunt cu totul 37 de elevi, împărțiți în două serii: una dimineața, care face școala dela orele 7 la 12, alta după amiază dela 2 la 8. Maestrul Popescu, conducătorul acestei școli, îmi dă lămuririle:

Elevii acestei școli, care durează 15 zile și care pregătește viitorii manipulanți, sunt recrutați dintre încasatori sau lucrători manuali ai S. T. B-ului. Cursurile se fac pe linie. In timpul parcursului elevii trec pe rând la conducere, iar examenul se dă tot pe linie.

E ora de pornire a vagonului școală. Maestrul Popescu face apelul: Mogoșanu, Ștefănescu, Mihai, Tudor, Burilă, Zamfir, Mihăiță, Roșu... Unul, după altul, elevii răspund:

— Prezent!

Tovarășul Maestru Popescu a terminat apelul. Elevii s'au înșiruit cuminți dealungul a două bănci lungi, deoparte și de alta a vagonului.

— Astăzi vom face frânări brusce cu vagonul Diel, în timpul mersului; eu o să vă dau semnalul de oprire printr'un ciocănit. Cine trece la rând?

— Ștefănescu!

Maestrul Popescu corijează în acest timp pe elevul manipulant cu comenzi scurte:

— Ce faci? ce faci? puțin aer, dacă n'ai viteză mare, puțin aer!

Vagonul o ia dealungul traseului tramvaiului 3, spre Hipodrom, Maestrul Popescu e numai ochi și comandă:

— Ștefănescule, o oprire frumoasă! Al treilea stâlp faci stație!

— Mai atent, te rog mai atent! Apoi din nou:

— O luăm spre Hipodrom! Al treilea stâlp faci o stație.

Elevii chemați la școala de manipulanți sunt recrutați dintre încasatori și manuali, cari primesc salariul în timpul cât fac școală. Dacă vre-unul dintre ei nu reușește la examen, poate face cursurile pentru a doua oară, dar numai în timpul orelor libere, când nu este în producție. Aceste explicații mi le dă secretarul sectorului tineret.

— Viața S.T.B.-iștilor, de când Partidul Muncitoresc Român conduce țara, e o viață bună, ca niciodată. Acuma știm că are cineva grijă de nevoile noastre, de pregătirea noastră, de salariile noastre.

Avem cantine la fiecare depou și dispensar. Primim îmbrăcăminte și încălțăminte gratuită dela Societate. Copiii noștri sunt trimiși în colonii la Timiș și la Breaza. Și noi de asemenea, plecăm la „Timiș" sau la „Vasile Roaită".

★

Maestrul Popescu spune elevului care e la conducere:

— Tu ești manipulant, mă! La tine trebue să meargă bine!

— Orașul nu mai pare așa de mare în goana asta fără de opriri, dela un capăt la celălalt, reflectez eu către colegul fotograf.

Acesta stă însă atent în spatele elevului care conduce, ca să ia o fază „strașnică" la un moment de oprire bruscă în fața unui obstacol.

Dar colegul fotograf n'are noroc! Nu întâlnim nici un obstacol pe linie, in schimb frânările brusce, la comanda maestrului Popescu, se succed unele după altele:

Opriri line! Opriri line! Ce faci Stane?

Elevul Stan a oprit la câțiva zeci de metri după stație.

— Așa, zice maestrul Popescu! Oprim la jumătate kilometru după stație.

Apoi cu vorbă blajină, bătând pe umeri pe elevul-manipulant și râzând:

— Venim cu târnăcoape, ferestre, joagăre și mutăm stâlpii.

Elevii râd și ei înveseliți. Din precauție, unul din elevii care urmează la conducere, oprește mult înainte de stație:

— Unde-i stația? Ne dăm jos să împingem vagonul până la ea?, — strigă maestrul Popescu.

Vagonul a pornit din nou. E ultima tură pe care o face. La ora 11 trebue să fie din nou la depoul Bonaparte. Atunci încep cele 2 ore de cursuri teoretice.

Elevul Stan stă pe bancă cu caetul de cursuri și citește atent. Un altul repetă drumul parcurs de curentul care duce la motoare. La 12 fix vagonul intră pe poarta depoului.

Maestrul Popescu le mai dă o explicație cu privire la frâne și la aparatul de nisip. Elevii se bagă sub vagon, unii după alții ca să urmărească explicațiile.

După aceasta se îndreaptă spre sala de cursuri.

Maestrul Popescu ia loc pe catedră și elevii în bănci. Din nou, apelul celor două serii de elevi cari fac cursul teoretic împreună.

Dropceanu, Tudor, Mihai, Amza, Năstase...

Cursurile sunt un fel de seminarii.

Elevii sunt chemați să răspundă, pe rând, la întrebări:

— Coman! Ia spune-mi mie, câte aparate de siguranță are vagonul?

Elevul întrebat șovăe nițel. Un altul îi vine în ajutor.

Și unul după altul, fiecare sunt ascultați.

Maestrul Popescu insistă asupra orei de educație cetățenească care li se predă.

Viitorii manipulanți vor trebui să devină cetățeni conștienți ai tinerei Republici Populare Române.

★

La câteva zile după terminarea reportajului la școala S.T.B. l-am întâlnit pe elevul Roșu Dumitru pe unul din vagoanele liniei 14.

Era acum manipulant.

Emoția de elev dispăruse și vagonul lui aluneca sigur dealungul șinelor.

ADA BARSEANU

Dela PARIS

Sfidător, bancherul depe Wall-street, privește Parisul ca pe o proprietate colonie

Sălile expozițiilor sunt pline de americani, cari oferă să cumpere tot ce le ese în cale, indiferent dacă e sau nu proprietate națională franceză

MARILE capitale ale Europei occidentale au fost în ultima vreme extrem de des în centrul atenției opiniei publice mondiale. Judecând după interesele cetățenilor din țările respective, nici nu încape îndoială că ei ar fi dorit ca lucrurile să se petreacă altfel; să fie lăsați în pace, să muncească, să se refacă după îngrozitoarea sdruncinare, care a fost ultimul război mondial. Dar nu tot acestea erau interesele Washington-ului și ale Londrei, care prin jocul făcut în apusul Europei n'au determinat decât o îngreunare a traiului unor oameni, sătui de „prietenia" și „ajutorul" obținut.

Parisul zilelor de astăzi nu diferă în aparență mult de Parisul dinainte de război. Pe marile bulevarde se plimbă cetățeni americani, cu aparatele fotografice puse în baterie întocmai unor mici tunuri de ucis imagini. Există însă astăzi în atitudinea yankeilor, altădată simpli turiști, o notă de aroganță și sfidare, a stăpânului care se știe ascultat de frică.

In această atitudine se reflectă siguranța de sine a cuceritorilor depe Wall-street, față de o țară care a fost trădată de proprii ei conducători. Și nici nu se putea să fie altfel, dacă stăm să ne gândim că în fruntea Franței huzuresc de decenii aceeași oameni, ale căror interese personale au trecut totdeauna înaintea celora ale poporului muncitor.

Două sute de familii au condus și mai încearcă încă și astăzi să conducă destinele Franței. Numai că astăzi reprezentanții acestor două sute de familii sunt subordonați cu totul intereselor Wall-streetului, iar oamenii lor din guvernele care s'au succedat la Paris — fie că erau guverne Schuman sau Marie, stau la ordinele departamentului de stat al U. S. A.-ului.

Washingtonul încearcă astăzi o aservire a Franței și, evident că această aservire începe cu o subordonare a politicii franceze față de aceea a intereselor americane. In genere în ultimii treizeci de ani Parisul nu a isbutit să facă o politică independentă.

In primele decade a stat sub influența Londrei, influență oneroasă pentru clasa muncitoare dar aducătoare de importante beneficii clasei exploatatoare. Subordonarea politicii franceze intereselor Washingtonului este isbitoare. Lucrurile merg atât de departe încât am putea susține că este vorba de un mimetism. După cum americanii au pus în posturile cheie numai oameni din lumea finanței și industriei grele, la fel în Franța, în ultimile două guverne mai ales, au fost puși în posturi de conducere oamenii de încredere ai aceloraşi cercuri.

Dar mai mult, de unde interesele poporului francez sunt la răsărit, fapt verificat de nenumărate ori în cursul istoriei, astăzi cercurile conducătoare franceze, influențate de politica departamentului de stat american condus de generalul Marshall, împing Franța împotriva intereselor ei firești.

Franța trebue să-și caute prosperitatea prin legături comerciale și de schimb atât cu vestul cât și cu răsăritul european, iar interesele ei vitale sunt acelea de a împiedica formarea unor blocuri antagoniste. Or, diplomația franceză, după foarte slabe ezitări, a sacrificat toate aceste principii pe altarul doctrinei Truman și al planului Marshall.

Lucrurile au mers atât de departe, încât ministerul afacerilor străine dela Paris a înțeles să se subordoneze din toate punctele de vedere instrucțiunilor Washingtonului, până la umilință. Astfel atunci când senatorul american Bridges a declarat la Paris, că partidul comunist francez nu este francez, Quai d'Orsay-ul nu s'a sesizat spre a pune la punct necorectitudinea acestei afirmații. Iar atunci când d. Henry Wallce a vizitat Parisul, oficialitatea guvernamentală franceză nu a găsit de cuviință să facă nici un pas protocolar, spre a saluta pe conducătorul partidului progresist american.

Aceasta nu împiedică aceleași oficialități să se risipească în amabilități față de persoane mai neprogresiste, dar cu legături serioase cu Wall-street-ul. Parisul a ajuns un fel de colonie americană, unde fiecare cetățean al U.S.A.-ului crede că-și poate permite orice. Localurile sunt năpădite literalmente de americani, cu și fără uniformă, iar pe marile bulevarde protestele nu mai încetează în fața magazinelor, care nu mai au decât mărfuri „made in U. S. A." evident cu mult mai scumpe decât la origină.

In timp ce vizitatorii aceștia nedoriți își permit să stăpânească orașul prin forța dolarilor, populația pariziană se sbate din greu. Inflația a adus după sine o scumpire fantastică a vieții și de bună seamă singurii loviți sunt muncitorii și salariații. Șomajul a început să facă ravagii. Mari industrii, intrate în prevederile planului Marshall au trebuit să încnidă porțile, lăsând pe drum zeci de mii de oameni.

Parisul nu mai este orașul lumină. E colonia americană a disperării, a șomajului și anarhiei economice, peste care plutește nefast spiritul planului de aservire inițiat de actualul conducător al departamentului de stat, Marshall.

★

Dacă la Paris manevrele trustmenilor americani au dat rezultatele așteptate de Wallstreet, ca o urmare firească a trădării conducătorilor stipen-

Lipsurile care domnesc în zonele occidentale din Berlin, împing pe locuitori la acțiuni nu întotdeauna.... corecte.

Reforma monetară, pe care ocupanții occidentali au impus-o berlinezilor de sub administrația lor, a pus în circulație milioane de noui bancnote, lipsite de orice valoare stabilă (din cauza imensului val de inflație). Singurii care mai acceptă astăzi aceste bancnote, sunt copii, care găsesc în ea un prilej binevenit de distracție...

Pe străzile zonelor anglo-franco-americane ale Berlinului, tancurile americane patrulează fără încetare, ilustrând desigur, intenţiile „paşnice" ale Washingtonului.

diaţi instalaţi la cârma Franţei. altele au fost condiţiile pe care năvălitorii yankei le-au întâmpinat la Berlin.

După ce au încălcat odată mai mult acordul dela Potsdam prin creiarea artificială a unui guvern separatist în Germania occidentală, după decizia lor de a face o reformă monetară unilaterală şi după o serie de alte acte similare de „prietenie" şi „ajutor" yankeu, îndreptate împotriva populaţiei germane, poiiticienii americani însărcinaţi cu colonizarea Germaniei occidentale s'au lovit la Berlin de atitudinea hotărâtă a U. R. S. S.-ului.

Generalul Clay care la început luase o atitudine, ce se voia belicistă, a trebuit să capituleze în faţa atitudinei ferme şi calme a reprezentanţilor autorităţilor sovietice şi, de unde declarase cu multă emfază că va trage orice consecinţă — subînţelegând eventualitatea unui conflict, — în momentul în care a constatat că micul şantaj nu prinde. a devenit mai puţin agresiv, declarând chiar că cei cari vorbesc despre război au capetele înfierbântate. Scăpase însă din vedere, că el însuşi fusese acela.

Desigur că gesturile şi afirmaţiile nesăbuite ale autorităţilor anglo-americane au atras replica fără ezitare a autorităţilor sovietice. Zona anglo-franco-americană a Berlinului s'a pomenit izolată. Aprovizionarea zonelor occidentale a întâmpinat dificultăţi. Şi de data aceasta a intrat în funcţiune bluff-ul american: s'au trâmbiţat amănunte în jurul unei faimoase campanii de alimentare a Berlinului cu ajutorul aviaţiei.

„La fiecare trei minute un avion" suna sloganul,... care n'a impresionat însă pe nimeni.

Nici nu a aterizat la Berlin la fiecare trei minute câte un avion, şi nici nu s'a isbutit să se aprovizioneze oraşul. Aşa încât, în cele din urmă, faimoşii organizatori au trebuit să renunţe la fanfaronadă, iar populaţia Berlinului din zona anglo-franco-americană, să mănânce pâinea fabricată din cele 100.000 tone de făină, trimise de U. R. S. S.

Nici reforma monetară aranjată în secret în culise nu a dat un rezultat mai bun. Populaţia berlineză da refuzat să primească moneta nouă a comandamentului de ocupaţie anglo-american, arătându-şi în schimb încrederea în moneta cu circulaţie în zona sovietică.

Fără îndoială că Berlinul de astăzi nu mai este cel de eri. Dar în timp ce în zona sovietică se munceşte ordonat, planificat, în celelalte zone domneşte haosul. Bursa neagră, alimentată mai ales de americani, este în floare. Şi beneficiile realizate nu sunt ale locuitorilor Berlinului, ci ale americanilor sosiţi aci ca soldaţi sau eventual numai ca turişti, cu intenţii de îmbogăţire rapidă şi jaf.

La Paris sau la Berlin americanul în cearcă să cumpere orice: independenţă industrie, lucrări de artă, conştiinţă Uneori au norocul de a nu întâmpina rezistenţă. Dar la Berlin atitudinea fermă a unui stat, care înţelege să-şi respecte angajamentele internaţionale şi suveranitatea popoarelor, a pus stavilă unor tendinţe, care ameninţă să fie fatale şi Parisului.

M. V.

După ce au trebuit să recunoască eşecul total al reformei lor monetare unilaterale, reprezentanţii anglo-franco-americani din Berlin au acceptat introducerea nouei mărci sovietice şi în propriile lor zone. Ghişeele băncilor sunt asaltate de populaţie, care se îmbulzeşte să schimbe mărcile pe mărci sovietice.

O la BERLIN

PARCUL COPIILOR

(Urmare din pag. 9)

Copiii mai mărişori, au organizat o cursă ciclistă pe aleile ce înconjoară parcul.

Şi bicicletele „trei sferturi" au pornit în goană, să sperie la vreo cotitură, copilaşii paşnici ce construesc în nisip, căsuţe efemere.

Un cui rătăcit pe drum, prilejueşte tânărului concurent Nicuşor Culae, prima „pană" a.... crossului.

Un pocnet scurt, urmat de un fâşiit caracteristic şi Nicuşor, rămâne în urmă să-şi repare stricăciunea.

Tibi, prietenul lui cel mai bun, se opreşte şi el din cursă şi vine să-i ajute la repararea cauciucului.

In 4 minute, bicicleta e din nou pe.... roate şi cei doi prieteni (simbol viu al colaborării sportive, în sensurile ei cele mai profunde) pornesc în mare viteză să-i ajungă pe ceilalţi concurenţi.

Nu ştiu dacă-i vor fi ajuns sau ba, pentrucă i-am pierdut repede din vedere, dar sportivitatea aceea impresionantă, de care a dat dovadă micuţul Tibi, sărind în ajutorul prietenului său accidentat, ne va rămâne multă vreme în minte.

E dealtfel un spirit general de prietenie şi colegialitate care domneşte în parc, pretutindeni, în care cursele de atletism şi ciclism sau matchurile de football şi basket, nu se dispută între adversari, ci între micuţii sportivi prieteni.

Serioasa pregătire sportivă pe care copilaşii aceştia o posedă, nu ne mai surprinde, când asistăm, pe terenul de basket, la o serie de exerciţii gimnastice, la care participă copii dela 2 ani în sus.

Nici exerciţiile acestea, nu sunt lipsite desigur, de un anumit pitoresc.

Iată, de pildă, comanda pe care le-o dă instructorul:

— Aplecaţi-vă cu toţii spre stânga!

Şi copiii, cu excepţia unuia singur, se apleacă spre dreapta.

Multă bătae de cap, mai are instructorul cu ei, până să-i înveţe punctele cardinale, sau care e dreapta şi care e stânga.

Dar cu răbdare şi perseverenţă, se poate orice.

Şi instructorii sunt răbdători şi perseverenţi.

E firesc de aceea, ca şi rezultatele să fie aşa cum sunt. şi cum am văzut mai înainte.

La eşirea din parc, pe o bancă umbrită de arţari, trei fetiţe citesc silabisind, o poezioară dintr'o revistă.

Şi e aşa de mare bucuria care se răsfrânge pe chipul lor, încordat de peripeţiile lecturii, că-ţi par, fetiţe. arţari şi revistă, crâmpeiu de viaţă nouă şi fericită, în ţară nouă şi fericită...

HUGO CONU

CE FILME VOR FI REALIZATE IN 1948 ŞI 1949

(Urmare din pag. 11)

construirea sistemului de irigaţie al văii Samgori (Georgia) lipsită de apă.

„Judecata onoarei" (scenariul : A. Stein, regia: A. Room) şi „Puterea cea mare" (după piesa cu acelaş nume a lui B. Romaşov, în regia lui Friedrich Ermler) vor fi închinate luptei împotriva manifestărilor de servilism faţă de ştiinţa burgheză, educaţiei simţului înaltei îndatoriri sociale, devotamentului faţă de interesele statului sovietic, demnităţii naţionale a oamenilor sovietici. patriotismului intelectualităţii sovietice.

I. Pâriev va da la iveală o comedie tehnicoloră din viaţa tineretului sovietic sportiv.

A. Bek-Nazarov va înscena o comedie muzicală, „Fata din Valea Ararat-ului", în care vor fi înfăţişate viaţa şi obiceiurile colhoznicilor din Armenia.

Un film de aventuri despre vitejia, prezenţa de spirit şi măestria profesională a cavalerilştilor sovietici va fi turnat de K. Iudin, după un scenariu de M. Volpin şi N. Erdman.

Un loc important în plan este rezervat filmelor biografice despre viaţa şi activitatea savanţilor, scriitorilor şi inventatorilor cari, prin munca lor, au adus glorie şi strălucire Patriei noastre.

Astfel, vor fi realizate filmele: „Miciurin" (scenariul şi regia: A. Dovjenko). „Belinski" (scenariul : Iu Gherman. regia: G. Kozinţev), „Academicianul Pavlov" (scenariul: M. Papava, regia: G. Roşal), „Jucovski" (scenariul: A. Granberg, regia: V. Pudovkin), „Alexandr Popov" (scenariul: A. Razumovski, regia: S. Timoşenco şi L. Trauberg), „Ian Rainis" (scenariul: F. Rocpelnis, regia: N. Beresnev şi Ia. Stemp). „Taras Sevcenco" (scenariul: A. Ilcenco, regia: I. Savcenco).

Aceasta este numai o parte din lista filmelor la cari vor lucra maeştrii cinematografiei artistice în anii 1948 şi 1949.

Sovietul Miniştrilor din U. R. S. S. a confirmat deasemeni planul producţiei de filme documentare pe anul 1948.

In ultimul timp, studioul de filme ştiinţifico-populare a produs o serie de filme intitulate „Călătorii prin U.R.S.S."

Este necesar ca şi de aci înainte să perfecţionăm şi să desvoltăm acest gen de filme deoarece graţie lor poporul sovietic va putea cunoaşte frumuseţile naturii şi bogăţiile ţării noastre.

Dintre filmele documentare, până la sfârşitul anului 1948, vor vedea lumina ecranului, următoarele benzi de lung metraj: „Moldavia Sovietică", „Ungaria Democrată", „Albania Nouă". „Ziua internaţională a Aviaţiei" (technicolor).

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
12. VIII. — 19. VIII 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

JOCUL INELELOR

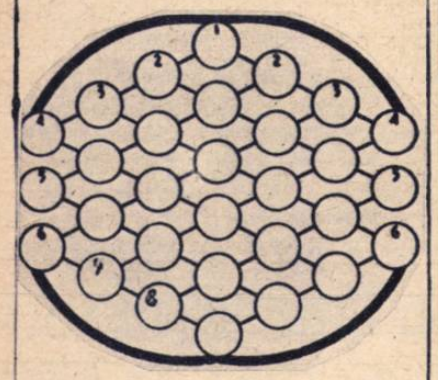

In fiecare inel o literă şi cuvintele apar precum urmează:

In jos: 1) Duduie puternic preparând bogatul rod al grâului. *3 stânga)* Slănină grasă (ban). *3 dreapta)* Adoptarea acestei limbi ca limbă oficială la conferinţa dela Belgrad, încă o victorie a forţelor democraţiei populare. *4 stânga)* Gravat pe jumătate. *4 dreapta)* Domol.

In diagonală: *4 stânga).* Dans clasic. *6 stânga):* A bate vântul uşor. *6 dreapta):* Parte a nasului.

Orizontal: 2) Doi piepteni 3) Zeu domestic la romani. *Intre 4-5).* Cartea cea mai mare. *Intre 5-6).* Uzat 8) Alifie moldovenească.

Pe margini:
Dela 1-7 (stânga): In acest oraş ţările democraţiei populare sprijinite de marea lor prietenă Uniunea Sovietică au pus pe baze noi problema navigaţiei pe Dunăre.

Dela *1-6 stânga):* Problema lui nu poate fi despărţită de problema Germaniei întregi; Sovieticii au demonstrat clar acest lucru pricinuind o nouă înfrângere politicii imperialiste, aţâţătoare la război.

Cora Finteş

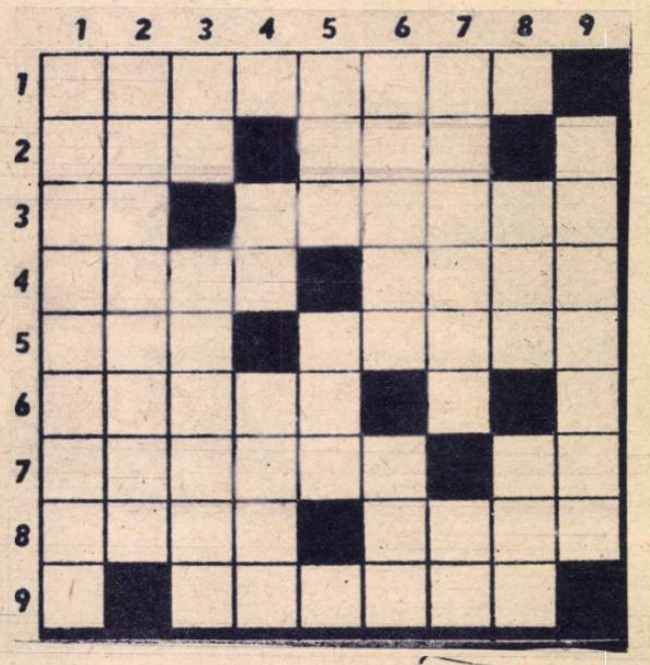

TEXTILĂ

ORIZONTAL: 1) Întăritura necesară unei stofe pentru a putea fi croită. 2) Ny,.., fibră sintetică. — Poartă... imperialistă. 3) Barbu Stroescu. — Cu luciul şi moliciunea specifice unei ţesături. 4) Pantalon de stofă groasă. — Indoitură ce se formează la o ţesătură. 5) Măsură chineză. — Pătăm o ţesătură. 6) Furnizează materie primă pentru industria textilă. 7) Cea textilă constitue una a industriei. — Vegetală textilă. 8) Ţara covoarelor persane (acolo se ţes). — Materie primă în industria textilă. 9) Una din dimensiunile oricărei ţesături.

VERTICAL: 1) Specialitate din industria textilă. 2) Negustor de textile dela munte... 3) Réné! — Regn furnizor de materii prime pentru industria textilă. 4) Pere consonantice... — Naşă. 5) Ţesătură fină, produs textil. — Materie primă pentru industria textilă. 6) Svânţi— El, turcul. 7) Verbul ce indică o operaţiune îndeplinită pentru a se da rezistenţă şi elasticitate fibrelor textile. — Posed înainte de amiază... 8) Produs textil. — Fructe pentru otrăvitul săgeţilor (în Gaban). 9) Produs textil, cu ţesătură rară.

ZOE GEORGESCU CRISTEA
Textile

REBUS

(Fraza 8, 2, 8, 2, 4, 5, 4)

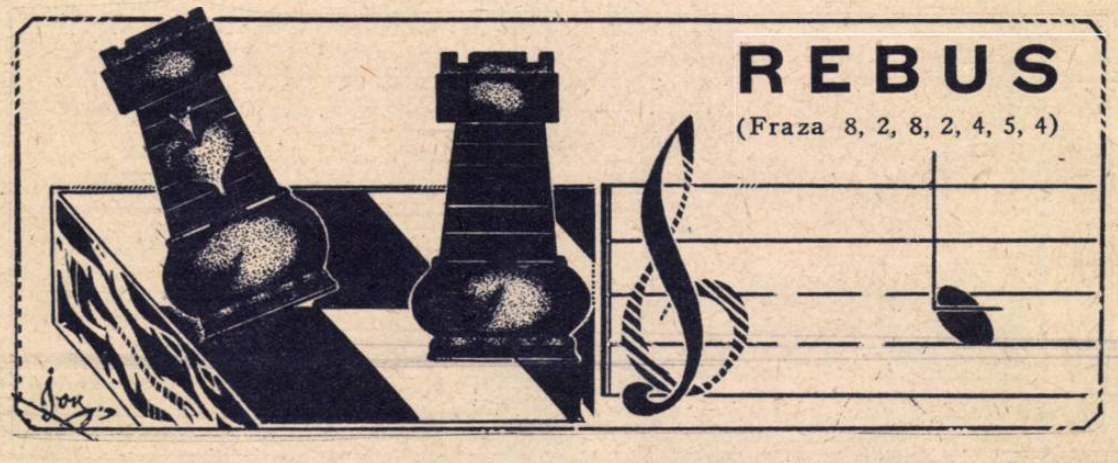

Descifraţi şi interpretaţi imaginile de mai sus şi relaţiile dintre ele şi veţi afla un cunoscut proverb românesc.

IOAN OPRESCU — Ploieşti

COLŢUL PROBLEMEI

Studiul Nr. 2

L. Prokes
„Parallèle 50" 1947

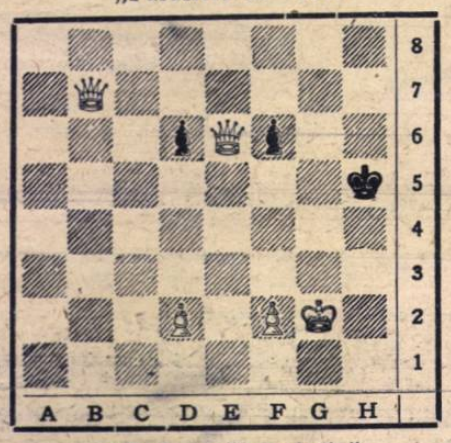

Albul mută şi câştigă

Soluţia studiului Nr. 1 din numărul trecut;

R. Bania *„L'It. Scacchistica"*

1. b×a4, b×a4; 2. R×a4, Rd6; 3. Rb5, h5; 4. d3, Re6; 5. Rc5; 6. R×d5, Rg4; 7. Re5!!, R×h4; 8. R×f4, d5; 9. g3×, Rh3; 10. Rf3, Rh2; 11. g4!, h4; 12. g5, h3; 13. g6, Rh1; 14. g7, h2; 15. Re2, Rg1; 16. g8=D+, Rh1; 17. Dd5+ şi Albul câştigă.

PARTIDE...

DESCHIDEREA NEREGULATĂ

Alb: VOICULESCU PAUL *Negru*: Druckmann Sammy

Campionatul naţional U.A.E.R. Finala, runda V-a Bucureşti.

1. d4, Cf6; 2. Cf3, g6; 3. Nf4, Ng7; 4. e3, 0—0; 5. Cbd2, d6; 6. Tci, c5; 7. c3, b6; 8. Nc4, Nb7; 9. 0—0, Cbd7; 10. Db3, h6; 11. Ng3, De8; 12. Ch4, (Ameninţă C×g6) Rh7; 13. f4, Cg4; 14. Tcei, f5; 15. d5!. (Inchide diagonala nebunului b7 şi pregăteşte decisiv e3—e4); 15... a6?; 16. e4, h5; 17. e×f, g×f5; 18. Dc2, Ch6; 19. Nd3, Df7; 20. c4, Tae8; 21. Cdf3, Df6; (Câştigă imediat cu 22! Te6 şi dacă Db2; atunci 23. Cg5+, Rg8; 24. Db2×. N×b2; 25. T×h6) 22... e5; 23. d×e6e. p., N×f3; 24. C×f3, Cb8; (Nu merge T×e6, T×e6; D×e6, Cg5+ şi Albul câştigă) 25. Nh4, Dg6; 26. e7, Tg8; 27. Tfe2, Cc6; 28. a3, Rh8; 29. Ng5, Ng4+; 30. Rh1, Tg7; 31. Te6, Cg4; (Negrul este pierdut.) 32. g3, Df4; 33. N×f5, Cge5; 34. Th6+, Rg8; 35. Ne6, D×e6; 36. T+e6; C×f3; 37; Tfi, Ne5; 38. Tg6, Ccd4; 39. De4, şi Negrul cedează.

★

In finalul, care urmează, Negrul (Emanuel Reicher, Campionul naţional U. A. E. R. 1948) realizează exact avântajul material pe care-l are. (Vezi diagrama)

Em. Reicher

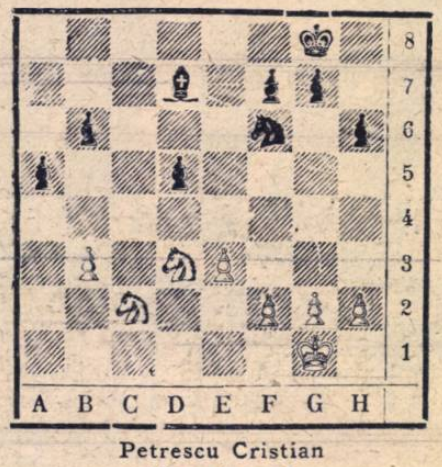

Petrescu Cristian
Negrul mută

31... Nf5; 32. Cce1, N×d3; 33. C×d3, Rf8; 34. f3, Re7; 35. Rf2, Cd7; 36.

DESLEGĂTORII MARELUI CONCURS POPULAR AL REVISTEI „REALITATEA ILUSTRATĂ"

396. Velicu N. Ionel — Drăgăşani (2); 397. Manea Constanţa — Petroşani (1); 398. Lazăr Enache — Făgăraş (10); 399. Cezar Nedelcu — Loco (8); 400. Remus Silviu — Deva (12); 401. Olteanu Florea — Alexandria (9); 402. Teodorian Vasile — Loco (7); 403. Vintilă Sergiu — Reşiţa (11); 404, Nuham Karol — Botoşani (7); 405. Sofia Braunstein — Iaşi (10); 406. Sibianu Ion — Galaţi (3); 407. Croitoru Marin — Loco (4); 408. Negreanu Sever — Alba Iulia (12); 409. Petrescu Ioan — Loco (13); 410. Matilda Stoianovici — Loco (10); 411. Ciutescu Pavel — Ploieşti (2); 412. Ţernescu Ilie — Huşi (2); 413. Cismaru Domnica — Loco (11); 414. Ulvinescu Grigore — Timişoara (7); 415. Cristescu Panait — Arad (12); 416. Boeru Ion — Loco (4); 417. Marossi Francisc — Oradia (8); 418. Popescu I. C. Nicolae — Loco (10); 419. Athanasiu Pandele — Odobeşti (10); 420. Filipovici Tudor — Turnu Severin (1); 421. Raicu Jean — Loco (7); 422. Stern Nicu — Bacău (12); 423. Secară Nicolae — Târgovişte (2); 424. Nicolae Radu — Iaşi (9); 425. Marinescu Marian — Loco (7); 426 Eftimie Stelian — Loco (12); 427. Löbel Liviu — Braşov (13); 428. Tauber Eliad — Sibiu (3); 429. Ing. Sergiu Iliescu — Loco (12); 430 Grossman Maxim — Huşi (10); 431. Ionescu Traian — Loco (11); 432. Căpitan Pascal Ion — Brăila (11); 433. Ecaterina Mihăilescu — Loco (10); 434. Ioniţă Vasile Com. Câlnic Jud. Caraş (Banat) (10); 435. G. Mărgineanu— Loco (9); 436. Constantin M. Agapie — Loco (3); 437. Guriţă C. Vasile — Predeal (2); 438. Elisabeta Dobrea — Loco (3); 439. Lucia Chipriade — Buzău (4); 440. Eleonora Moldonschi — Negură — Ploeşti (10); 441. Nic, Voica — Slatina Olt (8); 442. Elena Minciunescu — Craiova (12); 443. Gheorghe Baciu — Reşiţa Caraş (10); 444. Staicu Gheorghe — Sibiu (2); 445. Petre Hănulescu Com. I. I. C. Brătianu Gara Făurei — Brăila (11); 446. Fina Schnabel — Loco (12); 447. Totuţa şi Tică Lăzărescu — Călăraşi Ialomiţa (2); 448. Virgil Stoenescu — Ploeşti (3); 449. Valentin Tulescu — Timişoara (3); 450. Marius Panu — Loco (12); 451. Gh. Florescu — Reşiţa (1); 452. Bivol Constantin — Deva (10); 453. Marin Stancu Măceşul de sus — Dolj (4); 454. Balaş Andrei — Sibiu (1); 455. Martin Nicolae — Sibiu (1); 456. Florin Şovar — Timişoara (3); 457. Manfred Terner — Loco (11); 458. Balmuş Alexandru — Loco (12); 459. Peicu Radu — Cluj (3); 460. Martin Nicolae — Sibiu (11); 461. Elena M. Stancu — Măceşul de Sus — Dolj (2); 462. Tănase H. Popa — Comuna Hanu Conache — Jud. Tecuci (8); 463. Margareta Mihăilescu — Loco (10); 464, Matei Iliescu — Loco (9); 465. Nelu Nisipeanu — T. Severin (3); 466. Octavian Popescu — Loco (3); 467. Capătă Ion — Ocna Sibiului — Sibiu (8); 468. Nicu Mitrea — Iaşi (12) 469. Arcadie Bodnariu — Reşiţa (10); 470. Stancu Dumitru — Arad (2); 471. Constantin Paliţa — R. Sărat (11); 472. Aurelia Donciu — Loco (10); 473. Dinu Moraru — Giurgiu (9); 474. Rădulescu A. Duţu — Stihus Com. Dormărunt Ialomiţa (12); 475. Topciu A. Dumitru — Ploeşti (3); 476; E. Armie — Sibiu (1); 477. Mihaela Dobrescu — Ploeşti (3); 478. Gh. Svirşcevschi — Timişoara (14); 479. Elev Ticu N. Stoleru — Focşani (10); 480. Căpitan Pascal Ion — Brăila (1); 481. Pompiliu Mândreanu — Reşiţa (3); 482. Ligia Dumitrescu — Constanţa (1); 483. Vasile Gherciu — Focşani (3); 484. Gheorghe Bumbac — T. Severin (3); 485. I. Voloşin Spitalul Grecescu — T. Severin (3); 486. Paulina Cosac — Loco (3); 487. Ioan Gh. Jivan — Lugoj (10); 488. Iatan Gheorghe — Loco (12); 489. Lili M. Popescu 490. Aurel V. Vasilescu 491. Puiu Soropol 492. Georgescu Aneta — Buzău (fiecare câte 13) 493. Velicu Stelian — Braşov (12); 494, Secereanu Gh. — Ploeşti (3); 495. Arnăutu Nelu — Loco (10); 496. Lucian Georgescu — Slatina (9); 497. Apostolescu Mircea — Galaţi (7); 498. Mateescu Nicolae — Loco (12); 499. Eftimie Margareta — T. Severin

(Va urma).

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

INTREGI INCRUCIŞATE, DAR DIN BUCĂŢI DEFINITE

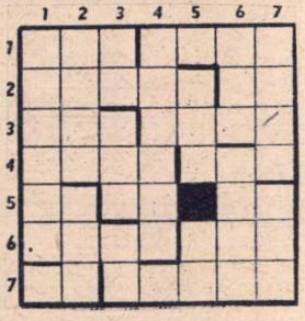

ORIZONTAL: 1) *Regie* la intrarea unui *oraş din Ardeal.* 2) *Prelungirà termenul* de încălzire al *caloriferului astral din Egiptul antic.* 3) *Fruct oprit (?)* unui *comerciant de plante textile.* 4) *Pom suspendat* de un *fir.* 5) *Soare* binefăcător ce se *oferă.* — Posed. 6) *Indic* un *fir subţire.* 7) *Desigur* acest loc este *scurmat de râtul unui porc.*

VERTICAL: 1) In fundul unei *chiliuţe de păstrat alimente* s'a rătăcit un *covrig turtit într'o parte.* 2) *Grozav* mai *sgârie pământul,* spuse... Ali. 3) *O mamă de odinioară* avea pe malul unui *fluviu din Germania* o *mică suprafaţă de pământ.* 4) Deşi e *fruntaşa abecedarului* totuşi s'a *agăţat* la coada acestui cuvânt. 5) O *fată* şi-a pus pe cap o pălărie în formă de „*R*"; ce lucru dureros! — Nu duc lipsă. 6) *Pământul îl lucrează părintele meu.* 7) Ce legătură poate avea: o *greutate de cântar* cu eventualul *final al unei partide de şah?* Şi totuşi are... pentru adversar.

Locot. ENACHE V. IOAN
Tecuci

GALBEN

ORIZONTAL: 1) Pe dinafară galbenă şi amară, pe dinăuntru albă şi acră — Iţi aparţine. 2) Inconjur.— Ca lanul de grâu copt. 3) Incuietoare. — Unul cu inima de aur. 4) Bine (!) Galben portughez. — Pictor olandez (m. 1581). 5) Energia viitorului. — Compozitor spaniol (1883). 6) Anotimpul spicelor galbene de grâu. — A munci cu mult zel. 7) Râu în Asia Centrală. — Parafină galbenă. 8) Impreună. — Când e galben se cheamă blond. — Pictor francez. 9) Praf alb-gălbui, ce se întăreşte în contact cu apa. — Arbore exotic, cu fructe galbene.— 10) Fior de friguri galbene. 11) Pahar cu conţinut galben şi guler alb.— Galben la faţă.

VERTICAL: 1) Are în permanenţă figura galbenă (fig.) 2) Pepene galben. 3) Parcelă. — Sau. — A avea cunoştinţă. — 4) Semnalul cu bucluc din tren. — Gară fluvială. — 5) Copac cu flori galbene. — Locuinţe. 6) Simb. argintului. — Pericol galben, în medicină. — Chemare intimă. 7) Comună în Banat. — Pregăteşte pământul pentru semănat. — Cu sufletul de aur. 8) Localitate biblică. — Succesiune. 9) Femeie cu părul galben. — Pânză fabricată în Languedoc. 10) Nu fac două parale dacă nu sunt puse în practică. — Nu te poţi mişca din pat. 11) Amiral englez (1697—1762). — Intăritor.

RANTZER MARCEL
Loco

E VARĂ!...

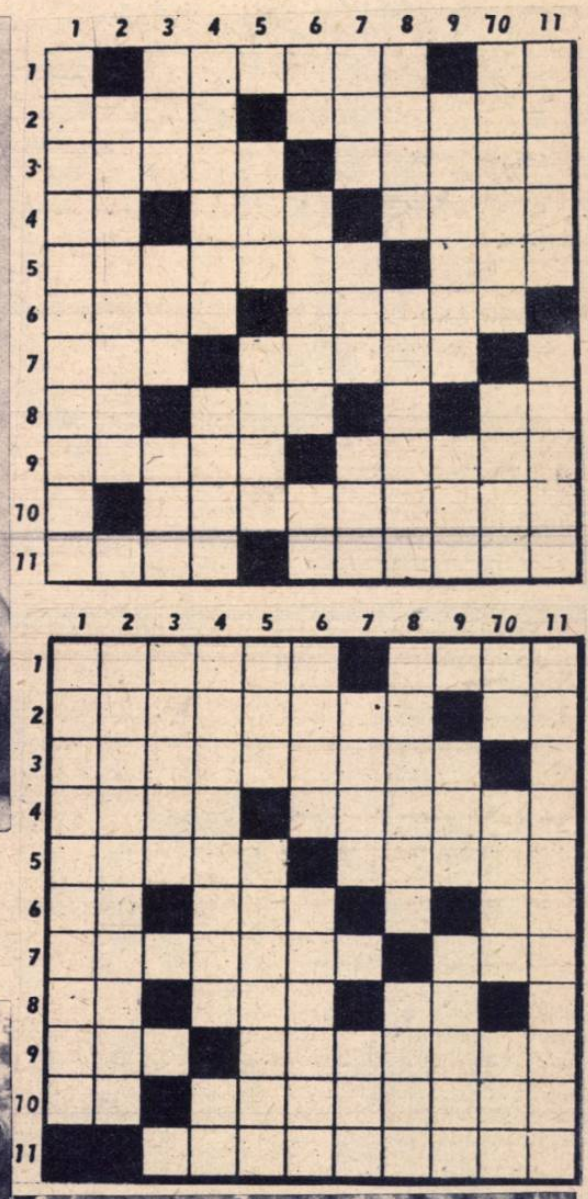

ORIZONTAL: 1) Răcoritoare palidă, pentru jucătorii de football. — Staţiune climaterică... loco!. 2) Comună în jud. Vâlcea, cu băi sărate. — Simbolul aluminiului. 3) Localitate cu ape sulfuroase pe malul Oltului. 4) Golf în Oceanul Indian. — Ne bronzăm la soare. 5) Ţară cu veri eterne şi locuitori bronzaţi în permanenţă. — Foarte ascuţită. 6) Animale comestibile. — Râu în Elveţia. — Armăsar. 7) Lăudat cu paharul în mână. — Domnule, pe turceşte. 8) Pune mâna. — Măsură olandeză pentru lichide. — Aur (fr.). 9) Particulă ce arată ceva nedeterminat. — In alte vremuri, curieri oficiali între Principate şi Constantinopole. 10) Apă în Franţa. — Mătase care face mândria fetelor la horă. 11) Căldură mare.

VERTICAL: 1) Ducipalul de fier care ne poartă spre munte sau spre mare. 2) Fruct văratic, cu gustul acrişor. 3) Precede pe *atât.* 4) Schit de maici în judeţul Muscel. — Simbolul borului. 5) Iau, în graiul lui Ion Creangă. — De felul bilanţului din acest registru depind „dimensiunile" vacanţei elevului. 6) Râu în Spania. — Nume spaniol. 7) Acum, vara, o colindă toţi în lung şi 'n lat. — Arbore cu fructe văratice. 8) Gologani de odinioară.— Locuri cu răcoare, pe cari cei cari sunt acolo nu le apreciază deloc... 9) Acum, la Iaşi. — Cea mai turbure răcoritoare. 10) Soarele Egiptului antic — Pantalon rustic. — Pe malurile lui fac plajă Sfincşii. 11) Siameza lui „balneo".

BOLF SERGIU
Bârlad

FILATELIE

Belgia. A apărut o emisiune filatelică comemorând inaugurarea monumentului lui Eduard Anseel, socialist belgian, născut la Gand (1856-1938). După ce îndeplineşte un timp funcţia de ajutor de notar devine tipograf, pentruca să treacă apoi în jurnalistică, unde se dovedeşte un mare talent şi un apărător hotărît al intereselor populare. Editează ziarul „Voinţa Poporului" ce capătă apoi numele de „Inainte". Ia Cameră se face cunoscut prin atitudinea sa democratică. Seria se compune din patru valori 0,65+0,35 roşu, reprezentând un monument cu inscripţia „Poporul pentru Eduard Anseel", 0,90+0,60 gri deschis arătându-l pe Anseel privind spre oraşul nou, 1,35+1,15 brun roşu şi 5,15+1,85 bleu gri reprezentând monumentul.

Bulgaria. A apărut Emisiunea „Poeţi şi scriitori bulgari" compusă din următoarele valori: 4 leva roşu (N. J. Vapzoroff) 15 leva brun violet (Chr. Smirnensky) 20 leva bleu (I. Vasoff) şi 45 leva verde, (P, R. Slaveykoff) Tiraj 185.000 serii.

Un timbru „Poşta Aeriană" de 50 leva a fost emis cu ocazia „Zilei Mărcii", de coloare olive închis pe hârtie chamois.

Elveţia. In anul 1945 a început emiterea ciclului de serii „Munca şi casele". Această emisiune a apărut şi anul acesta cu ocazia zilei naţionale elveţiene şi se compune din patru valori cu suprataxe în favoarea soldaţilor tuberculoşi. 0,05 +0,10 verde roşu (paza frontierei) 0,10+0,10 gri deschis şi roşu, 0,20 +0.10 roşu brun chamois şi roşu, şi 0,30+0,10 bleu gri şi roşu. Ultimele repreziută diferite case.

Israel. După înfiinţarea noului stat, au apărut şi primele sale mărci poştale.

Prima serie, ce serveşte actualmente poşta Israelului, se compune din : 3 m galben, 5 m verde deschis, 10 m violet, 15 m roşu, 20 m albastru închis, 50 m brun, 250 m verde aprins 500 m grena pe galben şi 1000 m bleu pe azure. Fiecare reprezintă o monedă diferită şi este scrisă în limbile ebraică şi arabă.

R. P. R. La 26 Iulie s'a pus în circulaţie o emisiune filatelică intitulată „Marina şi Aviaţia". Valoarea nominală a acestei serii este de 100 lei şi se compune din 8 valori, 4 pentru marină şi 4 pentru aviaţie. 2+2 verde, 5+5 gri, 8+8 bleu şi 10+10 roşu, orizontale pentru marină, şi 2+2 bleu, 5+5 violet, 8+8 grena şi 10+10 maro verticale pentru aviaţie. Tiraj 50.000 serii. Prima zi mărcile au putut fi obliterate cu o ştampilă specială.

U. R. S. S. Din U. R. S. S. se anunţă apariţia câtorva emisiuni filatelice după cum urmează: Jubileul de 100 ani dela moartea marelui critic rus BELINSKI (1848-1948) formată din 30,50,60 copeici. In momentul de faţă emisiunea a sosit şi la noi. „25 ani U. R. S. S." formată din 30 şi 60 cop. „Ajutorul copiilor" formată din 20,30,30, 45,60,1 rubla; „225 ani dela moartea lui Sverdlowsk" fostul Ecaterinoslav, 30,60 şi 1 R. şi se mai anunţă o emisiune cu ocazia zilei Radiofoniei.

M. VLADIMIR

HUMOR DIN TOATĂ LUMEA

RI

Un om avea un papagal și papagalul, ca orice papagal, știa să vorbească.

Într'o zi, stăpânul papagalului, vede trecând pe stradă, o căruță cu lemne și, cum avea nevoe de așa ceva, intră în vorbă cu căruțașul.

— Ai lemne?
— Am.
— Cum le dai?
— 4.000 de lei.
— Cu 2.000 nu se poate?
— Ba da!
— Bagă-le în curte;

Și după aceea, mulțumit că și-a asigurat lemnele pentru iarnă, pleacă în oraș.

Papagalul, rămas singur în casă, aude strigându-se pe stradă: hai la lemne! hai la lemne!

Și papagalul întreabă

— Ai lemne?
— Da.
— Cum le dai?
— 4.000 de lei
— Cu 2000 nu se poate?
— Ba da!
— Bagă-le în curte!

Povestea s'a repetat de vreo două, trei ori, până a venit stăpânul. Acesta când a găsit curtea plină cu lemne și-a dat imediat seama cine-i vinovatul și i-a bătut pe bietul papagal până ce i-a smuls creasta și l-a lăsat chel.

Într'o zi, veni acolo în vizită un domn chel. Papagalul cum îl văzu, îl și întrebă:

— Da ce, și Dumneata ai cumpărat lemne?

Un cetățean plimbându-se printr'un parc aude pe cineva plângând. Uitându-se în dreapta și în stânga să vadă de unde vine plânsul, găsește în dosul unui tufiș, un om cu un stilet înfipt în spate. Se plecă spre el și-l întreabă:

— Te doare?

Iar celălalt răspunde:

— Numai când râd!...

ACTUALITATEA

Un ziarist întreabă la Londra în "cercuri bine informate".

— Cum ați putut să eliberați voi pe Rundstädt și pe Manstein?

— Păi s'au schimbat mult.

— Cum s'au schimbat?

— Unul s'a îngrășat cu 15 kg., celălalt cu 20.

— Vedeți domnule doctor, nu înțeleg dece mă doare ori decâte ori fac mișcarea asta.

după Ludas Matyi

IN ȚARA LIBERTĂȚII

— Mr. sergent! Arestează te rog pe ăia doi. Sunt comuniști.

— De unde știți, mister?

— De două ore stau și privesc spre răsărit.

PIC-NIC LA BERLIN

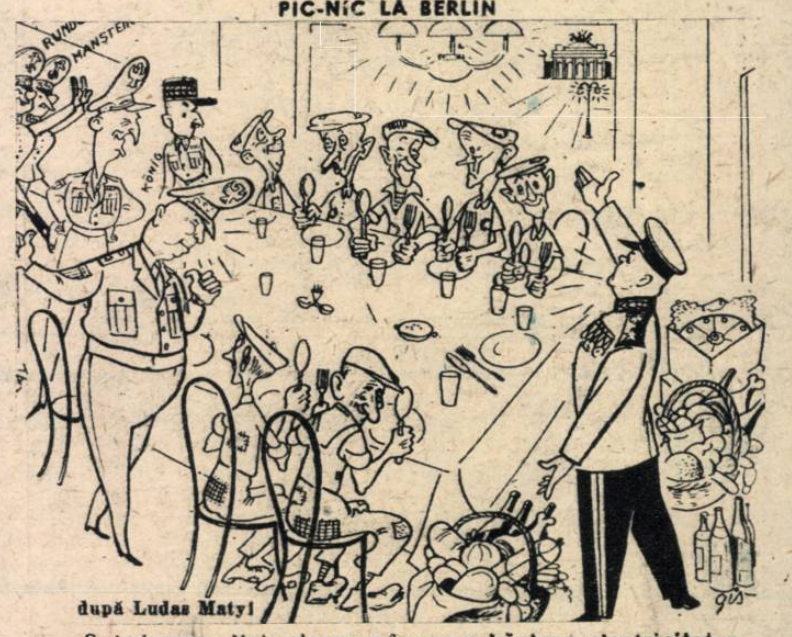

după Ludas Matyi

Sokolowsky: Noi aducem mâncarea, băutura, electricitatea și cărbunii. Dvs. ce aduceți Mr. Robertson?

Robertson: Noi îi aducem pe Rundstädt și pe Manstein.

CIRC PENTRU ALEGERI după Ludas Matyi

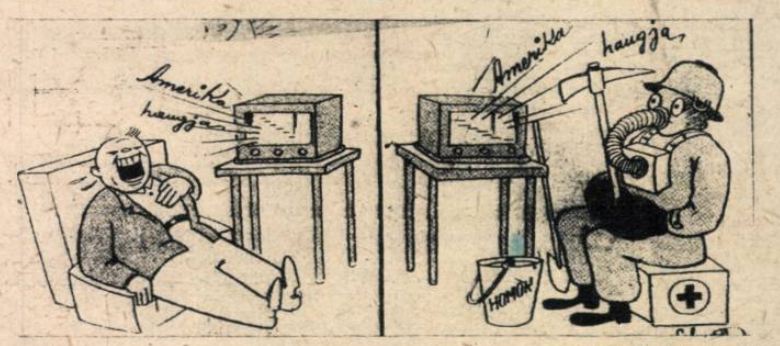

VOCEA AMERICII după Ludas Matyi

ANESTEZIE

Pacientul: Cine o fi spart sticla cu cloroform?

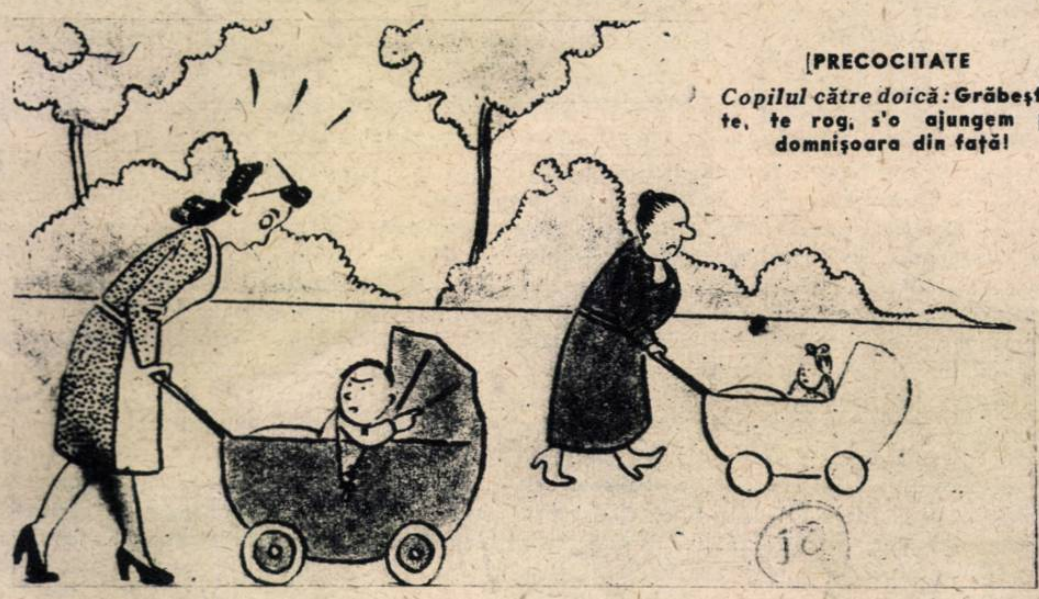

PRECOCITATE

Copilul către doică: Grăbește-te, te rog, s'o ajungem pe domnișoara din față!

A NIMERIT-O!

— Și acum dragii mei prieteni, am să vă povestesc o întâmplare, care o să vă facă părul măciucă...

Biblioteca Universității Iași

SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE EDITURĂ ȘI ARTE GRAFICE „DACIA TRAIANĂ" Str. CONST. MILLE Nr. 5-7-9

REALITATEA ILUSTRATA
RI

23 AUGUST 1944 · 23 AUGUST 1948

TRAIASCA PARTIDUL MUNCITORESC ROMAN

Nr. 28
DUMINICĂ 22 AUG. 1948
LEI 25

Stânga: „Ajutoarele" americane şi-au arătat efectele şi la Tokio. Străzile sunt pline de cerşetori, oameni rămaşi fără ocupaţie în urma politicii monopoliste a Wall-streetului.

Dreapta: Rămasă fără locuinţe, populaţia săracă doarme pe pae, în mijlocul câmpului, pe maidane sau pe străzi.

Stânga: In Polonia, reconstrucţia a mobilizat toate forţele muncitoreşti la acţiunea hotărîtă de mărire a producţiei.

Iată o mare fabrică de produse electrice din Varşovia.

Sus: Aeronautele sovietice Ludmilla Ioanova şi Zoia Torcova, au stabilit un nou record internaţional de durată, izbutind să stea în aer 32 ore şi 45'.

Scopul acestei excursiuni ştiinţifice a fost studiul transformării masselor de aer.

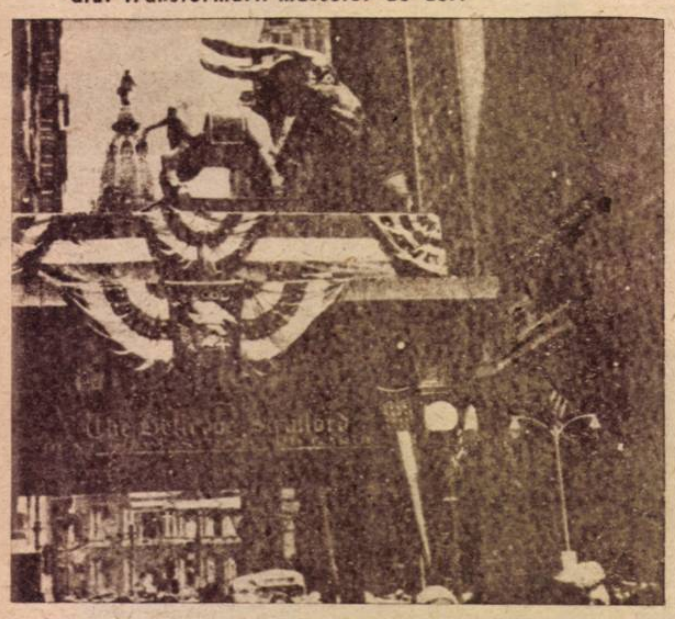

La Philadelphia, un aspect ridicol al campaniei electorale americane: măgarul simbolul partidului „democrat", populează toate arterele de comunicaţie ale oraşului sub toate formele: statui, batoane de chewing-gum, reclame pentru cutii de conserve, ş. a.

Cronica evenimentelor externe

A Belgrad, Conferinţa Dunării se apropie de sfârşit: După desbateri în cursul cărora poziţia reprezentanţilor puterilor occidentale nu a fost dintre cele mai uşoare — nici d. Peake, care a urmat în calitate de primspadasin d-lui Thiery nu a avut mai mult noroc decât acesta — s'a hotărât convocarea plenarei Conferinţei pentru a se alege comisiunile de verificare a deplinelor puteri şi de redactare a convenţiei. O ultimă încercare a Americii, Angliei şi Franţei de a se menţine inechităţile din convenţia din 1921 a fost energic respinsă de d. Vişinski, care a lămurit, în fraze lapidare, adevăratele intenţii ale reprezentanţilor puterilor imperialiste. Discuţia s'a soldat cu înfrângerea totală a trio-ului imperialist, care, ca ultim argument, a susţinut că nu poate participa la discuţii, deoarece limba engleză nu este admisă ca limbă oficială. Şi cum nici replica d-lui Vişinski, care a arătat că Uniunea Sovietică participă la lucrările comisiunilor O.N.U., deşi limba rusă nu este limbă oficială, nu i-a putut determina să renunţe la atitudinea luată.

★

Problema germană rămâne în permanenţă în centrul atenţiei mondiale. După toate întâmplările dela Berlin, după toate performanţele de „aprovizionare cu avionul" şi declaraţiile făcute cu tot aparatajul de reclamă „made in U.S.A.", Anglia, Statele Unite şi Franţa şi-au delegat reprezentanţi în persoana respectivilor miniştri la Moscova, spre a discuta problema cu generalissimul Stalin şi cu d. Molotov. Dar de unde la începutul conversaţiilor presa occidentală susţinea — că d-nii Chataigneau (Franţa), Bedell Smith (U.S.A.), Frank Roberts (trimis special britanic) şi Geoffrey Harrison (însărcinatul cu afaceri al ambasadei americane) ar fi investiţi cu depline puteri, în faţa atitudinei ferme a U.R.S.S.-ului aceştia din urmă au început să tergiverseze susţinând atunci când se aflau la ananghie... că trebue să aştepte instrucţiuni dela guvernele respective. Drept este că la Londra funcţionează un comitet format din d-nii Lewis Douglas, ambasador al U.S.A.-ului, William Strang reprezentantul Forreign Officeului şi Massigli ambasadorul Franţei, care studiază comun rapoartele primite dela ceilalţi reprezentanţi dela Moscova. Totodată a sosit la Londra şi generalul Robertson, comandantul britanic din Germania, care a stat aci câteva zile.

Dar se pare că toate manevrele conduse de Bedell Smith se reduc la încercările de tergiversare, pentru a se arunca praful în ochii popoarelor din Apus. Din cercurile apropiate ambasadei americane la Moscova a transpirat, că *„Berlinul va trebui să fie abandonat în cele din urmă, dar dacă Truman ar lua această măsură, ea ar constitui o lovitură mortală pentru partidul democrat. Prin urmare nici o soluţie nu trebue să intervină înaintea alegerilor din Noembrie"*. Privită din acest unghiu, atitudinea ambasadorului american la Moscova devine explicabilă. Procedeul diversionist nu este nou în tactica imperialistă.

Aceasta este explicaţia „instrucţiunilor" pe care Bedell Smith le tot cere dela Washington. Cei trei reprezentanţi diplomatici ai puterilor occidentale, încearcă un naiv joc de-a v'aţi-ascunselea, din care însă insuficienţa lor nu observă că le lipseşte elementul esenţial: partenerul.

★

D. Myron Taylor este un om pios. Cel puţin aceasta a fost convingerea noastră de totdeauna. D-sa s'a permanentizat în calitate de reprezentant personal al d-lui Truman pe lângă Vatican. Şi cum Vaticanul reprezintă un „înalt for spiritual", ni-l imaginăm pe d. Myron Taylor îndeplinind pentru preşedintele Truman oficiul pe care-l îndeplineşte în mâinile comozilor lamaşi tibetani „moriştele de rugăciuni". Şi unde mai pui, că mâine poimâine, ca răsplată a atitudinei profund pioase, o să ne pomenim că d. Truman şi reprezentantul d-sale (spiritual fără îndoială) vor fi ridicaţi la rangul de sfinţi. Mă rog, dece nu, din moment ce în U.S.A. sunt abrogate titlurile nobiliare, dar nu şi cele religioase?

D-nii Truman şi Taylor sunt oameni zeloşi şi dezinteresaţi. Recent, în una din multele şi interminabilele d-sale plimbări Roma-Washington, cu opriri la Madrid şi Lisabona, d. Taylor a trimis şefului d-sale (spiritual bineînţeles), dorinţa celuilalt şef (tot spiritual) Pius XII, ca să se organizeze o miliţie mercenară a Waticanului, cu bani americani,... pentru paza locurilor sfinte, în Palestina. Demersul pare a fi fost încununat de succes, deoarece în Cetatea Vaticanului s'a deschis un birou de recrutare sub conducerea monsenierului Penetenti, asistat de cardinalul Agagianian şi un expert militar de naţionalitate „arabo-britanică" sosit special din... Egipt. Efectivele se compun din tot felul de lepădături internaţionale, oameni certaţi cu justiţia, pentru care o deplasare rapidă şi cât mai depărtată nu poate fi decât salutară. Pentru facilitarea plecării, Vaticanul face oficiul de intervenţionist, iar armele (din prudenţă desigur) nu le vor fi predate decât în Transiordania.

Şi cum Vaticanul prevede totul, chiar şi faptul că este odios pentru o biserică ce se laudă a propovădui iubirea între oameni, să înarmeze trupe mercenare pe care să le pună la dispoziţia unor societăţi petrolifere, care sunt, stăpâne pe o republică ce se cheamă Statele Unite, a început o campanie de presă ca să „lucreze" opinia publică mondială.

★

Tot din Palestina ne vine ştirea că luptele au reînceput. Ba chiar şi atacurile aeriene. Tel-Avivul a fost în alarmă, deoarece pe cerul lui a apărut un avion „de naţionalitate necunoscută arabo-britanică". Bombe nu a aruncat, deoarece artileria antiaeriană a oraşului l-a pus pe goană. Iar o să fie pedepsit un „nevinovat" ofiţer britanic care bineînţeles nici n'a sburat vreodată peste Tel Aviv, dar-mi-te acum în plin război evreo-arab.

★

D. Bernadotte nu mai este mediator. Ştirea nu a apărut sub forma asta, dar tragem concluzia. D-sa a părăsit Rodos spre a se înapoia în patria d-sale nordică şi nici n'a apucat bietul om să se odihnească puţin şi iată că-l cheamă înapoi. Dar nu pentru a media, ci ca să aibe grijă de... aprovizionarea cu apă a Ierusalimului. Nu ştim cum stă cu urbanismul Ierusalimului, dar bănuim că d. conte nu a fost chemat acolo ca sacagiu. O fi existând şi pe acolo o instituţie ca U. C. B.-ul nostru, un U. C. I, adică uzinele comunale Ierusalim, unde i s'o fi dat vreo slujbă. La urma urmei merita măcar atâta lucru dela „patronii recunoscători".

AL. CALISTRAT

23 August

DESPRE 23 August 1944 istoria nu trebue să se străduiască a vorbi multe. Săpată cu dalta în amintirea noastră, moment de neuitat pentru poporul nostru, ziua aceasta își impune permanent importanța prin perspectivele pe care ni le-a deschis, și treaba istoriei nu este de a-i da strălucire, ci de a desface în fața poporului și a viitorului toate adevărurile care se leagă de această dată.

Era momentul în care fascismul își trăia agonia.

Era momentul în care eroismul înflăcărat al armatelor sovietice spărgea fronturile hitleriste în marș victorios spre Berlin.

Era momentul în care poporul român se desfăcea din lanțurile unei dictaturi criminale.

Prin sacrificiile armatei roșii, ale celor mai buni fii ai poporului nostru, care din întunericul închisorilor au văzut lumina pentru care au luptat, s'a făurit pentru noi un început de viață nouă. Conducătorii firești ai poporului, luptători neînfricați pentru cauza acestuia, au simțit puterea care sta în brațele atunci eliberate și au chemat masele la luptă și muncă fără zăbavă, pentru că 23 August trebuia să fie zi eliberatoare și nu prilej de exploatare a muncitorimii și a țărănimii noastre sărace de către maniști și brătieniști.

Democratizarea țării, alungarea rămășițelor fasciste, răsturnarea și lichidarea reacțiunii strecurate la cârma statului și după 23 August, aveau să încordeze voința de luptă a poporului nostru. Ceeace se câștigase cu greu, cu sacrificii și sânge nu putea să fie compromis.

Stau mărturie pentru dreapta pornire a poporului nostru manifestațiile din tot cuprinsul țării, din lunile de iarnă ale lui 1944—1945.

Nici manevrele diversioniste, nici gloanțele din piața palatului, nici încercările imperialiștilor anglo-saxoni de a-și sprijini aci slugile lor, n'au putut opri clasa muncitoare de a croi ferm drum democrației.

Noile pretențiuni și șiretlicuri ale vechilor politicieni n'au putut nici înșela, nici frânge voința clasei muncitoare.

Dușmanii au fost priviți în față. Măștile le-au fost smulse.

In fruntea luptei s'a aflat mereu Partidul Comunist Român, conducând cu pricepere și cu hotărâre clasa muncitoare și întreg poporul pe calea progresului.

Și 23 August s'a dovedit de bun augur.

De atunci și până astăzi clasa muncitoare dela noi, unită cu țărănimea muncitoare, n'a pregetat mergând pe drumul început.

Au trecut patru ani, dar dacă privim faptele, realizările, perspectivele, ei nu se pot număra. In locul încercărilor diversioniste și trădătoare, avem azi voința de muncă a unui popor întreg și credința de nesdruncinat în dreptatea cauzei sale. Dela exploatarea barbară și dela specularea banditească a muncitorului, am ajuns să vedem prețul muncii cinstite.

Voința celor care au dus lupta la început, devotamentul și credința lor, au adunat noi elanuri, au crescut avânturi pline de optimism. Democrația noastră populară își împlinește rosturile în plină reconstrucție. Brigadierii sunt azi simbolul viu al felului în care vom înțelege mâine să construim cu toții într'o republică socialistă.

Am făcut mult, dar nu totul. Suntem mulțumiți de ceeace am realizat, dar învățăm, căutăm să înțelegem și să realizăm din ce în ce mai mult. Nu ne-au pierit dușmanii și lupta de fiecare pas ne-a arătat cum trebuie să-i privim.

23 August 1944 ne-a găsit săraci, în ruină, pe mulți dintre noi șovăelnici, fără încredere în viitor. S'a vorbit sceptic despre posibilitățile noastre de reconstrucție, ni s'a șoptit că fără dolari și capitaliști nu vom reuși să ne ridicăm. Noi n'am crezut însă acest lucru și de aceea am reușit. Fabricile, sondele și minele, munții și apele sunt ale celor ce muncesc, constituind bogății ale poporului și nu ale câtorva.

A fost greu și este încă greu. Dar anii aceștia ne-au învățat să muncim mai bine, să luptăm mai hotărât. Promisiunile nu ne încântă. Noi știm că prosperitatea țării noastre stă în brațele noastre.

Avem în răsărit prieteni credincioși, sprijin neprecupețit și scut viguros în fața tuturor încăierărilor forțelor întunecate ale imperialiștilor de pretutindeni, suntem înconjurați de popoare prietene, de oameni ai muncii, care merg cu noi pe același drum, pe drumul descătușării forțelor vii ale masselor în stare să făurească o lume nouă.

Și noi vom merge mereu înainte pe acest drum.

Zilele din viața unui popor nu trebuie să trăiască prin ceeace limitat comemorează.

Noi vrem ca 23 August să trăiască în noi prin efortul nostru continuu de a ne înmulți posibilitățile de muncă și de luptă, prin dorința noastră nestinsă de progres. Incetând de a mai fi jucăria intereselor altora și devenind creatorii propriei noastre vieți, noi vom construi în Republica Populară Română o viață liberă, demnă și fericită.

Sunt azi în țara noastră oameni mulți, cinstiți și simpli, cari au înțeles adevărul, cari lucrează dârz și conștient, gata să lovească în orice încercare de subminare a ceeace dela 23 August și până azi se construește cu entuziasm și fără oboseală.

Și sunt azi în toată lumea popoare, care nu-și trădează propria fericire și care-și unesc cu noi dorința de pace și libertate.

GH. V. NENCIU

Acolo unde...

OAMENII MUNCII SE ODIHNESC.

Personagiile: muncitori, funcţionari şi intelectuali, de vârste nedefinite (pentrucă acelaşi entuziasm care îi stăpâneşte pe toţi, şterge barierele anilor), cari se agită pe peroane, discută cu aprindere cutare sau cutare chestiune, râd, se bat pe umeri cu gesturi amicale, fumează, citesc ziare, fiecare prezentând o comportare specifică, cu totul diferită de a celuilalt, în aşteptarea plecării.

Emoţia aceasta a plecării, care te cuprinde ori de câte ori te deplasezi mai departe de limitele geografice ale urbei tale de reşedinţă, îţi dă reacţii din cele mai curioase.

Aşa, am întâlnit Duminică, pe peronul Gării de Nord, un cetăţean care căsca de zor şi care m'a rugat să-l ţin de vorbă, că altfel adoarme. Era şi acesta un fel original în care se manifesta emoţia plecării....

Cei mai mulţi însă, angajează discuţii amicale cu cunoscuţi sau cu necunoscuţi (pentrucă în gară prieteniile se leagă uşor, personalităţile se estompează şi toţi se cunosc, pentrucă fiecare se simte făcând parte din marea familie a călătorilor, ce vor merge împreună, în acelaşi tren).

In gălăgia aceasta plină de viaţă, sboară informaţii „precise" asupra plecării trenurilor, mărind vuetul de pe peron.

O trombă mare de fum apare la orizont şi creşte din ce în ce.

Se produce o mişcare generală.

Fiecare se simte dator să avanseze cu un pas sau cu doi, să facă a-

CEI ce spun, că Duminică dimineaţa în Gara de Nord era o mulţime imensă de cetăţeni cari aşteptau trenurile pentru Snagov, vă pot da numai o slabă imagine a entuziasmului cu care publicul bucureştean a participat la marea festivitate a muncitorimii feroviare: inaugurarea ştrandului C.F.R. dela Snagov.

Realitatea este că peroanele erau tixite literalmente de zeci de mii de oameni (şi cifra aceasta aproximativă, trece de jumătatea sutei de mii) şi că trenurile care plecau la intervale de jumătate de oră cu direcţia Snagov, nu pridideau să transporte atâţia cetăţeni câţi îşi aşteptau, cu nerăbdarea călătorului duminical, rândul.

Pe lacul Snagov, bărci şi vaporaşe asigură din jumătate în jumătate de oră, un pitoresc transport... maritim, spre Parcul vechiu

Inainte vreme „distracţiile" celor ce mergeau la ştrand (maiagambişti şi cuconet) erau: „dansul" în ritm de jazz sau beţia. Astăzi, ştrandurile au un public nou. Un public care găseşte odihnă şi recreere în citit şi în sport

E Duminică 15 August 1948, ora 7 dimineaţa şi ne aflăm în Gara de Nord.

Zarvă, comentarii, râsete, „limonadă rece", alături de oameni bine dispuşi, înţeleşesc o atmosferă sărbătorească în decorul acela mobil, cu vagonete care aleargă pretutindeni provocând masive deplasări de cetăţeni, cu trenurile care vin sau pleacă fără încetare şi, în fine, cu tot ceeace poate prezenta în plină mişcare, un decor de gară.

Jocul de şah este un admirabil mijloc de recreere. Iată un tânăr şi o tânără, muncitori într'una din uzinele Bucureştiului în timpul unei partide pasionante

D. ministru ing. Profiri, împreună cu tov. Alexa Augustin, Liuba şi Iosif Chişinevsky, reprezentând Guvernul R. P. R., Partidul Muncitoresc Român şi Direcţia Generală C. F. R., aduc salutul şi mulţumirile lor, echipelor care au muncit pe şantierul Snagov, la creearea celui mai mare parc de odihnă din jurul Bucureştilor

★

Mereu la datorie, timonierul vaporaşului Gh. Doja, asigură prin prezenţa sa neobosită la cârmă, odihnitoare plimbări pe lac, vizitatorilor

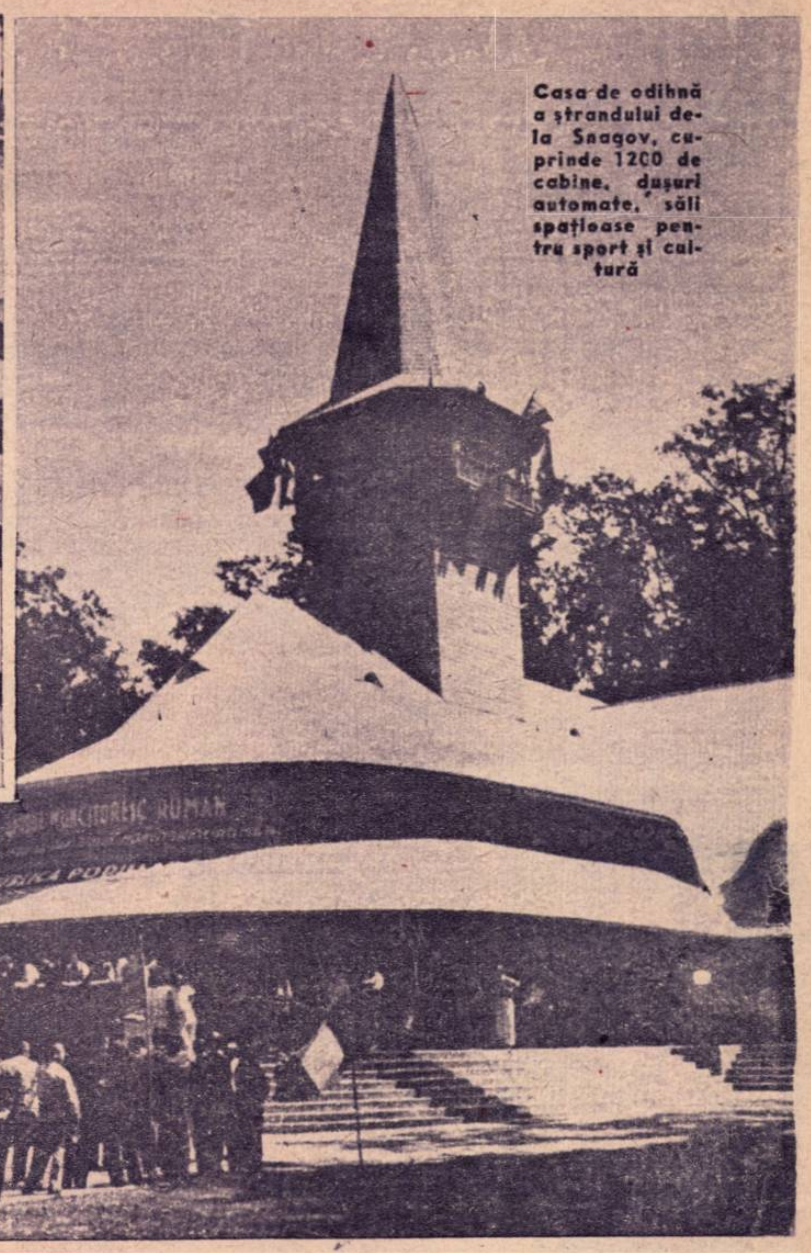

Casa de odihnă a ştrandului de la Snagov, cuprinde 1200 de cabine, duşuri automate, săli spaţioase pentru sport şi cultură

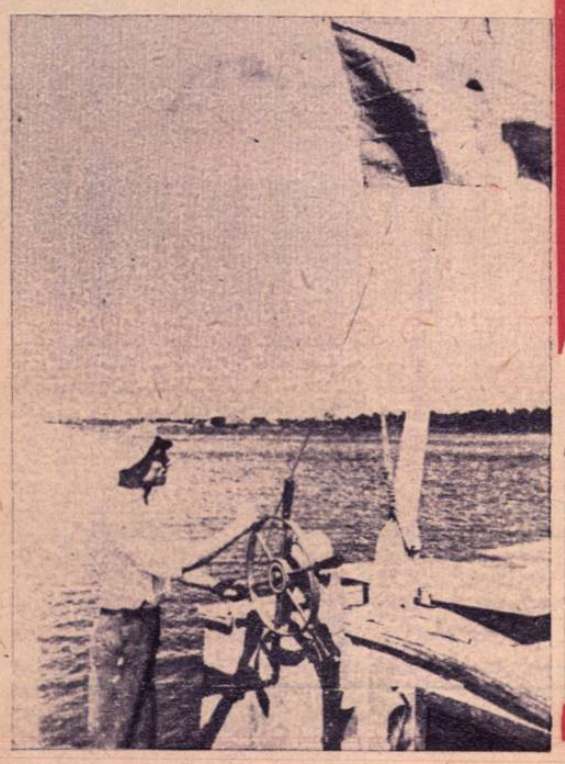

Un viitor campion: Pe aleile parcului se plimbă un copilaş pe o bicicletă cu trei sferturi

Şi ceferiştii au pornit să creieze locuri de odihnă, de sport şi de cultură pentru massele populare.

★

Pe o banchetă, un muncitor mai tânăr, stă la sfat cu un unchiaş albit de ani şi de nevoi.

— Ia spune, nene Ionică, cum crezi matale c'o fi pe la Snagov, că la anii matale vei fi ştiind şi-i fi văzut multe, mai ales că eşti de prin părţile locului.

— Adevărat nepoate. Multe am mai văzut şi am mai auzit la viaţa mea. Dar ispravă ca asta nici că s'a mai pomenit până acum.

Păi ia să vezi: era prin vara lui 1939.

Eu locuiam chiar în satul Snagovului, acolo unde se mai află acesta şi astăzi.

Intr'o zi, mai de curiozitate, mai din cauza câtorva treburi care mă mânau într'acolo, am pornit-o pe jos, drum de patru kilometri (că tren sau vaporaş nu existau pe atuncea) spre „oraşul" Snagov.

Sosesc eu de cu seară şi dau să vizitez „oraşul", înainte de a-mi împlini treburile.

Tot oraşul se reducea la o imensă grămadă de copaci răsturnaţi.

Târnăcoapele, maşinile de perforat, topoarele ciopârţeau pădurea Snagovului umplând de durere şi revoltă inimile localnicilor care au copilărit odată cu pomii şi cu frunzele ei.

Pe terenul acesta, sărăcit de ceeace avea el mai frumos, au ridicat oamenii stăpânirii conac boeresc, în care desfrâul şi batjocura erau surori bune.

Venise poruncă strașnică dela Bucureşti ca picior de ţăran sau de muncitor să nu treacă prin locurile acelea destinate huzurului celor avuţi.

(Continuare în pag. 13.

ceşti paşi lateral sau să se învârtească pur şi simplu pe loc, dar să facă în orice caz ceva, care să le demonstreze lor înşile că sunt pe picior de plecare.

Pufăind mai vesel parcă decât altădată, garnitura Bucureşti-Snagov, intră în staţie.

★

Trenul e plin.

Pe bănci sau la ferestre, discuţiile din gară continuă cu mai mult antren, prieteniile proaspete se strâng mai mult.

Principala temă de discuţii, este bineînţeles, ştrandul, pe care se duc cu toţii să-l viziteze.

Creeat din iniţiativa Partidului Muncitoresc Român şi înfăptuit de Direcţia Generală C.F.R. cu sprijinul activ al Uniunii Sindicatelor C.F.R., acest nou loc de odihnă, pus la dispoziţia oamenilor muncii, are şi el semnificaţia sa proprie, confirmând grija forurilor conducătoare din ţara noastră pentru sănătatea, desvoltarea şi odihna fizică a tuturor celor ce muncesc.

In articolul 20 din Constituţia Republicei Populare Române, putem citi: „Cetăţenii au dreptul la odihnă".

Dar acest drept, trebue să găsească şi condiţiile obiective care să-i asigure valoarea practică.

O familie de muncitori, a încins ospăţ tovărăşesc în mijlocul naturii...

In urmă cu câteva luni, Snagovul s'a transformat într'un vast şantier de muncă. Acest aparat pune în funcţiune toate ferăstraele mecanice din atelierul de tâmplărie, unde a fost prelucrată toată lemnăria necesară construcţiei

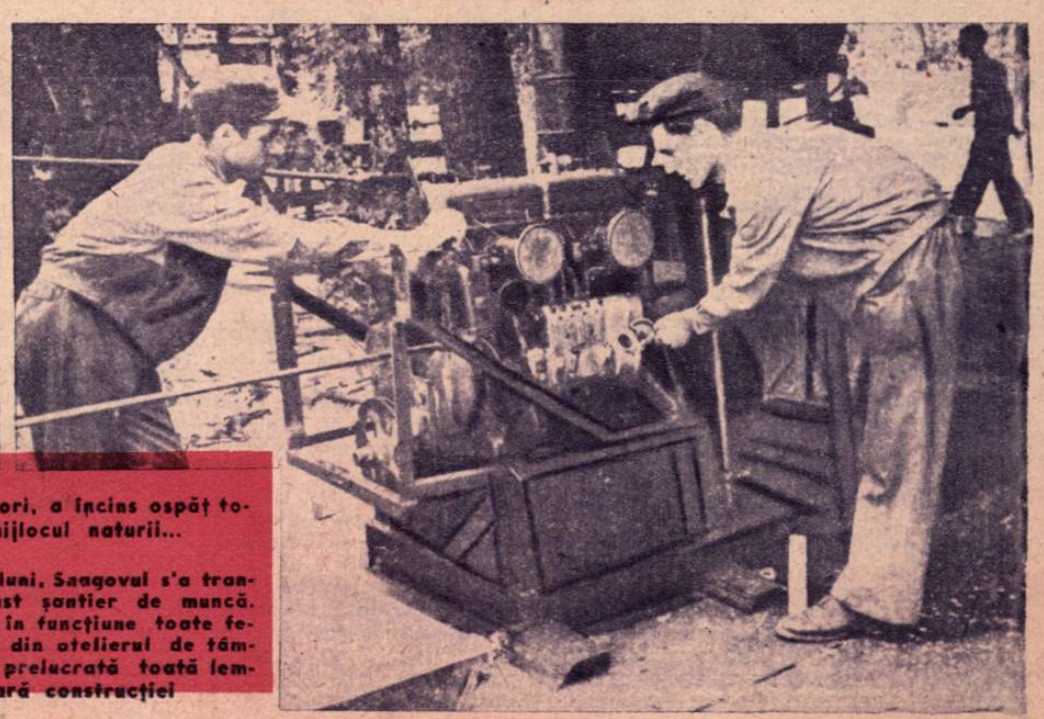

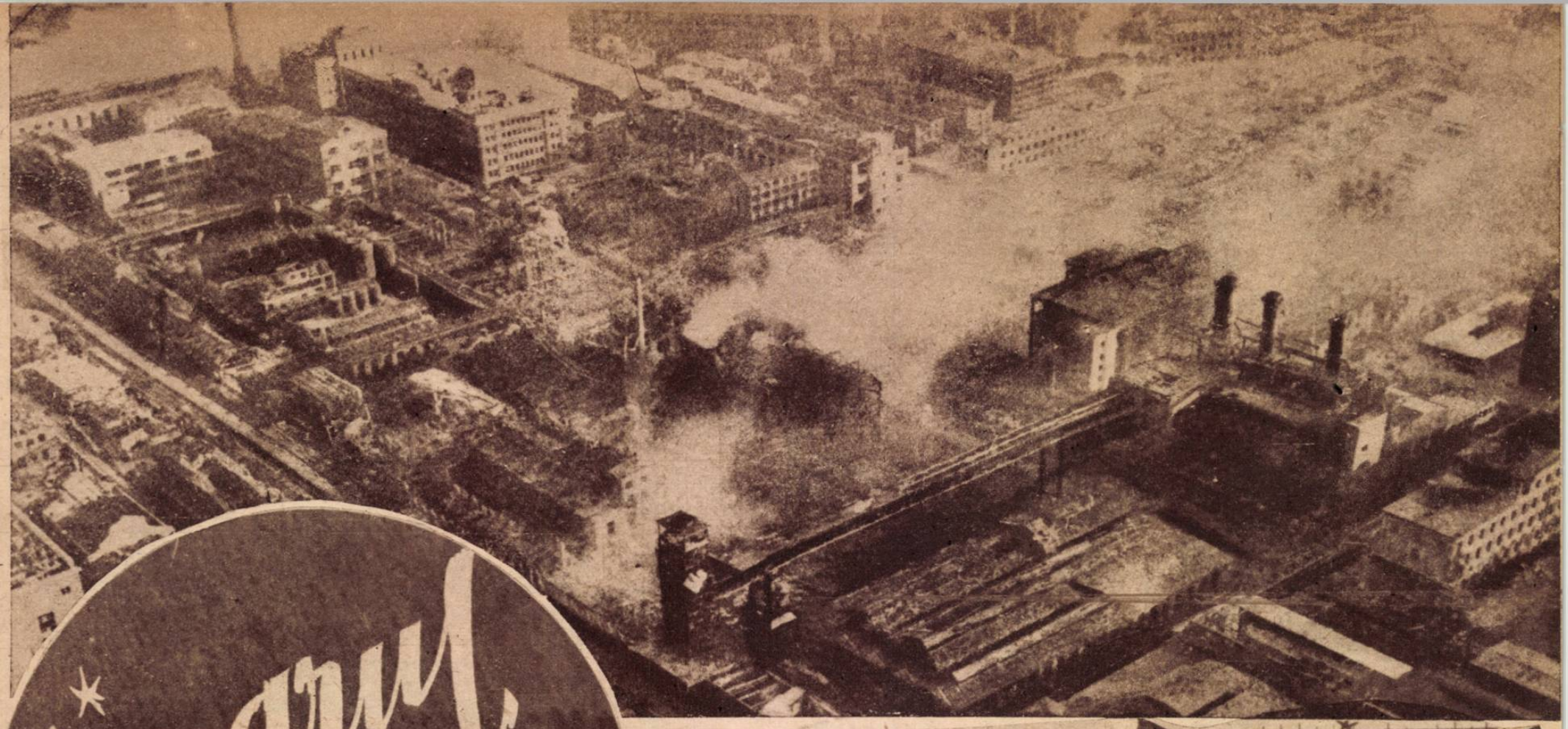

Asasinul I. G. Farbenindustrie

CATASTROFA DELA LUDWIGSHAVEN

DESPRE activitatea tribunalului dela Nürnberg nu s'a mai scris prea mult în ultima vreme în presa occidentală. Dealtfel sentinţele date de judecătorii americani nu erau în măsură să stigmatizeze activitatea celor cari sunt categorisiţi ntre criminalii de războiu.

Un val de indulgenţă, pentru omul obiectiv inexplicabil, a adus cu sine sentinţa de achitare şi în foarte rare cazuri de condamnare, mai mult simbolică, a celor cari în colaborare cu naziştii au adus jale asupra întregii omeniri.

Foştii directori ai faimosului trust I. G. Farbenindustrie, traduşi în faţa tribunalului dela Nürnberg, au isbutit să-şi susţină o penibilă „nevinovăţie" care le-a adus zâmbetele proteguitoare şi interesate ale magistraţilor americani.

Dar în ziua de 28 Iulie o explozie formidabilă a sguduit din temelii oraşul Ludwigshafen din sud-estul Germaniei. 15 corpuri de clădiri ale giganticei uzine I. G. Farben au sărit în aer, iar 3000 de persoane au fost ucise sau rănite. Iată cum o imprudenţă a desvăluit maşinaţiile suspecte ale celor cari hotărăsc astăzi soarta în zonele de ocupaţie occidentale din Germania.

Nu ştim dacă explozia aceasta a isbutit să sgudue din temelii şi zidurile tribunalului din Nürnberg sau măcar conştiinţa judecătorilor americani de acolo, In conformitate cu convenţiile internaţionale privitoare la Germania, fabricarea materialului de războiu de orice natură ar fi trebuit să fie interzisă. Desigur, că aceia de care depindeau directorii uzinelor I. G. Farben au asigurat permanent, că acest deziderat este un fapt îndeplinit. Iată însă că s'au dat pe faţă dedesubturile cari vin să lămurească opinia publică mondială asupra adevăratelor intenţii ale imperialismului anglo-american.

Văpaia războiului trecut nu s'a stins încă cu totul, în timp ce chimiştii americani, englezi şi mai ales germani stau din nou plecaţi asupra retortelor, asupra cuptoarelor de clorură de ethyl, pline până la gură.

La I. G. Farben activitatea pe care oamenii încrezători într'o pace trainică şi durabilă o sperau stinsă pentru totdeauna, este în plin. Gazele aducătoare de moarte au isbucnit dincolo de ziduri ca într'o repetiţie sinistră.

In uzinele I. G. Farben se lucrează lichidele propulsoare ale faimoaselor bombe V1 şi V2. In cercurile informate se discută despre gaze nocive de tot felul, iar misterul care înconjoară activitatea uzinelor este aproape de nepătruns.

Suntem în ziua de 28 Iulie ora 15. 44 minute.

Asupra oraşului Ludwigshafen pluteşte o linişte aparentă.

La un moment dat pământul se cutremură, o coloană de fum se ridică asupra unei porţiuni a uzinelor.

O explozie formidabilă.

Gaze, vapori de tot felul aruncă în aer mase uriaşe de oţeluri, răsucite ca firele de pai. Urletele de durere sgudue împrejurimile. O clipă a fost suficientă pentru a aduce moartea a sute de oameni şi rănirea câtorva mii. Posturile de radio difuzează febril în aer apeluri disperate.

Catastrofa nu s'a consumat încă în întregime, când oraşul se umple de reprezentanţii agenţiilor de presă cari caută să afle cât de puţin din adevărul care a produs catastrofa. Echipe de salvare, oameni acoperiţi cu mercuro-crom, spre a se feri de infecţia provocată de gaze, medici în echipe cari lucrează fără întrerupere zi şi noapte spre a salva puţinele vieţi care mai pot fi salvate, sunt necontenit pe teren.

O coincidenţă elocventă şi totuşi sinistră face ca a doua zi dela producerea catastrofei tribunalul american din Nürnberg să achite pe foştii conducători din timpul celui de al doilea război mondial ai uzinelor I. G. Farbenindustrie.

Procesul a durat 11 luni.

O farsă tristă, întocmai ca şi bombardamentele aviaţiei

1. La ora 15,44', pământul a început să se svârcolească, zidurile să se prăbuşească. Fum, gaz, vapori au acoperit cu o ceaţă deasă marea întindere a uzinelor I. G. Farben.

2. Câteva sute de morţi, alături de mutilaţi, iată la ce nu s'au gândit judecătorii dela Nuremberg când au pronunţat sentinţa de achitare în procesul foştilor conducători ai marelui trust nazist I. G. Farben.

3. Primele ajutoare sunt date de surori de caritate, îmbrăcate în haine de protecţie, pentru a preveni efectul gazelor otrăvitoare.

După gigantica explozie care a aruncat în aer oameni, ziduri, instalaţii, pompierii încearcăsă mai salveze vieţilecare mai pot fi salvate

americane, care în timpul trecutei conflagraţii mondiale protejau vădit cele 500 uzine ale trustului.

Aşa înţelegeau oamenii dolarului să ducă războiul împotriva nazismului.

Este grăitor faptul că în ultima vreme presa Europei occidentale dăduse cu totul uitării activitatea tribunalului dela Nürnberg. În schimb în coloanele ziarelor din Germania occidentală, în ziarele care mai sunt şi astăzi aservite intereselor industriale şi bancare germane, ba chiar şi cercurilor clericale, se puteau ceti tot felul de informaţii şi comentarii în legătură cu acest proces, prin care se contesta „legalitatea" şi mai ales „competenţa" tribunalului din Nürnberg în procesul intentat criminalilor de război.

Wallstreet-ul ca şi City-ul londonez, aveau tot interesul să provoace atmosfera de diversiune, pentru a-i putea reintegra mai apoi în posturi pe „nevinovaţii" foşti conducători ai uzinelor I. G. Farben, unde trebue să slujească aceluiaş stăpân: capitalul.

Aceasta este explicaţia, că pretoriul tribunalului dela Nürnberg s'a transformat adesea într'o tribună de unde s'a ignorat voit suferinţa unei întregi omeniri, făcându-se apologia metodelor naziste. Apărătorii criminalilor de război îşi îngăduiau să ironizeze dela bară ţările victime ale invaziei hitleriste şi naţiunile victorioase. Judecătorii rămâneau impasibili. Alături de conducătorii lui I. G. Farben a compărut în faţa tribunalului faimosul Friedrich Flick, intimul lui Himmler şi Göering, şeful unuia dintre cele mai mari consorţii metalurgice germane şi membru al Uniunii industriilor metalurgice din Reich. Instrucţia lui Flick şi a directorilor lui I. G. Farben a durat 7 luni de zile. Vinovăţia lor a fost stabilită în mod indubitabil.

Se făcuseră vinovaţi de încălcarea drepturilor umane ale sutelor de bărbaţi şi femei deportate, cari fuseseră trataţi ca sclavi sub biciul bestial al trupelor S. S. 10.000 muncitori străini, aduşi forţat în Germania, au fost supuşi unor vexaţiuni neînchipuite, erau adăpostiţi în barăci, neîncălzite în timpul iernii, ţinuţi în ţarcuri înconjurate de sârmă ghimpată şi păziţi de poliţia lui Himmler. Erau lăsaţi să piară, fără îngrijire medicală şi la cele mai mici abateri erau executaţi.

Apărătorul lui Flick şi al complicilor acestuia, avocatul Dix, a justificat faptele criminalilor de război, susţinând că întocmai tuturor industriaşilor germani, au trebuit să se supuie înjoncţiunilor guvernului hitlerist şi mai ales să se încadreze ritmului „războiului total".

(Continuare în pag. 11

*

Reconstituirea cadavrelor întâmpină serioase dificultăţi din cauza ravagiilor făcute de gazele toxice fabricate în fostele industrii naziste, utilizate actualmente de americani în aceleaşi scopuri războinice

*

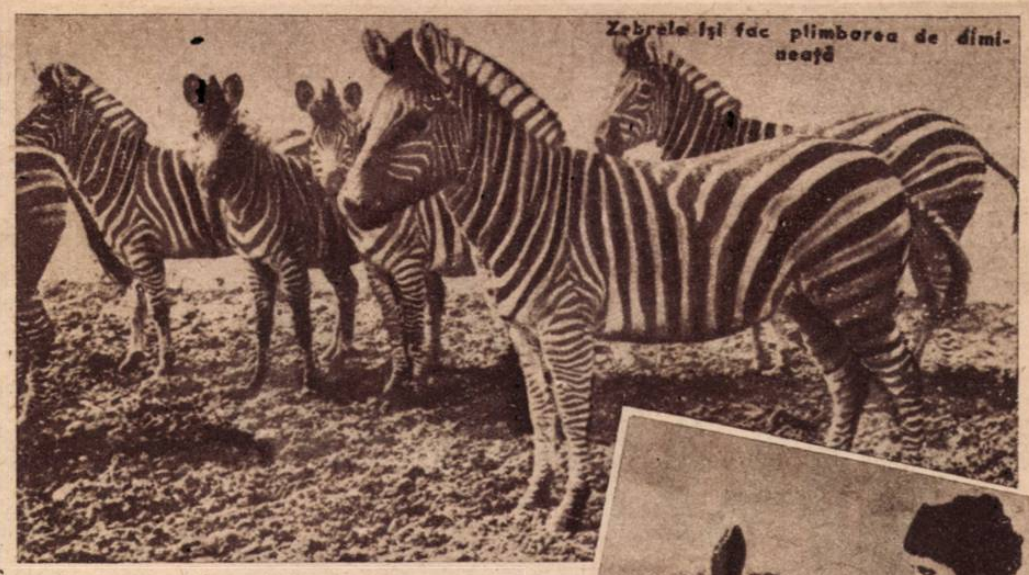

Zebrele îşi fac plimbarea de dimineaţă

ASKANIJA NOWA

În sudul republicei Ucraina, se află teritoriul de protecţie al naturii din Askanija Nowa, care ocupă un spaţiu de 38.000 ha.

În interiorul acestui imens parc de protecţie al naturii se află o stepă complectamente sălbatecă, cuprinzând 1400 ha,, a cărei viaţă urmează să fie cercetată.

Pe întreg teritoriul se studiază aclimatizarea diferitelor animale şi plante, ca şi creşterea şi înmulţirea unor noi hybrizi. În grădina zoologică aclimatizată din Askanija-Nowa trăesc şi prosperă animale de pe întregul pământ.

Animale sălbatece din stepă şi pustiu, din pădurile de munte, din zonele tropicale şi subtropicale, păsări de baltă şi de apă, fazani şi struţi sudafricani, emusi australieni, zebre şi antilope, toate găsesc aici condiţiunile care corespund particularităţilor lor biologice.

În parcul zoologic din Askanija-Nowa savanţii se ocupă în mod special de anumite grupuri de animale, care sunt preţioase din punct de vedere practic şi ştiinţific.

Acest teritoriu, constitue o mare bază de creşcătorii de vite care aprovizionează colhozurile şi sovhozurile sudului Uniunii Sovietice cu viteză de primă calitate.

Se lucrează la ameliorarea vitelor de prăsilă şi se cresc rase deosebit de preţioase.

În ţinutul de protecţie lucrează şi un institut ştiinţific de cercetare a hybridizării şi aclimatizării animalelor.

Sute de specialişti vin în fiecare an în Askanija Nowa pentru a-şi îmbogăţi experienţele, iar numeroşi studenţi ai diferitelor universităţi îşi fac aici practica.

Un colaborator al parcului a domesticit o căprioară

În PARCUL NATURAL

Prin încrucişeri s'a obţinut un nou neam de oi, cu o blană excepţional de frumoasă

Un ţap siberian aclimatizat perfect

EDITURA DE STAT VĂ RECOMANDĂ:

AXA VATICAN

Papa Pius al XII-lea, în mijlocul înalților prelați ai bisericii catolice. Dintre toți acești magnați ai spiritului, vânători cu toții ai tronului pontifical, se pare că șansele cele mai serioase le are arhiepiscopul New-Yorkului, cardinalul Spellman, puternic sprijinit de Wall Street.

Secondați de ofițeri de poliție americani, propagandiștii catolici, învestmântați în sutane sacramentale, au contribuit din plin la sprijinirea guvernului reacționar al lui De Gasperi în Italia, în cursul ultimelor alegeri.

Dolarul și cu biserica sunt în plin acord: Papa Pius al XII-lea și ex-președintele Hoover, într'o convorbire confidențială.

IN palatul pontifical al Vaticanului, trecând pentru alimentare... financiară prin safeul la fel de „sacru", al Monseniorului Spellmann dela New-York și având punctul terminus la Tokio în fastuoasele apartamente în care „Fiul Soarelui" își duce confortabila existență terestră, se întinde o vastă rețea de spionaj a bisericii catolice, înfăptuită cu respectarea tuturor normelor organizatorice ale axei de tristă memorie Roma-Tokio-Berlin.

Axa Vatican-Tokio-New-York.

Nu e întâmplător desigur, că numai cu excepția Berlinului a c e i a ș i sunt componenții axei. E și acesta un rezultat firesc al politicii reacționare dusă în mod consecvent de cercurile capitaliste mondiale în strânsă legătură de afaceri cu șefii bisericii catolice, angajați în luptă hotărîtă împotriva democrației și păcii.

Intr'adevăr pacea și democrația sunt adversare periculoase ale exploatării de orice fel și capitaliștii, ca și profesioniștii bisericii catolice, nu sunt dispuși să-și tae singuri craca de sub picioare.

De aceia ei au nevoe de războiu.

Și pentru pregătirea acestuia a luat ființă, cu binecuvântarea sacramentală a Papei și a Mikadoului ca și cu benedicțiunea nu tot atât de sacramentală, dar nu mai puțin consistentă a dolarului, un oficiu permanent de spionaj, care alimentează fără încetare așa zisele „birouri de informații" ale Vaticanului întemeiate cu scopul difuzării de material defăimător la adresa democrației și a statelor democrate, în frunte cu Uniunea Sovietică, precum și pentru a intimida cu amenințarea celor mai absurde pedepse religioase, pe credincioșii care s'ar fi încadrat luptei pentru libertate a popoarelor lor.

Această acțiune a eclesiaștilor nu a rămas, bineînțeles, fără un puternic ecou în presa internațională.

Iată, spre exemplu, care este opinia revistei „TEMPS NOUVEAUX".

„Alături de băncile Sfântului Scaun și de celelalte stabilimente care se ocupă de prinții bisericei catolice, scrie revista, Vaticanul posedă deasemeni sfântul său serviciu de spionaj, al cărui birou central de informațiuni se află la Roma. El furnizează presei catolice din Italia și de aiurea, documente false antisovietice și antidemocratice precum și alt material defăimător.

Această fabrică a relei credințe se numește „Centrul de informațiuni pentru Dumnezeu". De fapt, ar fi mai just să i se spună „Centrul de informațiuni pentru dolari". Dar să nu insistăm asupra unor astfel de amănunte.

Nu e vorba numai de faptul cu propagandiștii acoperiți cu sfintele sutane, uzează de toate mijloacele posibile pentru a glorifica imperialismul yankeu și expansiunea sa în Europa. Centrul de informațiuni dela Roma al catolicilor, este finanțat în întregime de yankei. După informațiuni încă incomplecte, suma pusă la dispoziție de Washington, atinge 500.000 dolari, anual".

Prima sucursală, pe care spionajul Vaticanului a întemeiat-o într'una din marile capitale ale lumii, a fost aceea dela Tokio.

In legătură cu această infiltrație a catolicilor în Japonia, ziaristul sovietic D. Zaslavski, publică în același număr al revistei Temps Nouveaux, pe care am citat-o mai înainte, o serie de date interesante, care aruncă o lumină vie asupra unor misterioase combinații de culise, în care sforile sunt trase ca de obiceiu, de oamenii Wall Streetului.

Ziarul american „Stars and Stripes", anunță că împăratul Japoniei, Hirohito, a trimis Papei Pius al XII-lea, fotografia sa însoțită de „imperialul" său autograf.

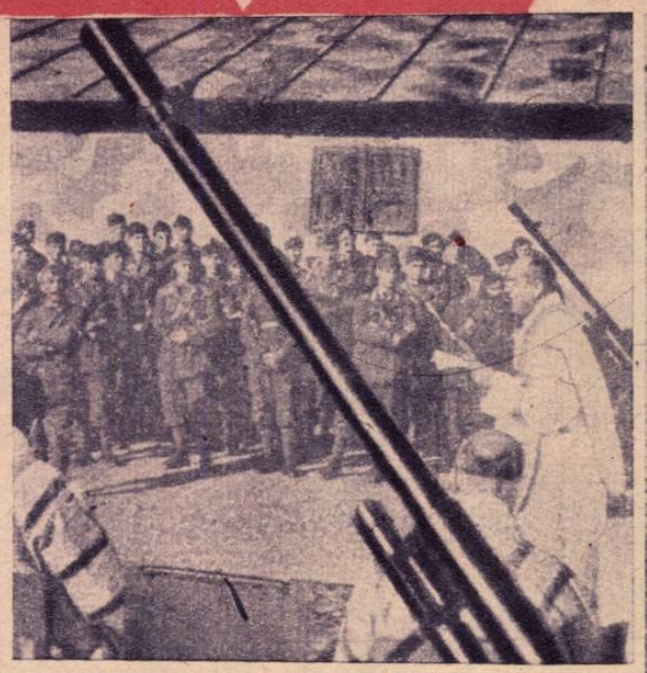

Un preot catolic, slujește într'un decor foarte agreabil Vaticanului, sprijinitor consecvent al tuturor războaielor.

Acelaș jurnal, semnalează sosirea la Tokio a cardinalului Spellman, arhiepiscopul New-Yorkului, însoțit de patrusprezece mari personalități ale bisericii catolice.

Fiecare din aceste două informațiuni este interesantă prin ea însăși, și, amândouă la un loc, alcătuesc un tablou de ansamblu, care nu este mai puțin curios.

Interesul preoților catolici ai Americii, pentru Japonia, se găsește în raport direct cu amiciția care s'a stabilit între împăratul japonez și Papă. Amiciție foarte naturală între doi oameni, profesioniști ai spiritului! Papa este învestit în ochii credincioșilor, cu o putere divină în calitatea sa de ambasador al lui Dumnezeu. In ceace-l privește pe Hirohito, el însuși a ținut încă foarte recent, locul lui Dumnezeu, după dogmele shintoiste.

Dezastrul fascismului german și joponez, a dat o lovitură serioasă unuia ca și celuilalt. Păstrându-și titlul său laic și bogatele sale domenii, mikadoul japonez a pierdut grația divină. Pius al XII-lea, a păstrat grația, dar a pierdut o mare parte din veniturile sale... pământești. Mizeria din Europa occidentală și deasemeni politica falimentară a guvernelor catolice, au atins dureros bugetul Vaticanului.

Indiscretul corespondent al lui Unites Press, a pus acestă întrebare intimilor lui Hirohito: acesta, crede el în Dumnezeu de când a încetat să mai fie el însusi Dumnezeu? I s'a răspuns că Hirohito se considera drept un „om fără religie", continuând cu toate acestea să accepte ceremoniile shintoiste, cerute de ritualul curții.

Iată un răspuns care arată că, în situația sa actuală, împăratul se poate dispensa foarte bine de Dumnezeu. Această stare de ateism, îi convine perfect. Dar nu și ocupanților americani! Un suveran japonez, își poate permite foarte bine luxul să fie ateu. Dar pentru monarhul japonez, vasal al imperialismului american, atheismul este un fapt inconvenabil, nerentabil și deci inadmisibil.

De aceia, Hirohito a pornit în căutarea unui Dumnezeu. El nu a avut mult de căutat însă. Din Statele Unite, comis-voiajorii vin să ofere eșantioane la domiciliu, și ei mai adaogă că vânzarea se face pe credit. Este sigur dealtfel că expediția cardinalului Spellman a adus cu sine, un abundent stoc de articole din industria ecleziastică.

Dacă misiunea religioasă și comercială a cardinalului Spellman va reuși, se vor obține două lovituri deodată. L u p t a contra „ideilor periculoase" (e vorba de democrație bineînțeles) va găsi noui resurse în Japonia, și aceasta va avea drept efect, o strângere a relațiilor între

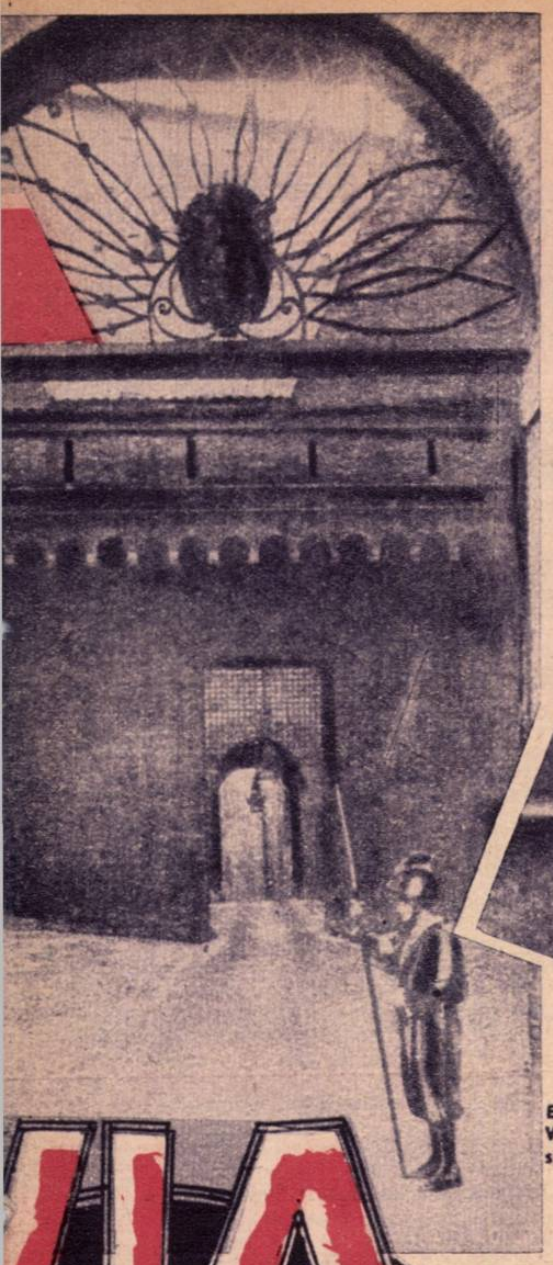

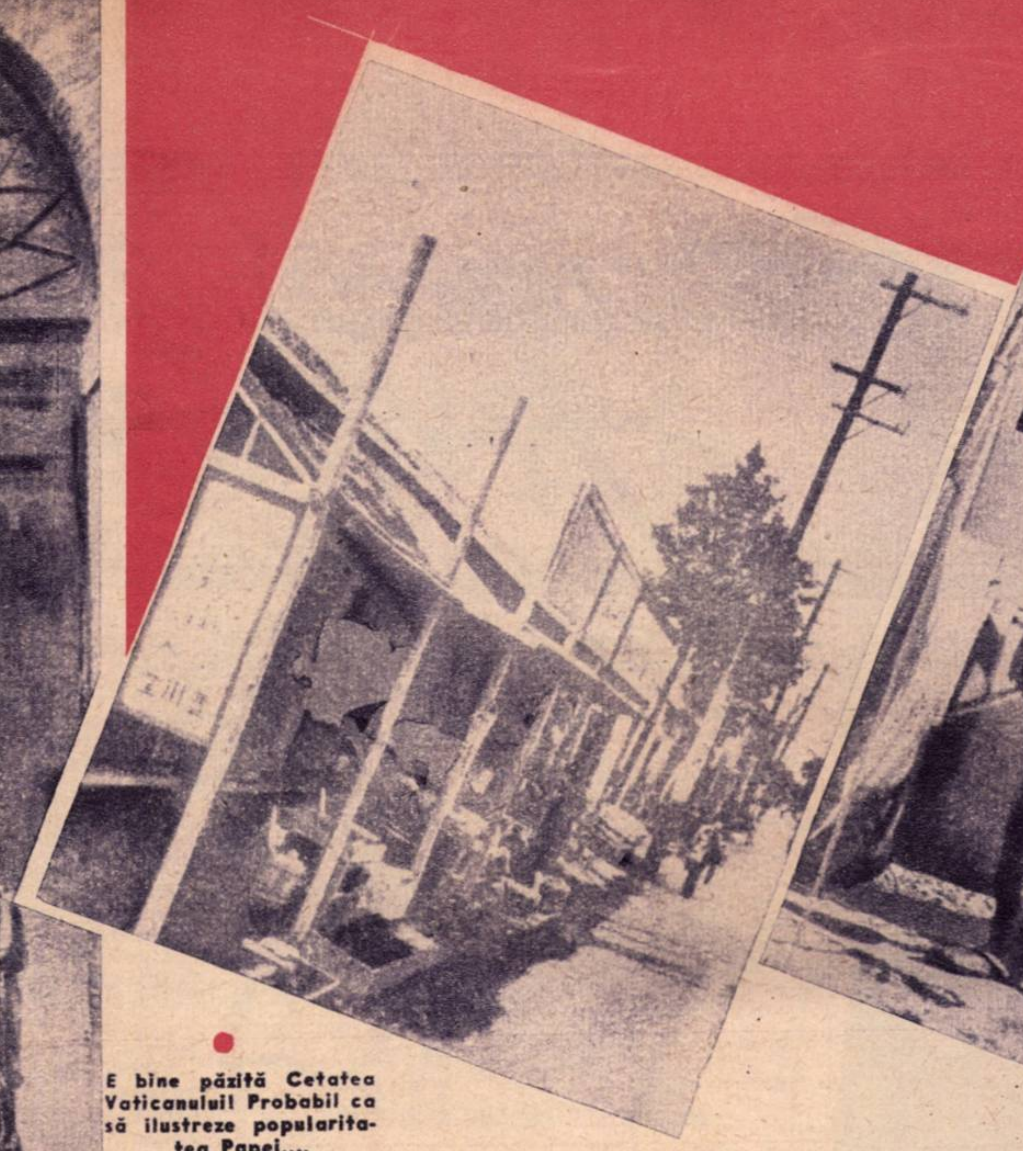

E bine păzită Cetatea Vaticanului! Probabil ca să ilustreze popularitatea Papei...

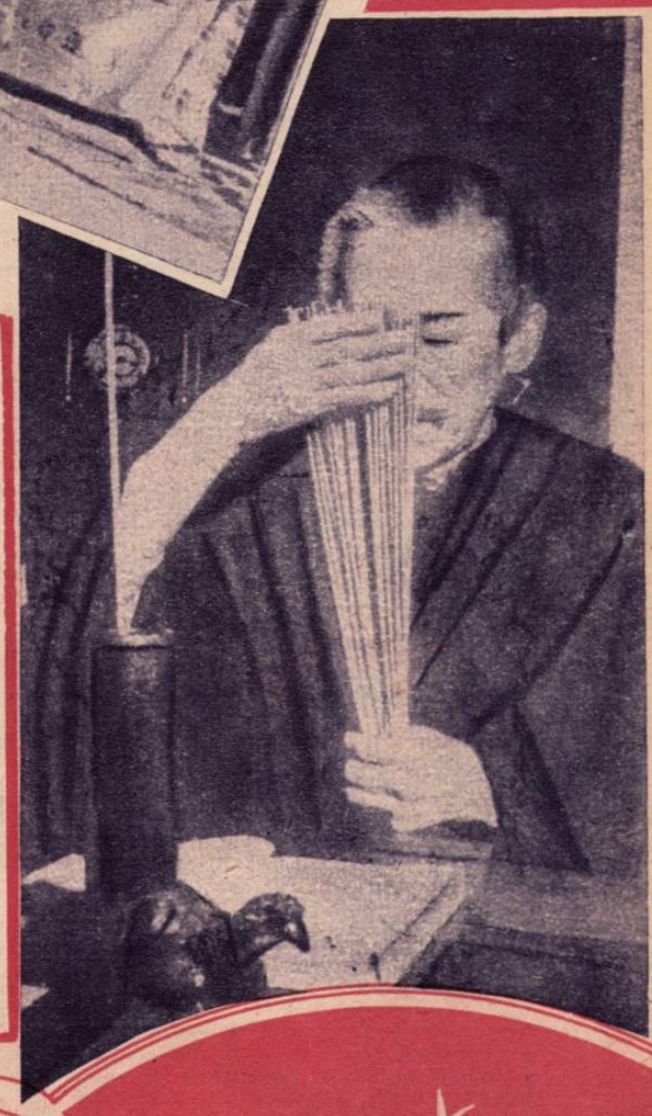

Soldații japonezi, rămași fără ocupație în urma terminării celui de-al doilea război mondial, găsesc că exploatarea misticismului populației e un lucru la fel de rentabil ca și războiul.

Un japonez recent catolicizat execută cu deosebită seriozitate și atenție acest rit ciudat.

reacțiunea japoneză și reacțiunea americană; bugetul redus al Vaticanului va dispune de un nou capitol și alunecarea bisericii universale catolice către America va primi un nou impuls.

Sub acest aspect, noua misiune a cardinalului Spellman este simbolică. Spellman este unul din cardinalii cei mai tineri dar și cei mai abili ai bisericii romane. Practic, dintre toți prelații bine văzuți, el singur este adevăratul susținător al Sfântului Scaun. Toți ceilalți, departe de a putea ajuta pe suveranul pontif, au mai degrabă nevoie de ajutorul său. Papa, se simte rău ajutat în Europa actuală. Aici, totul vorbește de trecut. Pentru viitor, privirile sale se îndreaptă spre Statele Unite.

Pius al XII-lea se apropie de acea vârstă limită, care nu mai face diferență între un om-Dumnezeu și un simplu muritor. Chestiunea succesorului nu poate lipsi de preocupări pe toți acei care se interesează de forța și strălucirea Vaticanului. Dar singuri catolicii din U. S. A. pot să-i furnizeze ceeace el are nevoe. Saint-Graal, cupă simbolică, se găsește de acuma după gratiile unui safe ultra-modern, într'o mare instituție bancară depe Wall Street.

Unde va prefera oare, noul papă să-și stabilească reședința? Iată un lucru fără prea mare importanță. S'ar putea instala, foarte bine, o nouă Romă la Washington. De acuma se și poate vedea un Capitoliu, senatori care nu sunt cu nimic mai prejos, desigur, decât senatori romani de pe timpul lui Sylla și în fine, o congregație a sfintei inchiziții, cunoscută sub numele de „Comisiunea pentru cercetarea activității anti-americane"...

Se va putea transfera deasemeni foarte ușor la Washington, tot Vaticanul, cu cardinalii și cu congregațiile sale cu tot. Nu e vorba de o problemă politică ci de una geografică, pentrucă, din punct de vedere politic Vaticanul este deacum o sucursală a Departamentului de Stat al U. S. A.-ului și planul cardinalului Spellman, nu este decât o ipostază a planului Marshall.

La Tokio, Vatican sau New York, plătiți de aceleași interese imperialiste, magnații bisericei catolice se află pe pozițiile luptei fățișe împotriva intereselor populare.

Dolarul, fir conducător al acestei acțiuni nefaste, menține mereu o încadrare artificială în aceste trei mari capitale, ca de altfel peste tot acolo unde serviciile yankee de spionaj pot activa în voe.

Dar propaganda lor războinică, nu poate reuși, pentrucă zi de zi, vorbele lor mincinoase sunt desmințite de realitățile democrațiilor populare, care, din ce în ce mai puternice, își croiesc drum luminos în bezna în care dolarul a scufundat o parte din omenire.

HORIA NICOARĂ

Protejat de eclesiaștii catolici din America, Ku-Klux-Clanul și-a reluat activitatea. In ce constă „sacra" lui activitate, o aflăm zilnic din presa new-yorkeză: linșaje, discriminări rasiale, crime politice, fac parte din „argumentele" cele mai convingătoare ale acestei oficine fasciste, susținută de dolar.

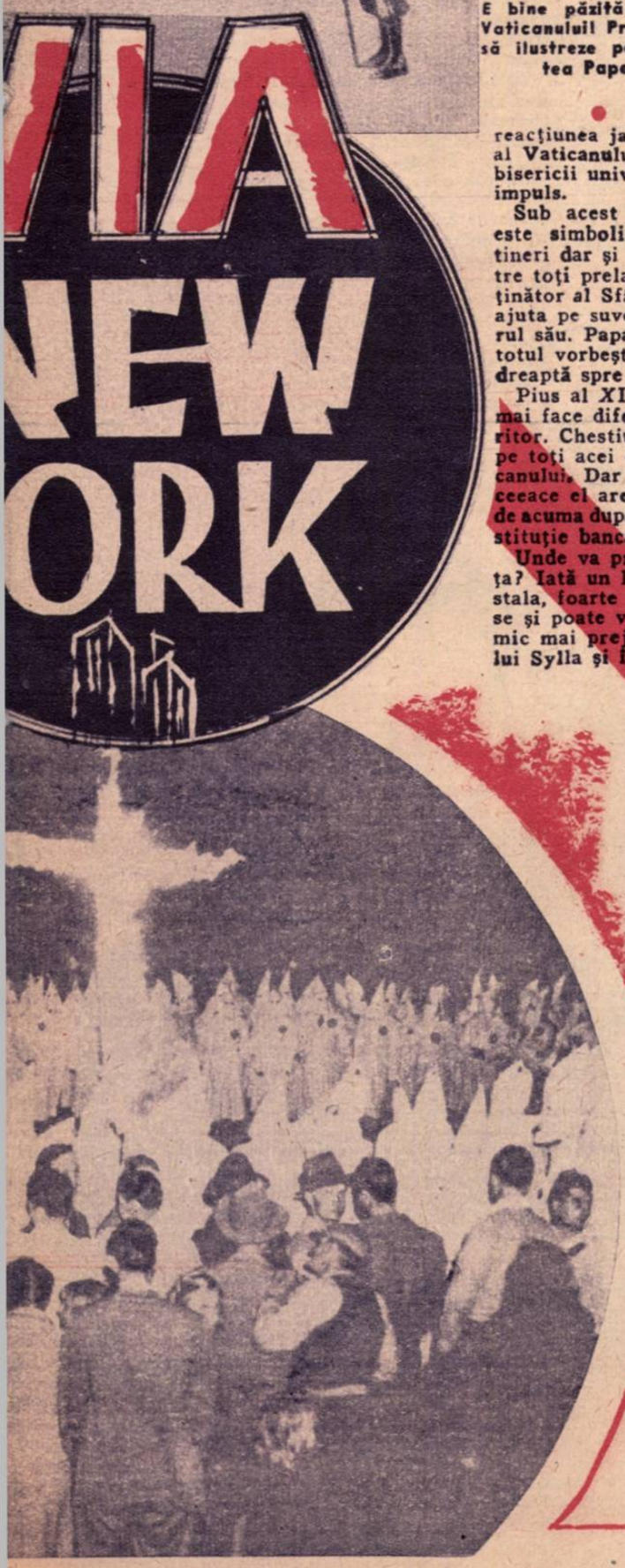

AGONIA cinematografiei franceze

După o epocă glorioasă, încununată de principalele premii ale concursurilor de la Bruxelles, Veneţia sau Locarno, după realizările din „Les enfants du paradis" sau din „l'Eternel retour", filmul francez a intrat brusc într'o dezastruoasă criză de producţie. Existenţa scenariştilor, regisorilor, artiştilor şi a celorlalţi oameni din câmpul industriei cinematografice este ameninţată.

Casele de filme franceze, patronate de marii industriaşi autohtoni încadraţi perfect în beneficiile oneroase ale afacerei Blum-Byrnes, şi-au concediat în mare grabă artiştii şi regisorii şi şi-au transformat studiourile de film în studiouri de dublat în limba franceză a filmelor americane.

Toţi uniţi vom salva cinematografia franceză

Acestea au fost cuvintele cu care Madeleine Sologne a salutat hotărîrea oamenilor din câmpul industriei cinematografice franceze, de a se opune, în mod organizat politicii guvernului francez.

In spiritul acesta de solidaritate, profesioniştii filmului au pornit să se organizeze.

La 19 Decembrie 1947 „Comitetul de apărare al cinematografiei franceze" a luat fiinţă. Un manifest program a fost lansat şi publicul francez a aflat scopurile comitetului:

Un procent de 66 la sută din programare să fie rezervat producţiei franceze şi numai 33 la sută filmelor străine;

Impunerea filmelor străine la taxe duble şi întrebuinţarea sumelor astfel obţinute pentru finanţarea industriei naţionale;

Prime de export.

Revendicări juste care au găsit de îndată un puternic ecou în rândurile tuturor oamenilor muncii.

Şi e semnificativ desigur că la apelul lansat de comitet partidelor politice numai organizaţia de avantgardă a muncitorimii, partidul comunist francez, a răspuns cu promptitudine însuşindu-şi în unanimitate revendicările juste ale cinematografiştilor şi a pornit îndată la o aţiune viguroasă pentru salvarea cinematografiei franceze.

Acolo unde artişti şi public se întâlnesc

In după amiaza aceea de Duminică, între piaţa Madeleine şi l'Opéra nu puteai să arunci un ac. Balcoanele şi ferestrele pline. Trotoarele tixite. Sutele de sergenţi cu bastoane şi pelerine de protecţie, trimişi să ţină ordine, nu puteau opri valul mulţimii ce creştea mereu.

Parisul, Franţa toată parcă venise acolo.

Erau aşteptaţi profesioniştii cinematografiei, care aveau să manifesteze cu toţii, artişti, scenarişti, regisori şi muncitori, pentru salvarea filmului francez.

Iată, se apropie coloana! Se produce învălmăşeală. Poporul francez îşi ovaţionează artiştii. Artiştii care suferă alături de poporul muncitor, alături de întreaga Franţă.

Spectacolul e impresionant. In frunte vin Madeleine Sologne şi Jean Marais, celebrul duo din „l'Eternel retour". Apoi Antoinette-Claire Maffei şi Antoine-Roger Pigault, vin apoi Signoret, Raymond Bussière, Lucien Lemarchand, Jean Jaques Delbas şi alţii, mereu alţii...

Publicul e în delir. Aplaudă. Ovaţionează. Scandează cu coloana: „Cinéma français! Cinéma français!

Acordul Blum—Byrnes de aservire a cinematografiei franceze e înfierat de manifestaţia populară.

RAUL RADU

140 de filme produse în anul 1938.
80 în anul 1946.
Şi numai 40 în 1947.

Cifre care vorbesc dela sine şi care ilustrează perfect situaţia actuală a cinematografiei franceze, intrată sub semnul acordului Bum-Byrnes.

Unde intervine acordul Blum-Byrnes

O serie de discursuri demagogice, ţinute de fruntaşul trădării socialiste, la posturile pariziene de radio şi în saloanele fastuoase ale cluburilor industriale, sacul plin cu dolari promis de unchiul Sam, au fost argumente din cele mai convingătoare pentru industriaşii cinematografici francezi, atunci când au acordat depline puteri lui Leon Blum, în cadrul turneului de afaceri pe care acesta l-a întreprins la Washington.

Blum s'a achitat cu o „deosebită conştiinciozitate" de misiunea încredinţată.

Filmul francez a fost vândut legat de mâini şi de picioare Hollywoodului.

Cinematografia franceză nu mai are voie să producă decât atâtea filme, cât să nu stânjenească invazia pe continent a filmelor americane.

Producătorii dela Hollywood îşi cunosc bine „marfa" şi ei nu pot risca nici cea mai slabă concurenţă a calităţii filmului francez. Imediat după încheierea acordului dela Washington, cu toate hârtiile oficiale în perfectă ordine (dar cu „independenţa" industriei franceze cam şifonată) Blum s'a înapoiat la Paris aducând cu sine primele „mostre" în cadrul „acordului".

După mostre a urmat marfa.

Şi au venit în al doilea semestru al anului 1947, 380 de filme americane faţă de 120 câte veniseră în acelaş semestru al anului 1946.

Mai mult de 450 de filme americane, producţie de serie şi fără valoare artistică sau culturală, au sosit la începutul anului 1948.

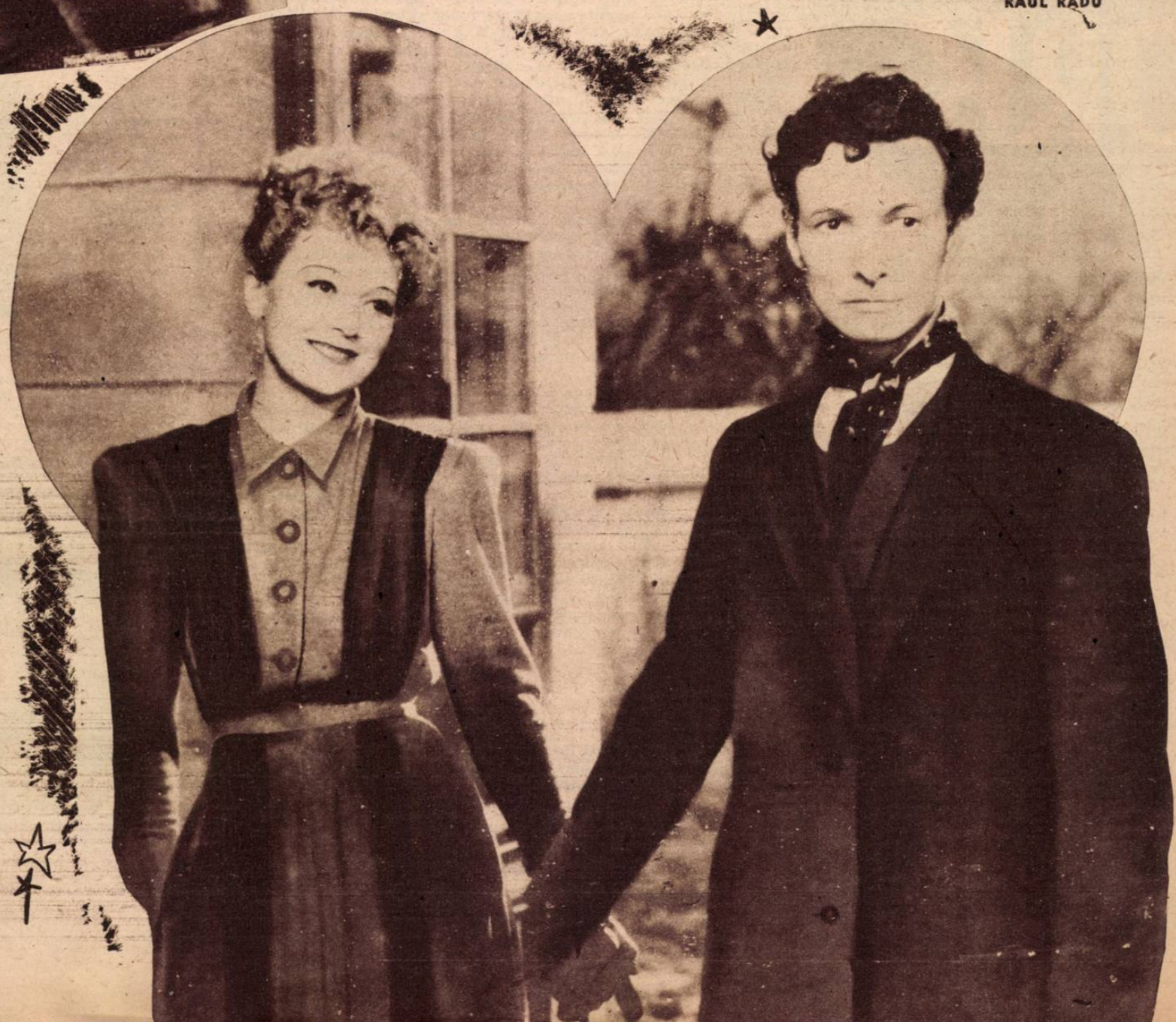

ACTUALITĂŢI FOOT-BALLISTICE

I.T.A. A CÂŞTIGAT CUPA R.P.R. — INCEPE CAMPIONATUL NAŢIONAL

DUMINICA aceasta se va relua activitatea foot-ballistică oficială a noului sezon sportiv. Incepe campionatul diviziilor naţionale A. B. C., — într'o nouă configuraţie, care într'o măsură descongestionează oarecum programul şi nu obligă echipele noastre fruntaşe la eforturi tri - săptămânale, ca cele de anul trecut.

Aproape toate echipele şi-au primenit cadrele. Unele formaţii aproape că vor fi de nerecunoscut, altele şi-au astupat golurile din campionatul precedent. Dacă şi sub raportul moral vom asista la un reviriment — ceeace este foarte probabil — campionatul care va începe la 22 August este sortit unui succes remarcabil.

Prima etapă a diviziei naţionale A. programează următoarele jocuri:

BUCUREŞTI: Dinamo-Jiul; Metalochimic-C.F.R.-Timişoara şi C.F.R.-Bucureşti-C.S.C. Armata.

CLUJ: Universitatea-I.T.A.

TIMIŞOARA: Politehnica-Petrolul.

ORADEA: I. C. O.-R. A. T. A.

MEDIAŞ: C. S. M. M.-C. F. R.-Cluj.

★

Avant-premiera sezonului oficial de foot-ball s'a petrecut Duminica trecută, la Bucureşti, când I.T.A. şi C.F.R.-Timişoara au susţinut finala Cupei R. P. R. pe anul 1947-1848. Partida s'a desfăşurat pe arena Venus, foarte cochet şi îngrijit refăcută, cu un gazon magnific, dar cu o capacitate de locuri necorespunzătoare marilor întâlniri, care vor trebui să fie găzduite de A.N.E.F. sau de Giuleşti. Pentru jocurile curente de campionat, arena Venus rămâne însă cea mai potrivită.

şi sarcinile cu care intră în noul sezon foot-ballistic.

Finala Cupei R. P. R. a constituit un spectacol foarte agreabil, de o bună factură tehnică — la care a contribuit în mai largă măsură I. T. A. — şi cu o desfăşurare emoţionantă. După ce a condus cu 2—1 în prima parte a jocului, C. F. R.-Timişoara a început să cedeze pasul şi I. T. A. a reuşit să egaleze şi apoi să-şi asigure victoria la un punct diferenţă.

I. T. A. a câştigat astfel şi campionatul diviziei naţionale şi Cupa R. P. R. pe anul trecut. Mare onoare pentru arădeni şi pentru echipa lor, dar cu atât de mari îi sunt

CATASTROFA DIN LUDWIGSHAFEN

(Urmare din pag. 7.

Judecătorii americani au socotit, că pe baza acestor argumentări pot acorda circumstanţe atenuante şi în consecinţă au pronunţat sentinţe mai mult decât indulgente, condamnând pe Flick la 7 ani închisoare (pe care nu-i execută) şi achitând pe ceilalţi directori ai lui I. G. Farbenindustrie.

Un amănunt caracteristic pe care suntem în măsură să-l relevăm este următorul: înainte de a se pronunţa sentinţa în procesul I. G. Farben, proces care a durat luni de zile, s'au dat alte sentinţe în procese similare în care, prin subtilităţi juridice, s'a putut ajunge la hotărîri inechitabile, dar cu totul conforme intereselor monopoliştilor anglo-americani, ca şi ale celor germani. Judecătorii a fost mai mult figuranţi. Membrii tribunalului cari s'au pronunţat în procesul I. G. Farben au fost aleşi personal de **Howard C. Petersen,** adjunct al ministrului de războiu american, fost asociat al firmei de avocatură **Cravath, Gersdorff, Swaine and Wood,** care a reprezentat vreme de ani de zile interesele lui I. G. Farben în Statele Unite.

Este dela sine înţeles, că în aceste împrejurări nici nu putea fi vorba de o sentinţă de condamnare, care în mod inevitabil ar fi atras după sine desvăluirea colaborării dintre trustul german şi monopoliştii americani.

Colaborarea aceasta, care s'a menţinut în decursul anilor, şi-a dat astăzi sinistrele roade în catastrofa din ziua de 28 Iulie.

Nevoile de îmbogăţire, exploatarea fără milă făcută de marii industriaşi americani şi germani au fost încununate de jertfa a sute de vieţi, cu chinurile câtorva mii de oameni.

Setea de război a imperialismului nu este încă potolită.

Numai atitudinea fermă a popoarelor iubitoare de pace îi va putea pune capăt.

C.U.T. IN PENULTIMA FAZĂ

Duminică, într'o atmosferă entuziastă, s'au desfăşurat în patru mari centre sportive ale ţării, Braşov, Cluj, Iaşi şi Timişoara întrecerile din penultima fază a marei competiţiuni pentru „Cupa Unităţii Tineretului". Publicul foarte numeros care a asistat la aceste întreceri tinereşti, a răsplătit cu îndreptăţite aplauze pe aceşti începători, dintre care unii au vădit însuşiri excepţionale. Iată meritul cel mare al C. U. T. Pe de o parte, a atras pe arena sportivă un mare număr de tineri care nu au avut putinţa de a se manifesta, iar pe de altă parte a scos la suprafaţă elemente foarte dotate, viitori campioni, care n'au găsit posibilitatea şi prilejul de a se face relevaţi.

Iată câteva rezultate care spun mai mult decât oricare fază:

Timişoara: *La ştafeta balcanică, echipa Timişoarei a câştigat în 3.38,8, timp care constitue un nou record naţional la juniori.*

Timişoara: *Heinrich (Arad) a sărit 1.75m. în înălţime.*

Timişoara: *D-ra Bociort (Tim.) a alergat 500 m. în 1.27,6*

Braşov: *Tudorică (Covurlui) a sărit 1.70 m la egalitate cu Băeşiu (Prahova)*

Iată şi câteva clasamente generale:

La Cluj:

1.	*Cluj*	*798 puncte*
2.	*Mureş*	*337 puncte*
3.	*Alba*	*325 puncte*
4.	*Satu Mare*	*238 puncte*

La Braşov:

1.	*Ilfov*	*538 puncte*
2.	*Braşov*	*320 puncte*
3.	*Constanţa*	*272 puncte*
4.	*Sibiu*	*164 puncte*
5.	*Prahova*	*162 puncte*

EVENIMENTELE SĂPTĂMÂNII

● Cupa Unităţii Tineretului a ajuns la faza finală, după ce a ridicat un val uriaş de entuziasm, printre tinerii din toate oraşele şi satele ţării. Sute de mii de elevi, studenţi, militari şi săteni, au alergat, au sărit, au bătut mingea. Foarte mulţi dintre ei pentru prima oară. Dar cu toţii nu pentru ultima oară. Au fost câştigaţi pentru sport sute de mii de elemente proaspete, care se vor încadra în admirabila disciplină a sportului.

Cupa Unităţii Tineretului s'a dovedit o piatră unghiulară a sportului românesc, iar organizarea ei a dovedit vivacitatea şi puterea „Organizaţiei Sportului Popular".

● La 23 August se va inaugura Stadionul A.N.E.F. complect refăcut prin muncă voluntară. Avem, aşadar, ceace au râvnit întotdeauna sportivii noştri, — un stadion mare, în măsură să cuprindă zecile de mii de spectatori care de multe ori se întorceau acasă fără să poată pătrunde în arenă, din lipsă de locuri.

Desigur, mai avem nevoie şi de stadioane mai mici, în toate cartierele Capitalei şi în toate oraşele provinciei. Este o sarcină pe care oficialitatea noastră sportivă şi-a fixat-o printre primele ei preocupări. Guvernul Republicii noastre Populare a făgăduit tot sprijinul său pentru realizarea acestui deziderat.

● Jocurile olympice dela Londra s'au încheiat în aceiaş atmosferă de dezinteres mondial care le-a precedat. Lipsa unei mari părţi a sportivilor lumii, a scăzut simţitor şi valoarea spectaculară şi valoarea tehnică a acestor jocuri în care s'a căutat în primul rând afirmarea superiorităţii unor popoare. Ca şi în 1936, la Berlin, organizatorii şi-au văzut înşelate speranţele de a evidenţia superioritatea unei rasse, căci şi de astădată steagul olympic s'a ridicat pentru a saluta victoriile unor reprezentanţi ai rasselor aşa numite inferioare de către popoarele imperialiste: negrii, indonezienii...

Ziua marinei militare sovietice

Pe puntea vasului-amiral se ridică drapelul

PATRUSPREZECE mări şi două oceane scaldă ţărmurile Uniunii Sovietice, la răsărit, la apus, la miazănoapte şi la miazăzi. Măsurând aceste ţărmuri ajungem la impresionanta sumă de 47.000 km. adică mai mult decât circonferinţa pământului. Este dela sine înţeles, că în aceste împrejurări, însăşi configuraţia ţării a necesitat crearea unei puternice marine atât comerciale, cât şi militare.

Pe întinderile nesfârşite ale oceanelor, pe mările cele mai îndepărtate, flutură în bătaia vântului gloriosul drapel al Uniunii Sovietice.

In porturile Europei, ale Americii, Asiei, Africei sau Australiei, pe îndepărtatele mări polare, navele flotei sovietice duc solia unei vieţi noi.

★

Flota sovietică are un trecut glorios.

Mulţi ani de zile în urmă marinarii ruşi şi-au câştigat faimă prin faptele lor eroice şi prin călătorii îndrăzneţe. Din generaţie în generaţie s'a transmis lipsa de teamă şi tradiţia marinărească în călătorii de descoperire în jurul lumii, cu care prilej s'au găsit ţări noi.

Dar mai cu seamă trebue să amintim acele drumuri de explorare în mările polare, care au însemnat dobândiri reale pentru progresul întregei omeniri. De-asemenea flota Rusiei a înregistrat pe răbojul istoriei însemnate victorii, adesea împotriva unor adversari vădit superiori numeric.

In anul 1918 s'au pus bazele flotei militare sovietice.

Marinarii acestei flote au fost moştenitori direcţi ai celor mai frumoase tradiţii ale flotei ruse, moştenitori ai eroismului şi faimei ei.

In timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, marinarii sovietici au dat dovezi de eroism neîntrecut. Ei şi-au îndeplinit cu cinste sarcinile care le-au fost prevăzute şi după cum a spus Generalissimul Stalin „au scris pagini noi în cartea faimei marinăreşti a Rusiei".

Guvernul sovietic acordă cea mai mare atenţie perfecţionării flotei. In cadrul planului cincinal au

★ ★ ★

★ Pe puntea de comandă a unui vas de război, timonierii verifică cursul navei

★ Marinarii sunt instruiţi în şcoli speciale. Modelele vaselor pe care vor servi fac parte din materialul didactic ★

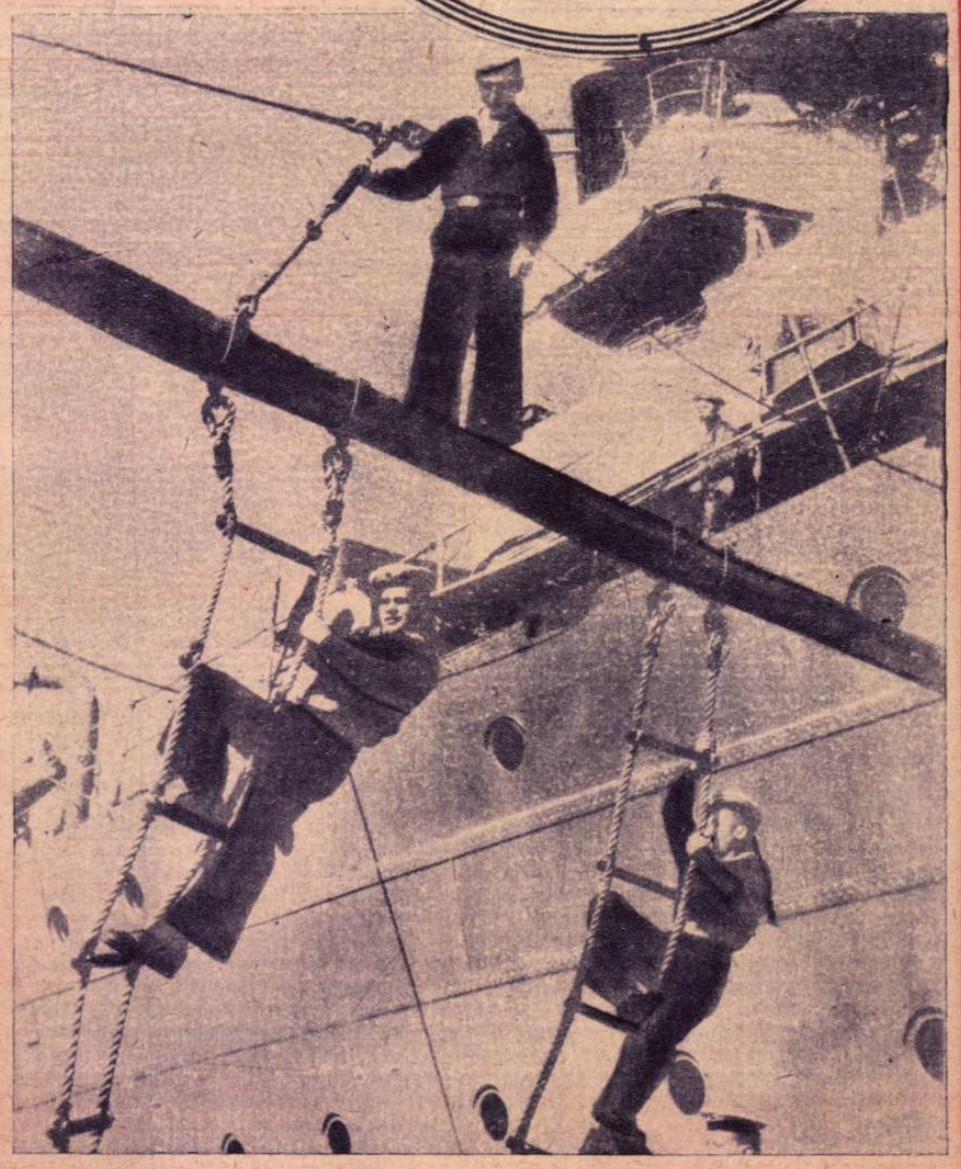

Elevi marinari ai flotei de război sovietice pe bordul unuia din admirabilele crucişătoare

Colectivul de redacție al ziarului de bord comentează ultimul număr

★

În orele de repaus marinarii se distrează cu cântece și dansuri

fost construite vase rapide, care, din punct de vedere tehnic, reprezintă tot ce poate fi mai perfect. Armamentul este deasemenea la înălțime.

Multe din națiunile armatei sovietice de uscat au putut fi încununate de cele mai desăvârșite succese datorită sprijinului flotei sovietice, care a dat lovituri grele dușmanului fascist. Garnizoanele bazelor navale și ale porturilor au arătat lumii întregi ce însemnează eroismul sovietic. Marinarii au rezistat vreme de cinci luni de zile pe peninsula Hanko din Marea Baltică, iar Sevastopolul apărat de flotă a rezistat 250 zile. Planurile marelui stat major hitlerist s'au prăbușit în fața orașului-erou Leningrad, în fața fortăreței marine Kronstadt, iar strădaniile de a ocupa bazele în Marea Polară, au însemnat tot atâtea înfrângeri pentru marina fascistă. O mie de vase de transport și de război dușmane au fost scufundate de flota sovietică. Împreună cu trupele de uscat, flota a luat parte la operațiunile ofensivei din Marea Baltică, Marea Neagră, depe Dunăre, Vistula, Oder și Spree, iar în urmă a contribuit la sdrobirea imperialismului japonez. In timpul războiului pentru apărarea patriei, flota sovietică a făcut o sută de operațiuni de debarcare pe flancurile și în spatele liniilor hitleriste.

Războiul s'a terminat. In porturile de bază stau mândre vasele de linie ale marinei sovietice: crucișătoare, distrugătoare, torpiloare și vase mai mici stau gata oricând la chemarea patriei socialiste. In Oceanul Pacific, în Marea Barent, în Baltica sau Marea Neagră, marinarii sovietici stau de pază la fruntariile patriei lor, asigurând semenilor liniștea pentru reclădirea țării atât de greu încercate de barbaria hitleristă.

Intreaga patrie sovietică și-a sărbătorit acum câteva zile pe glorioșii ei fii, acei care, în timp de pace ca și în timp de război, nu și-au precupețit niciodată sacrificiul de sine.

O flotilă de vase rapide încrucișează în fața coastei

ACOLO UNDE OAMENI MUNCII SE ODIHNESC

Urmare din pag. 5

Și cum cu porunca nu era de glumit, când vreunul ce al nostru, mai sărăcăcios îmbrăcat, îndrăznea să treacă pe acolo unde coconii se „odihneau" în „chiolhanuri" până la zi, era bătut măr pentru asemenea îndrăzneală.

Toată lumea din compartiment ascultă cu încordare vorbele moșului și în ochii tuturor se citește aceiași hotărâre de nesdruncinat care e chezășia cea mai sigură a luptei pe care ei o duc din toate puterile lor, pentruca așa ceva să nu se mai poată întâmpla.

— Așa era moșule pe atunci, interveni în vorbă un tânăr 'nălțuț și voinic, cu șuviță sălbatece de păr vâlvoiu, care, de sub șapca de brigadier, se răspândeau pe o frunte mare și senină.

Acuma, toate s'au schimbat în țara noastră, că doar pentru asta muncim cu toții: ca să fie mai bine întregului popor.

Ștrandul dela Snagov, realizat de tovarășii ceferiști pentru noi, pentru toți oamenii muncii, este și el o dovadă, alături de celelalte multe, a atitudinii pe care cârmuitorii noștri, au luat-o față de muncitori pentrucă ei singuri provin din rândurile noastre.

Controlorul de bilete, care intrase pe nesimțite pe ușă, a ascultat și el cu mare interes vorbele acestea de brigadier, și apoi, lăsându-și în părăsire pentru câteva minute meseria, ne-a povestit în cuvinte simple, dar pline de conținutul pe care viața reală îl dă faptelor, realizarea tovarășilor ceferiști, înfăptuitori ai parcului de odihnă pentru oamenii muncii, la Snagov.

— „Conceput încă din momentul construirii prin muncă voluntară a liniei ferate București-Snagov, ștrandul acesta a fost clădit de o mână de oameni harnici, din birourile și atelierele C.F.R.-ului, care au pornit la drum glorios de noi și mereu noi înfăptuiri, cu imboldul și sprijinul Partidului Muncitoresc Român.

Direcția generală C.F.R. și Uniunea Sindicatelor C.F.R. au promis tot sprijinul lor inițiativei creării unui loc de odihnă la Snagov.

Când planurile, concepute de tov. arh. Nicolae Nedelescu au fost gata, aceste promisiuni s'au concretizat și munca pe teren a început.

Mlaștini au fost — secate, terenuri pârjolite de exploatarea nemiloasă din trecut — au fost reînverzite, plaja a fost amenajată pe o întindere imensă, o mare casă de adăpost cu o mie două sute de cabine a fost creată, dușuri ultramoderne au fost instalate, nenumărate ronduri de flori au fost plantate, alei au fost pietruite....

Și toate acestea, în numai câteva luni de zile, grație marelui sprijin pe care guvernul și P.M.R. ca și tov. director general Augustin Alexa, l-au acordat precum și muncii dârze a tov. din echipele șantierului Snagov, conduse de tov. ing. Nicolae Ciocârlan".

După aceste explicații, controlorul și-a reluat misiunea sa de fiecare zi și, după ce ne-a perforat biletele, ne-a părăsit, prominându-ne însă că ceeace vom vedea la Snagov va întrece cu mult vorbele lui.

Intr'adevăr la Snagov, multe lucruri am văzut, care de care mai frumoase și inimile noastre ale tuturor s'au umplut de mare bucurie.

Pe pajiștea verde, ca și pe nisipul fierbinte, familii de muncitori se odihneau la soare, unii citind, alții jucând șah, cei mai mulți încălziți de dogoarea soarelui răcorindu-se cu vre-un baton „înghețată populară", sau înnotând în apa rece a lacului natural.

Pe terenurile de sport, special amenajate, se dispută matchuri amicale de volley și basket.

In pădure, pe cuverturi așezate direct pe pământ, s'au încins ospețe tovărășești.

Marea familie a oamenilor muncii se odihnește.

SANDU COSTEA

★

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

In dorința de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obținut la principalele cinematografe din Capitală și din țară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noștri vor detașa biletul special din revistă, și-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ȘI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREȘTI:
Cinema Fantasio: *Nastratin Hogea*
„ Apollo: *Cenușereasa*
„ Izbânda: *Drumul fericirii*
„ Volga: *Primăvara*
„ Marna: *Iubirea nu moare*

CRAIOVA:
Cinema Scala: *La Stăpâni*
„ Rio: *Sirena*

BRAȘOV:
Cinema Aro: *Adolescența Poetului*
„ Reduta: *Învățătoarea din Șatrâi*
„ Rodina: *Primăvara*

GALAȚI:
Cinema Central: *Cuceritorii Aerului*

BACĂU:
Cinema Fantasio: *Marite*

TIMIȘOARA:
Cinema Apollo: *Alex. Newsky*

P. NEAMȚ:
Cinema Popular: *Oameni fără aripi*

BARLAD:
Cinema Francez: *Logodnica bogată*

TULCEA:
Cinema Popular: *Viața în Citadelă*

C. ARGEȘ:
Cinema Aro: *Învățătoarea din Șatrâi*

TG. JIU:
Cinema Căldărușe: *Partizana*

SIGHIȘOARA:
Cinema Apollo: *Marinarii din Baltica*

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
20. VIII. — 27. VIII 1948

DETAȘAȚI ACEST CUPON ȘI PREZENTAȚI-L LA CASSĂ

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

Nimic despre... Geografie!

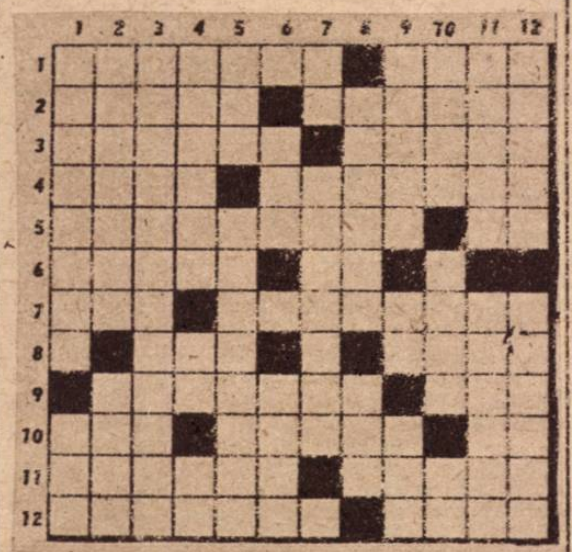

ORIZONTAL: 1) *Soiu de pisică sălbatecă.* — 2) *Cu gust de chinină.* — *Cei care locuesc într'o vale.* — 3) *De natura lemnului.* — Genialul teoretician al marxismului în faza imperialistă a capitalismului. — 4) *Mama lui Miletus.* — *Oameni din vest.* — 5) Poet Florentin (1565—1621). — *Zeitate asiriană.* — 6) Ac și ață. — Pronume exclamativ. — 7) Sagital (abr.) — Soiu de vin. — 8) *Marcă de cremă.* — *Nimfă, soția lui Iapet.* — 9) Oxidată cu cuprul. — Asociația Sportivă Dreptul. — 10) Figură geometrică. — *Os din centura pelviană.* — Din contra. — 11) *Eretici de-ai lui Arie.* — *Locul de baștină.* — 12) *Grotă.* — *Nu-i A!*

VERTICAL: 1) *Corp de călăreți sub comanda marelui spătar.* — *Unde nu e el, e vai de picioare.* — 2) *Pânză de bumbac neînălbită.* — *Mijloc de a vindeca* (pl.) — 3) Personagiu din fabulele lui Fontaine. — 4) *Grâu de primăvară.* — Pană de despicat lemne. — Conjuncție latină. — 5) Navigator portughez. — *Regină daneză* (1751—1775). — 6) Recipient de pânză. *Albanez.* — 7) Cinci zeci și cinci. — *Te ascunzi.* — 8) *Pădurice de aluni.* — Veșnicie (filos). — 9) Pe sprinceană. — Nota diapazonului. — Ban întors. 10) Roman de Chateaubriand. — *Arbore totdeauna verde* (*Nu e bradul, cu toate că și el ar fi tematic*). — Iți aparține. — 11) *Agăța.* — Numeral cantitativ neprecis. — 12) Trăgea linii. — A linguși amorul propriu.

N. B. — *Cuvintele subliniate sunt cu litere cursive tematice.*

MIMY și NELU ȘUȘELESCU
Câmpulung-Muscel

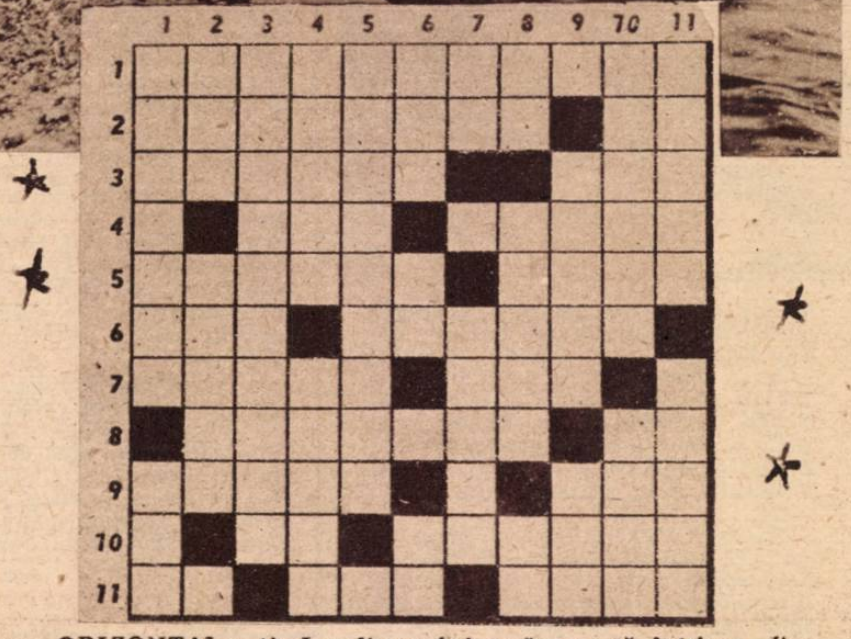

ORIZONTAL: 1) Localitate balneară așezată într'una din pozițiile cele mai frumoase și pitorești ale minunatului ținut vâlcean, pe malul drept al Oltului. 2) Localitate balneară așezată la poalele munților Gezea, Folea și Căprăreața, în județul Vâlcea. — Pui de capră. 3) Loc liber, în... vacanță. — Nume turcesc. 4) A dușmăni. Compozitor francez. 5) Pe gurile lor sunt așezate astăzi majoritatea stațiunilor balneare cu ape sulfuroase. Țipă cât îl ține gura. 6) Chem la telefon... pe dos! — Localitate balneară așezată într'o poziție încântătoare, în partea de sus a văii Hința, la poalele munților Vâlcei. 7) Indeplinești rolul ghidului într'o ascensiune pe munți. — A iubi limba latină. 8) Supărată. — Notă muzicală. 9) Localitate balneară cu ape cloruro-sodice concentrate, în județul Ialomița. — Din nou. 10) Posesiv. — Referitor la o mare nordică. 11) Primus inter pares. — Intunecă pentru o clipă strălucirea soarelui. — Intinsul nesfârșit al apelor (pl.).

VERTICAL: 1) Localitate balneară cu o poziție măreață la poalele unor munți mari, împăduriți, pe coasta occidentală a Carpaților (jud. Trei-Scaune). — Impreună cu soarele și aerul, este nelipsită într'o cură maritimă. 2) Balaur uriaș din basmele oltenești. — Sufläm cu aur. 3) Localitate balneară așezată la o înălțime de 25 de metri și la 3 km. depărtare de Dunăre, în județul Brăila. 4) Neguțători de plante textile. — Aspru... ca Nero. 5) Inflamația pieliței care acoperă creerul mare. 6) Acesta (Mold.). — Merg la băi... pe latinește! — Fratele lui „uf", în timpul iernii. 7) Nota traducătorului. — ... Dornei, localitate balneară așezată la confluența râurilor Dorna cu Bistrița, într'una din cele mai pitorești poziții ale Carpaților bucovineni. 8) Dânșii de colo. — Parfumul ispititor al cozonacilor. — Monograma lui Lache Marinescu. 9) Sgârcită. Industria Textilă Arad. — 10) Localitate balneară în județul Prahova, cu o priveliște încântătoare, înconjurată de un cerc de munți împăduriți. — Joc cavaleresc (foot-ball). 11) Dragoste înfiripată la pârleaz (pl.). Te poartă pe apele liniștite ale Snagovului, în zilele călduroase de vară (pl.).

MIRCEA STOIAN
Telega

MONOVERB (2—5)

Gogu Măricuțoiu
Roșiorii-de vede

MONOVERB INDEPENDENT (2—9)

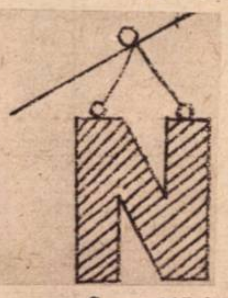

Gogu Măricuțoiu
Roșiorii-de-Vede

DESLEGĂTORII

MARELUI CONCURS POPULAR AL REVISTEI „REALITATEA ILUSTRATĂ"

521. Ivan Palfi-Brașov (12); 522. Gh. Palaghia Tulcea (3); 523. Valeriu Strâmbu-Ploești (11); 524. Alice Ioan-Bârlad (7); 525. Pop Iosif com. Făget-jud. T. Severin (11); 526. Cpt. Pascal Ioan-Brăila (1); 527. Gh. Abageru-Focșani (11); 528. Gelu Uleu-Oltenița (11); 529. Alexandru Cleanoveanu-Loco (12); 530. Birta D. Cornel-Oradea (11); 531. Maior Vlaicu Mitru-Băile Herculane Sanatoriul Militar (12); 532. Gheorghe Florescu-Reșița (12); 533. Lazăr Iosif com. Cristoltul Mare jud. Sălaj (10); 534. Popovici Ioan-Cluj (12); 535. Mircea Monariu-Loco (3), 536. Iunian D. Zărnescu-Focșani (2); 537. Drd. Vlad Vintonie-Cluj (11); 538. A. Pătrașcu-Tg. Jiu (7); 539. Fredy Gronich-Loco (10); 540. Ionescu N. Dumitru-Loco (12); 541. Doina Mihaela Papadopol-Lugoj (11); 542. Irina Melcher-Reșița (12); 543. Vasile Grigorescu-Loco (10); 544. Dumitru Sticlaru Tecuci (3); 545. Goncierov I. Dumitru-Oravița (3); 546. Valeriu Neagu-Căminul Dr. V. Babeș-Cluj (9); 547. Mauriciu Seveanu-Loco (3); 548. Iedliska Ecaterina-Galșa Arad (3); 549. Gh. Murănescu-Loco (9); 550. Nutzi cpt. Popescu-Loco (9); 551. Pollack Isac-Lugoj (3); 552. Marcel Anghelescu-Câmpina (12) 553. Ionescu N. Horia Traian-Loco (3); 554. B. Traveu-Buzău (3); 555. Florin Bucurescu-Timișoara (11); 556. Stoica Adam-Denta o. p. Denta-Timiș Torontal (3); 557. Emil Blazian-Loco (10); 559. Divari Anghel-Bodescu-Bistrița (11); 558. Petru N. Loco (6); 560. Munteanu Valeriu-Timișoara (8). 561. Costicea Toma-Loco (10); 562. Carol Segall-Botoșani (3); 563. Gh. Popescu-Loco (12); 564. Rauchwerger Gerhard-Loco (11); 565. Georgeta Alexandrescu-Loco (12); 566. Harry Schiffer-Loco (9); 567. Țeican Anton-Bistrița Năsăud (11); 568. Iosef Goldenberg-Galați (3); 569. Mihai Laurențiu Ștefănescu-Loco (2); 570. Teodoru Ion Constanța (11); 571. Guțu Alexandru-Loco (3); 572. Eugeniu Coșulet-Loco (11) 573 Mihaela N. Dobrescu-Ploești (3); 574 Dan Negreanu-Loco (3); 575. Ovidiu Gheorghiu-Com. Melinești-Dolj (3); 576 T. Verveagă-Bistrița (4); 577. Vâlcu D. Marin-Com. Vadu Lat-Vlașca (2); 578. Staicu D. Gheorghe-Sibiu (9); 579 Jivoiu Predici-Cluj (1); 580. G. Grăficencu-Timișoara (13); 581. Iosef Hubscher-Câmpina (12); 582. Ovidiu N. Georgescu-C. Lung Muscel (3); 583 Silvia Titiș-Loco (6) 584. Dumitrescu Gheorghe-Loco (3); 585. Toacsen Niculaie-Loco (12); 586. Gh. Costescu-Bocșa Vașiovei jud. Caraș (13); 587. Marekici Bojidar-Timișoara (3); 588. Nicolaie Traian-Loco (14); 589. Porojan Ion-Oltenița Rurală (2); 590. Dorel Constantinescu-Loco (10); 591. Petre Vetniță-Loco (3); 592. Radu Mânăstireanu-Loco (3); 593. Gheorghe Stăncescu-Pitești (2); 594 Emil Stoica Vârsătura Satul Pădureni II Putna (10); 395. Mițu I. Alexandru Pitești (10); 596. Constantin Mihăilescu-Câmpina (3); 597 Spiridon Săndulescu-Cluj (12); 598. Bella Ringeisen-Lugoj (3); 599. Palade Gh. Emil-Florești Rahova (12); 600. Bold Gheorghe-Galați (3).

(Va urma)

REALITATEA ILUSRTATĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Const. Mille 5-7-9
Telefon 5.85.88

ABONAMENTE:
3 luni . . . Lei 325.—
6 „ . . . . „ 650.—
12 „ . . . . „ 1300.—

Abonamentele din provincie se trimit prin CEC cont 474 pentru Realitatea

Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobării Dir. Gen. P.T.T. Nr. 34.046 din 1948

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

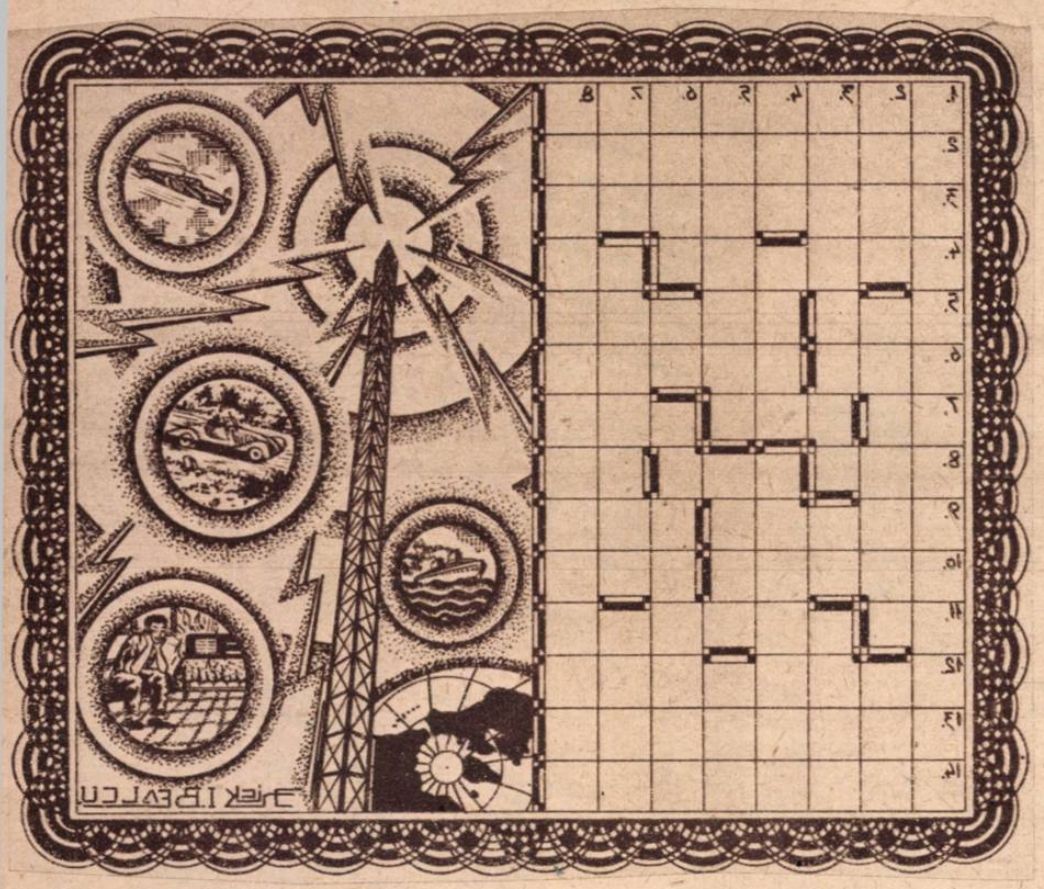

PE CALEA UNDELOR

ORIZONTAL: 1) Transformator de curent electric alternativ în curent electric de acelaşi sens. 2) Slăbire a curenţilor microfonici, când străbat un cablu lung. 3) Curent alternativ de înaltă frecvenţă „trans ormat" în curent continuu ca sens, însă întrerupt. 4) Neexistente. — Rezistenţă dublă. 5) Ins dintr'un vechiu popor italic. — Cremă pentru faţă. 6) Operă muzicală de Dalayrac. — Funie groasă şi lungă. 7) Aton al pronumelui. — Forme ale poeziei lirice. — Râu în Siberia. 8) Agent inutil pentru propagarea undelor radiofonice. — Lampă pentru curent continuu, triodă şi regulatoare de tensiune. — Teme. 9) Vas de lut. — Să mergem!. 10) Critic invidios al lui Homer (ort. Larousse). — Industria textilă Sibiu. 11) Unic! — Işi dau concursul în cadrul „orei şcoalei". 12) Colecţie de hrisoave. 13) Monedă de aur franceză, în valoare de 20 franci.
14) Producerea de unde herţiene pentru transmiterea semnalelor, cuvintelor, muzicii.

VERTICAL: 1) Propagarea de unde herţiene prin T. F. F. 2) Agent de transmitere a undelor herţiene. — Vorbire cu sine însuşi. — Numele vechiu românesc al Romei. 3) Receptor de unde herţiene. — Dimpotrivă. — Transmiţi cu glas prea tare. 4) Un ren zăpăcit! — Electrod pozitiv al unei lămpi de radio. — Curajos. 5) Părintele geometriei plane. — Port francez la marea mânecii. — Nume cu fes. 6) Aşezări omeneşti unde aparatele de radio au început a fie răspândite. — Tensiune de negativare a grătarului unei lămpi de radio. — Grad în ierarhia preoţească. 7) Timp anunţat la radio prin bătaie de gong. — Rezistenţă electrică, după voinţă, şi care, pusă în circuit, permite a varia intensitatea curentului. — Fluviu în Georgia. 8) Emisiune de unde electromagnetice ale unui post de radio, receptată şi propagată de un alt post de emisiune amplificator.

N. R. Deoarece problema conţine unele cuvinte tehnice neräspândite, le dăm mai jos pentru a uşura cititorilor rezolvarea ei; Reostat, Redresor, Detectat, Vg.

NICK I. BEALCU
Giurgiu

POŞTA CITITORILOR

VALERIU STRAMBU-Ploeşti. Dacă aţi fi urmărit cu atenţie poşta noastră n'aţi mai fi atât de surprins (cel puţin în această fază, adică înainte de terminarea publicării numelui tuturor deslegătorilor). Am precizat de două ori până acum că, deoarece unii cititori au trimis deslegările în mai multe rânduri, ei trebuie să urmărească cu atenţie lista deslegătorilor pentru că — odată cu trierea corespondenţei — vor fi trecuţi a doua sau chiar a treia oară, după numărul de plicuri trimise. Deşi numărul de ordine va fi altul, cititorul respectiv va avea în urnă de fiecare dată un număr de bonuri anumit, purtând numere de ordine diferite, dar care corespund unei aceleiaşi persoane.

Aşadar, mai aveţi timp să constataţi dacă aveţi motive să fiţi neliniştit. Până atunci însă nu aveţi încă aceste motive.

DORA CRĂCIUNEL-Oraviţa. Consultaţi răspunsul de mai sus şi — mai ales — colecţia revistei noastre, unde veţi afla că motivele neliniştii dvs. işi au cauza în faptul că nu aţi urmărit sau reţinut precizările noastre. Concluzia finală a răspunsului precedent vă este aplicabilă întocmai.

STOICA A. ADAM-Giarmata. „In primul rând şi ca de obicei" vă răspundem că le-am primit... In al doilea rând şi ca de obicei vă comunicăm că nu toate sunt bune... Şi în al treilea rând, ca de obicei, sperăm ca pe viitor să fim mai mulţumiţi ca până acum de dvs. pentru a vă avea şi pe mai departe colaborator. In concluzie: răbdare şi eforturi de progres. Şi încă ceva: când se apelează la semnificaţii bune date de alţii, o primă datorie de onoare a fiecărui rebusist este să pună în paranteză numele autorului.

De ex. semnificaţia primului cuvânt din „Incrucişate simetric" este semnificaţia autorului indicat de noi şi—dacă voiţi, deşi credem că nu mai e cazul! — vă putem indica şi sursa... 2) Staţi cam prost cu... geografia (ne referim la cuvântul dela 1 vertical)! 3) „Numele celebre" sunt de o celebritate neinteresantă.

MIRCEA STOIAN-Telega. In general, ne-a plăcut problema dvs. pe care o vedeţi publicată. Remarcăm seriozitatea şi documentarea în tratarea semnificaţiilor, ceeace denotă că v'aţi însuşit observaţiunile noastre anterioare şi aţi căutat să vă remediaţi lipsurile Este deasemeni demn de remarcat că n'aţi mai trimis, ca altădată, o droaie de colaborări nestudiate şi că aţi ajuns la concluzia pozitivă că „mai bine o problemă bine închegată, care să meargă, direct la tipar decât cinci probleme superficiale care să meargă toate direct la coş! Pe acest drum, veţi progresa în mod cert.

GH. COSTACHESCU-Oradea. Mulţumim pentru felicitări. Concursul nostru s'a bucurat, într'adevăr, de o popularitate puţin cunoscută în această materie, ceeace ne îndreptăţeşte să sperăm o şi mai bogată participare la viitorul cors. Micilencu nemulţumiri şi nedumeriri au fost imediat tranşate în spiritul satisfacerii majorităţii cititorilor, ţinându-se seamă şi de sugestiile venite din marea lor massă şi pe care nu le puteam neglija.

GEO ANDRONESCU-Loco. Deşi ne-au sosit după trecerea termenului de primire a deslegărilor, soluţiunile dvs. au fost luate în considerare, ca de altfel toate celelalte ce nu au depăşit cu prea mult termenul acordat pentru trimiterea deslegărilor concursului. Socotim că această mică îngăduinţă nu prejudiciază pe nimeni, dar este folositoare celor câţiva cari din diverse motive n'au avut posibilitatea de a face să ne parvină deslegările până la termenul fixat de noi.

Inv. M. STANCU. Totuşi dvs. aţi dat soluţiunea cea justă. Soluţiunea „matematică" ar fi fost simplistă şi, în orice caz, nelogică în raport cu datele problemei. In oricare problemă (sau aproape în oricare) fantezia deslegătorului în goană după o soluţiune găseşte una care i se pare a mulţumi spiritul lui de cercetător. Asta nu însemnează, totuşi, că acea soluţiune este justă, adică însumează, ţine seama *de toate elementele* problemei propuse. Adesea considerarea parţială a elementelor te duc la o soluţiune oarecare. Adevărata soluţiune însă nu poate fi decât aceea care ţine seama de totalitatea elementelor. Discuţiunea dvs. este, totuşi, interesantă şi ne bucură că sunteţi printre puţinii cititori cari nu rezolvaţi numai problemele, ci şi „gândiţi" asupra tehnicei lor.

Redd

FILATELIE

Austria: Posta austriacă a pus în circulaţie, zilele trecute, o nouă emisiune filatelică intitulată „Costumele Naţionale" reprezentând diverse costume naţionale din toate regiunile. Seria se compune din 20 gr. verde 45 gr. albastru, 75 gr. bleu verde, 1 Sch. albastru deschis şi 1,40 Sch. maro. Este una din cele mai frumoase emisiuni filatelice, apărute în ultima vreme.

Turcia: Cu ocazia conferinţei producătorilor de vin din Turcia, poşta turcă a emis o serie poştală formată din 15,20 şi 60 Kuruşi.

Cehoslovacia: Noua emisiune filatelică cehă se intitulează seria Sokolilor şi completează prima emisiune apărută cu o lună înainte.

M. WLADIMIR

RUBRICA ŞAHULUI

Partida pe care o publicăm mai jos s'a jucat la masa I, în cadrul matchului Franţa-Belgia, (Franţa a învins cu 12½—7½).

PARTIDA ITALIANĂ

Alb: *Rossolimo* (Franţa) **Negru:** *Dunkelblum* (Belgia)

1. e4, e5; 2. Cf3, Cc6; 3. Nc4, Nc5; 4. c3, De7; 5. d4, Nb6; 6. 0—0, Cf6; 7. Te1, d6; 8. h3. 0—0; 9. Ca3 (O continuare nouă) 9...Cd8; 10. Nf1, c6; 11. Cc4, Nc7; 12. b3, c5; 13. dxe5, dxe5; 14. Ce3, b6; 15. Cd5, Cxd5; 16. exd5, f6;; 17. cde. Cf7; 18. f4, Dd8; (Era de considerat 18...Td8 şi dacă 19. c4, atunci 19...Df8, şi câmpul e5 este apărat suficient. Cu mutarea următoare albul pregăteşte o combinaţie bazată pe sacrificiul a doi pioni) 19. Cc4! *(vezi diagrama)*

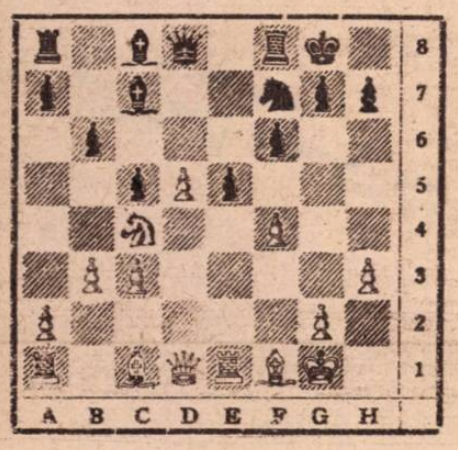

19...eXf4; 20. d6!, NXd6; 21. Dd5, Na6; (La 21...Tb8; 22. CXd6, Nb7; 23. DXe6, DXd6; 24. DXd6, CXd6; 25. NXf4, Tbd8; 26. Te7, Tf7; 27. NXd6, TXd6; 28. Nc4, Nd5; 29. Te8+, Tf8; 30. TXf8+, Rf8; 31. Td1 şi câştigă.) 22. CXd6, NXf1: 23. Te8! (Decisiv albul ameninţă DXf7+, şi nu merge 23...TXe8; 24. DXf7+, şi 25. DXc8+cu câştigul unei figuri.) 23... DXd6; 24. DXa8. Nb5; 25. TXf8+, DXf8; 26. DXf8+, RXf8; 27. NXf4, Cfd8; 28. a4, Ne8; 29. a5, Ce6; 30. Nd6+, Rf7; 31. Nb8. c4; 32. Xb4, b5; 33. Na7 Cc7; 34. a6, Nc6; 35. Nb6, Cd5, 36. a7 CXb5; 37. Ta6 şi şi negrul cedează.

(Note din revista „ŞAH")

COLŢUL PROBLEMEI

Nr. 19 A. Taliani
„L'Italia Scacchistica" 1948

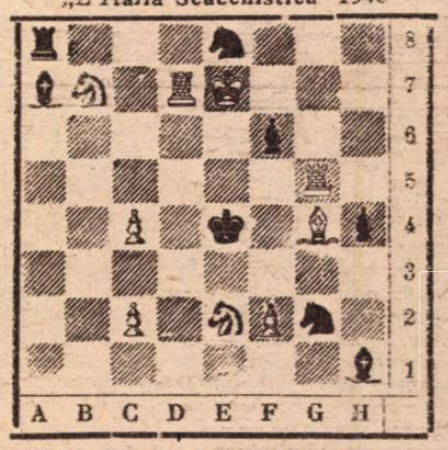

Alb face mat în două mutări

Soluţia problemei Nr. 18 (T. Kardos) *1. Tc5—e5!*

Soluţia problemei Nr. 19 în Nr. viitor.

PAUL DIACONESCU

HUMOR DIN TOATĂ LUMEA

RI

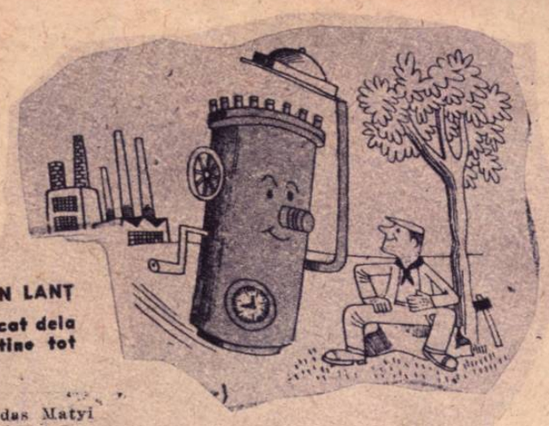

IN VEST, GREVELE SE ȚIN LANȚ

Mașina: **Tovarășe, am plecat dela fabrică, pentrucă fără tine tot nu pot lucra.**

după Ludas Matyi

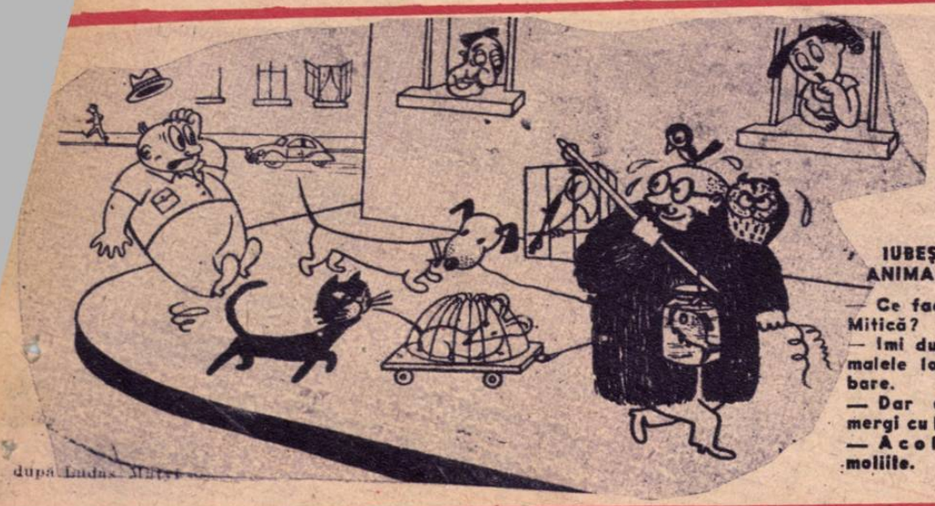

IUBEȘTE ANIMALELE

— Ce faci d-le Mitică?
— Imi duc animalele la plimbare.
— Dar de ce mergi cu blană?
— Acolo am molilte.

după Ludas Matyi

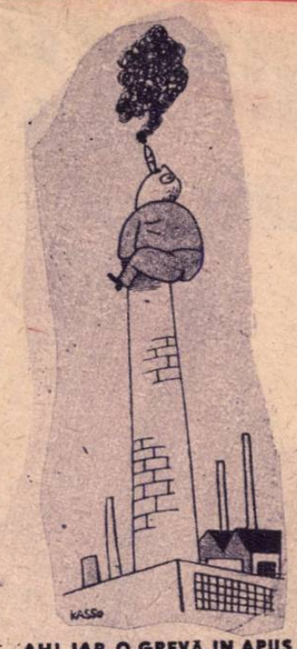

AH! IAR O GREVĂ IN APUS

Industriașul capitalist: **Am să le dovedesc eu că din coșul fabricei mele tot va ieși fum.**

după Ludas Matyi

LUME BUNĂ

Un mare industriaș care a fugit în străinătate, dă o mare serată unde invită un deputat.

— Țiu foarte mult să fiți prezent și dumneavoastră. Va fi numai lume bună.

— Lume bună? întreabă deputatul cu neîncredere.

— Sigur că da — răspunde industriașul sincer — dacă nu aș fi făcut eu invitațiile precis că n'aș fi fost invitat.

POȘTA NOASTRĂ

Nu sunt de acord cu decizia ca șoferii să fie pedepsiți dacă nu se opresc după ce au călcat un trecător După părerea mea, dacă tot l-a călcat, atunci e tot una dacă se oprește nau nu. Dacă s'ar putea însă ca șoferii să oprească înainte de calcă pe cineva, ar fi și mai bine.

Un om care a fost călcat

Am vrut să cumpăr la bodega din colț o pălărie, dar mi s'a spus să mă duc la spitalul de boli mintale. Mă întreb: N'ar fi mai bine să se vândă pălării și în alte părți decât la acel spital, care nu este nici măcar în centru?

Ion Blegosu

Propun ca bărbații sub 18 ani să nu mai fie admiși între nudiste.

Eva Bronzescu

OBIECTIVITATE

La recentele examene de revizuire ale actorilor de cinematograf (...adică a celor ce joacă în pauze la cinematografe) o tânără actriță s'a prezentat cu o tiradă de 2-300 de versuri.

Nu e deci de mirare că pe la mijlocul tiradei i se taie respirația. Pentru a putea continua, la fiecare sfârșit de vers, actrița aspiră puternic însoțind acest gest de un sunet foarte apropiat de șueratul unei locomotive.

— Ei, ce spui de dânsa? întrebă un actor din sală (întâmplător rudă cu „aspiranta") pe un altul. Bună fată, nu-i așa?

— Da, săraca — răspunse acesta și privind-o cum la sfârșitul unui vers, aspiră iar prelung și șuerat, continuă: Și pe urmă e conștientă. N'o vezi? Se fluieră singură...

★

Un doctor a descoperit că radioul este uneori foarte binevenit în cazurile de surzenie.

...Nu-i vorbă că și surzenia este uneori foarte binevenită în cazurile de... radio!

Match de foot-ball transmis la radio

după Ludas Matyi

MARIE EXPUNE LA RADIO PROGRAMUL SĂU DE GUVERNARE

— Un moment, d-nelor și d-nilor, căci nu pot să descifrez ce mi-a scris Truman aici.

ALERGĂTORUL DE CULOARE A EȘIT CAMPION OLIMPIC

— Cum ai putut să faci așa un timp excelent Mr. Dillard?

— Păi, doi compatrioți albi fugeau după mine.

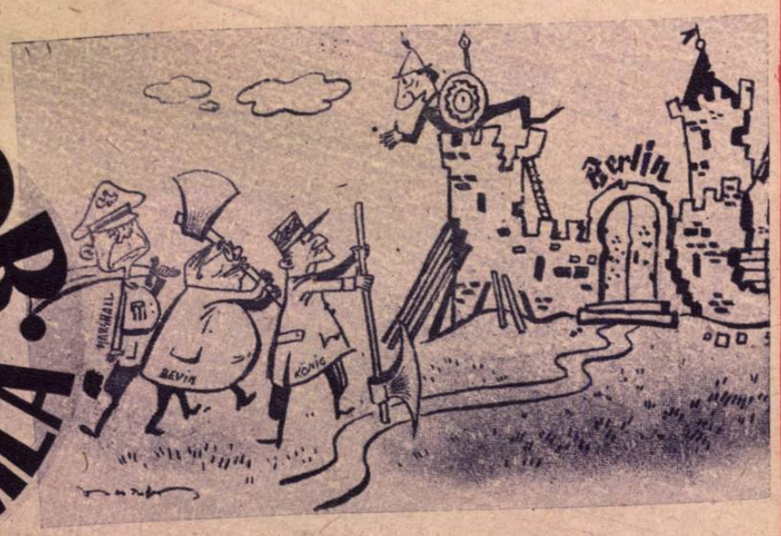

CEI 3 SOLOMONI

— Ce căutați aici d-lor ?
— Vrem să tăiem orașul în două.

după Ludas Matyi

HOCUS-POCUS

— Aici bag un porumbel al păcii...

Hocus-pocus... și uitați ce-am scos.

după Ludas Matyi

Biblioteca Universității Iași

REALITATEA ILUSTRATĂ

RI

VALERIA SAMUEL O EVIDENȚIATĂ IN MUNCĂ DIN ATELIERELE DE CONFECȚIUNI ALE STATULUI „GH-GHEORGHIU-DEJ".

BIBLIOTECA UNIVERSITATII
13 SEP. 1946

Nr. 29
DUMINICĂ 29 AUG. 1948
L E I 25

Teroarea monarho-fascistă din Grecia ia pe zi ce trece proporţii mai mari, mai ales după insuccesul înregistrat în ofensiva dela Grammos. Instantaneul nostru reprezintă un grup de luptători din armata generalului Markos, păziţi de soldaţi greci şi americani. (dreapta) La Viena au avut loc mari manifestaţii ale tineretului progresist care a protestat împotriva execuţiilor din Grecia

Guvernul U.R.S.S. a protestat energic la Washington împotriva răpirilor de cetăţeni sovietici. Ambasadorul sovietic Paniuşchin părăsind, după depunerea protestului, departamentul de stat. →

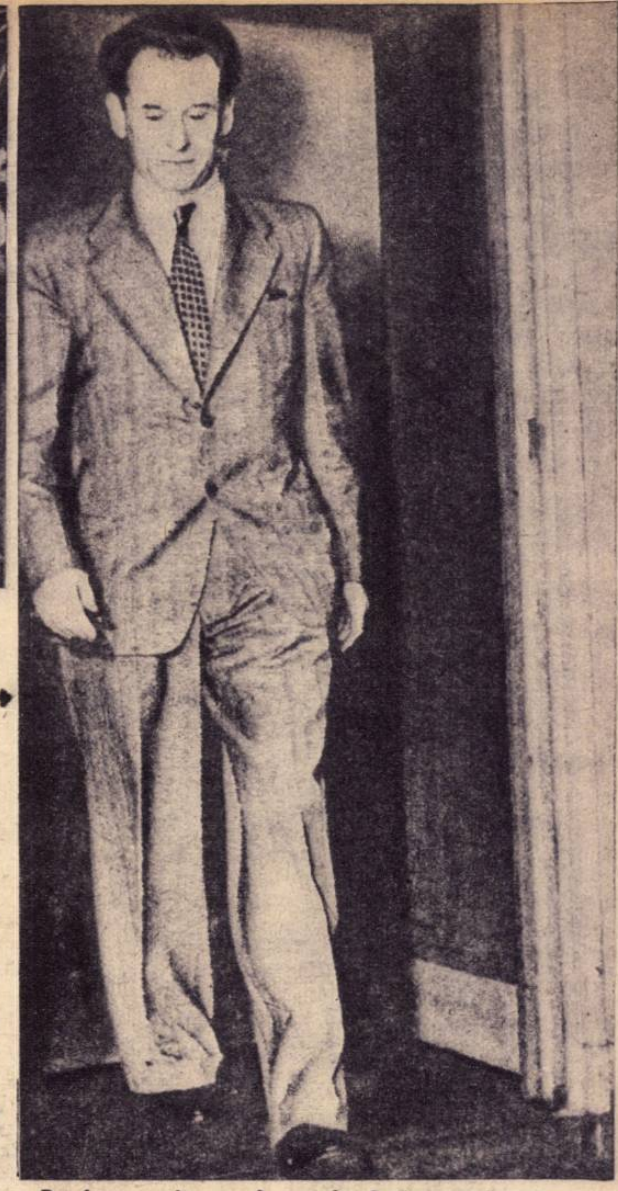

Cronica evenimentelor externe

ACTIVITATEA diplomatică a ultimei săptămâni a cunoscut o intensitate neobişnuită.

La Belgrad s'a semnat noua Convenţie a Dunării, cu abţinerea Statelor Unite, Angliei şi Franţei.

E un final care n'a surprins pe nimeni după atitudinea obstrucţionistă a celor trei puteri susnumite, care ar fi dorit să se reactualizeze sistemele din trecut, menţinându-se principiul de inechitate pentru statele riverane al convenţiei din 1921. Noua convenţie a Dunării zăgăzueşte imperialismul anglo-franco-american, stabilind în răsăritul Europei un regim de dreptate şi morală în politica internaţională.

După cum anunţă o telegramă din ziua de 23 August, Generalissimul Stalin a primit într'o nouă audienţă comună, în prezenţa d-lui Viaceslav Molotov, pe domnii W. Smith, ambasadorul Statelor-Unite, Chataigneau, ambasadorul Franţei şi Roberts, reprezentantul personal al ministrului de Externe al Marei Britanii, dl. Bewin.

Cu privire la această ultimă audienţă, nu a transpirat nimic în presa internaţională.

Este totuşi semnificativ, că în timp ce linia politicii sovietice este de o limpezime şi o fermitate impresionantă, grupul anglo-franco-american nu se dă înapoi dela penibile manevre de culise, dela provocări grosolane, în felul celor recente dela Berlin şi dela o campanie de presă nesinceră.

Politica aceasta este determinată în mod special de Washington, sau mai precis de Wall-street, ale cărui interese economice, financiare şi comerciale sunt periclitate. Aplicarea planului Marshall a adus ţările care au avut nefericita inspiraţie de a accepta ajutorul american într'o situaţie disperată. De-altfel raportul comitetului Harriman, care a servit drept bază la stabilirea planului Marshall, stipulează că:

„16 ţări europene vor trebui să nu-şi extindă şi nici să nu-şi modernizeze într'un ritm prea rapid industriile lor sau să-şi mecanizeze prea mult agricultura".

E pur şi simplu un deziderat ucigător. Rezultatele acestui principiu se pot vedea ca un revers al expansiunii comerciale a Statelor-Unite, din datele statistice pe care le enumărăm mai jos:

În Italia 322 de întreprinderi de metalurgie şi 400 filaturi au trebuit să-şi închidă porţile. Indicele de producţie a trecut dela 73 în Iulie 1947 la 60 actualmente, iar numărul şomerilor a crescut dela 1.900.000 în Octombrie 1947 la peste trei milioane în Iulie 1948.

În Belgia, Statele-Unite exportă 1.200.000 de perechi de ciorapi Nylon pe lună, în timp ce necesităţile anuale ale acestei ţări sunt de numai 1.500.000 perechi. Industriile respective belgiene au trebuit să-şi reducă producţia cu 60%, iar foarte multe dintre ele au trebuit să închidă porţile. În timp ce în Octombrie 1947 se aflau în Belgia 47.000 şomeri, în Decembrie 97.000, iar în Februarie 1948 140.000, astăzi cifra lor depăşeşte 200.000.

Franţa este una din ţările cele mai greu lovite de planul Marshall. Studiourile cinematografice au trebuit să-şi suspende activitatea, uzinele aeronautice au lăsat pe drumuri zeci de mii de muncitori, iar de construcţii nu se mai pomeneşte nimic. Numărul şomerilor este într'o creştere rapidă, depăşind 3.000.000, cărora li s'au adăugat oamenii rămaşi fără ocupaţie din industriile mătăsurilor, modei, precum şi încălţămintei.

Aceiaşi situaţie grea o are şi Marea Britanie al cărei deficit al balanţei comerciale se ridica la 336.000.000 Lire sterline în 1947, şi la 597.000.000 în 1948. Şantierele navale sunt şi ele greu lovite, volumul construcţiilor fiind redus considerabil. Numărul şomerilor englezi s'a ridicat dela 300.000 la sfârşitul lui 1947 la 450.000 în 1948.

Poate că pentru unii, să nu fie lesne de înţeles linia politicei Washingtonului. Pentru o categorică lămurire însă, ţinem să dăm câteva date cu privire la principalii componenţi ai guvernului american.

Astfel **JAMES FORRESTALL**, secretar de Stat la Apărarea Naţională, este bancher, director al băncii Dillon Read & Co., care după cum se ştie este acela care a finanţat în 1926 trusturile oţelului din Ruhr.

W. A. HARRIMAN, secretar de Stat la Comerţ, bancher şi el, este preşedintele companiei de căi ferate „Union Pacific", administrator al lui „Guaranty Trust" şi girant al băncii „Brown, Harriman & Co."

JOHN SNYDER, secretar de Stat al Tezaurului, e vicepreşedintele Băncii Naţionale din Saint-Louis (Missouri),

WILLIAM CLAYTON, subsecretar la Afacerile Economice, bancher, e preşedintele societăţii „Anderson, Clayton & Co".

R. A. LOVETT, secretar de Stat, e administrator la „National Bank of Commerce" şi al băncii „Harriman, Brown & Co".

În fine **PAUL G. Hoffman**, administratorul planului Marshall pentru Europa este preşedintele lui „Studebacker Corporation" şi administrator al lui „Chicago Corporation", o mare putere în lumea bancară internaţională.

Grupul acesta de bancheri şi-au asigurat colaborarea clicei militare americane în vederea realizării intereselor lor.

Astfel se explică atmosfera belicistă, întreţinută permanent de Washington şi acoliţii lui. În primul rând nu trebue să se uite că în fruntea Secretariatului de Stat al Afacerilor Străine (Departamentul de Stat) se află Generalul **MARSHALL**, colaboratorii lui cei mai apropiaţi fiind Generalul **M. S. CARTIER** şi **JOHN E. PEURIFOY**. Secretar de Stat adjunct, însărcinat cu ţările ocupate e Generalul **SALZMANN**.

Principalele posturi diplomatice sunt ocupate deasemenea de oameni din cadrul armatei. Astfel Locotenentul General **BEDELL SMITH** e ambasador la Moscova.

Amiralul **ALAN KIRK**, e ambasador la Bruxelles.

Generalul **FRANK HINES** e ambasador la Panama.

Generalul **HOLCOMBE**, ambasador în Africa de Sud, unde se află în strânsă colaborare cu doctorul Malan, actual primministru fascist al Uniunii.

Generalul **WEDEMAYER** e trimis special în China.

Amiralul **LEAHY** e şef de Stat Major al Preşedintelui Truman, iar Generalul **W. H. DRAPER** e directorul Afacerilor Economice în Germania şi administrator al băncilor „National City", „Bankers Trust" şi „Dillon Read & Co".

În afară de ei 50 de ofiţeri superiori ai armatei şi ai marinei ocupă posturi cheie în Departamentul de Stat.

După cum a constatat William Evjue, directorul lui „Madison Capital Times" alianţa între marile trusturi şi clica militară este pe cale de a da naştere unei noui forme a fascismului.

Recapitulând toate aceste date, linia politică externă, ca şi cea internă a Washingtonului devine limpede ca lumina zilei.

Aceasta este explicaţia întregii atmosfere beliciste, întreţinută de grupul anglo-franco-american, ca şi a represiunilor anti-sindicale şi anti-democratice din Statele Unite şi din ţările căzute sub influenţa Washingtonului.

Şi pentru bun sfârşit, să mai amintim o împrejurare, tragică în esenţa ei, deşi ridicolă în formă.

Revista „Timpuri Noui" editată de ziarul „Trud" din Moscova menţionează în unul din ultimele sale numere un act de cinism fără limită al politicei americane de colonizare a Germaniei. Acordul bilateral pentru aplicarea planului Marshall, semnat de curând între Statele Unite şi Bizonia, e o dovadă elocventă.

Pe de-o parte acest acord a fost semnat din partea guvernului american de Robert Murphy, consilier politic al comandantului şef american în Germania, Generalul Clay, iar pe de altă parte de guvernatorul zonei de ocupaţie unificată anglo-americană în Germania, în persoană: acelaş General Clay, împreună cu generalul britanic Robertson.

După cum se vede, guvernul englez şi cel american n'au simţit nevoia să le ceară marionetelor lor germane, să contrasemneze documentul, ci au semnat „valabil" şi pentru o parte şi pentru cealaltă, un act elaborat *de ei înşişi*.

În felul acesta Generalul Clay o semnat o convenţie cu sine însuşi, evident favorabil lui, dar catastrofal pentru cei pe spinarea cărora a fost semnat.

AL. CALISTRAT

O recoltă extraordinar de bogată a dat colhozul Stalin de lângă Stavropol. S'au recoltat 1800-2000 kgr. grâu, de hectar

Evidențieri din câmpul muncii

Alexe Gheorghina

Atelierele de Confecțiuni ale Statului (fost A. P. A. C. A.). 2400 lucrători (aproape numai femei) prelucrează în fiecare zi 3—4 vagoane de textile.

Salopete, uniforme, îmbrăcăminte muncitorească.

Începută sub semnul zilei internaționale a celor ce muncesc, activitatea în această imensă uzină de confecțiuni, a pornit dela bun început pe drumul întrecerilor socialiste.

Normele au fost mereu întrecute.

De curând secția de șablonări, a primit o comandă urgentă pentru confecționarea a douăsprezece mii rânduri de lingerie.

Un singur muncitor, Lehăduș Constantin, dintr'o întreagă echipă (care numără 6 oameni) a realizat în numai 9 ore de lucru 8000 de bucăți.

★

In atelierul de croitorie. Zumzetul mașinelor electrice de cusut, umple o încăpere uriașe și se revarsă prin ferestrele larg deschise, să vestească tuturor că munca nu contenește o clipă.

Ne oprim în fața unei mașini de cusut pentru a urmări rapiditatea confecționării.

— Tovarășa Alexe Gheorghina a mărit producția dela 50 la 60 de buzunare pe zi, ne lămurește secretarul comitetului de fabrică, Petre Dulamă.

Ne adresăm tinerei muncitoare, cu rugămintea de-a ne spune cum a reușit această performanță.

— In primul rând, îndrumătorii P. M. R. din fabrică ne-au lămurit asupra rostului producerii cât mai multor bunuri care merg să împlinească nevoile tovarășilor noștri din câmpul muncii.

Apoi, se putea oare ca noi să rămânem în urma celorlalți muncitori din uzine, care au fost evidențiați în fiecare zi, în alte, mereu alte întreprinderi ?

Gheorghe Petra

Lebăduș Constantin

Curcan Eliza.

Marinescu Florica

— Desigur că nu, rostește cu fermitate tov. Slătescu Constantin, responsabilul Comisiei de Producție.

Și în răspunsul acesta se află adunată toată hotărîrea muncitorilor de-a nu slăbi o singură clipă, iureșul producției.

După ce ne îndepărtăm puțin tov. Slătescu ne lămurește că Alexe Gheorghina mai lucrează și singură la epoleți, depunând ustfel o muncă pe care până acum o împlineau două femei.

— Dar nu numai tovarășa Gheorghina muncește pentru două lucrătoare la un loc, completează însoțitorul nostru.

Iată-le pe Maria Iliovici și pe Florica Marinescu, care muncind într'o echipă de două persoane, realizează și depășesc norma obișnuită a unei echipe de trei persoane.

Și uite, la masa aceea, tovarășa Samuel Valeria, împreună cu tov. Orodel Tudor, realizează în loc de câte 25 de piepți de vestoane pe zi, câte 40 sau chiar mai multe bucăți.

— Și credeți că noi am rămas mai prejos? ne întreabă o mătușică înălbită de vreme.

E muncitoarea Gheorghe Petra, care după 30 ani de muncă a cunoscut și ea în fine, noile condiții de lucru pe care regimul muncitoresc din țara noastră le-a creeat.

Și pentru a răsplăti cum se cuvine grija deosebită de care se simte mereu înconjurată de către oamenii muncii de la conducere, Gheorghe Petra împreună cu echipa sa, a realizat în loc de 13 vestoane lucrate la mână, 30 de vestoane pe zi.

La o masă alăturată, Curcan Eliza a realizat în loc de 16 perechi de mâneci, câte 28, în numai 7 ore jum. de lucru.

Dar nu numai mărirea producției îi preocupă pe acești oameni harnici.

Ei caută să îmbunătățească totodată, prin inovații în muncă și calitatea produselor, precum și să reducă la minimum deșeurile.

Astfel echipa tov. Ana Simion a introdus un nou sistem în confecționarea vestmintelor,

Odată terminată o bucată, ea nu este

(Continuare în pag. 11)

AINUȘII

...un neam pe dispă

Capul și pielea ursului-zeu sunt păstrate cu deosebită grije. Dealtfel ainușii imaî au porecla de oamenii zeului urs

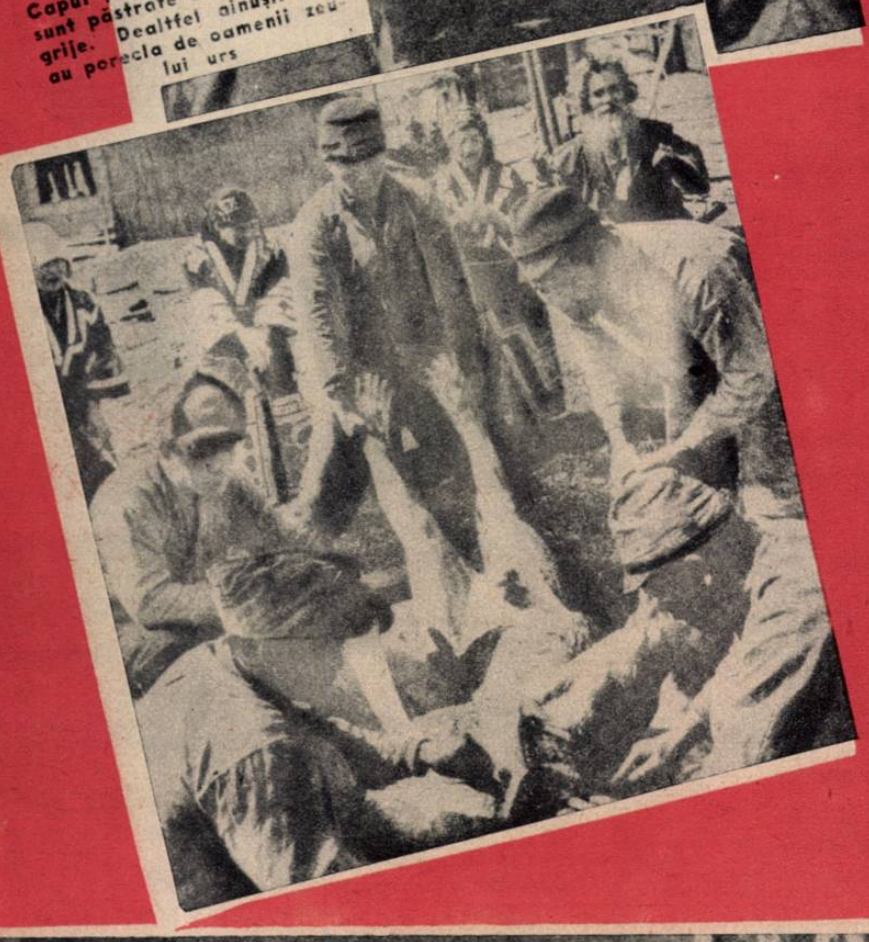

JAPONIA a trecut în ultima vreme, în aparență, pe un plan secundar al interesului opiniei publice mondiale.

Din când în când presa înregistrează câte un gest al generalului Mac Arthur care, probabil trăind în mediul pitoresc al Japoniei, s'a lăsat influențat de mentalitatea foștilor și din păcate și actualilor conducători ai imperiului, luând atitudini dictatoriale și opunându-se pe toate căile posibile democratizării acestei țări.

In Extremul Orient, Japonia a fost din totdeauna prototipul statului imperialist și reacționar. Aproape șaptezeci de milioane de locuitori erau conduși de secole de o castă închisă a militarilor feudali și a marilor capitaliști, cari au dus exploatarea omului la forme de o brutalitate nemaiîntâlnită.

Mizeria populației japoneze întrece cu mult pe acea a oricărei alte populații depe glob. Dar ceeace nu s'a știut, sau mai precis despre ceeace nu s'a scris și vorbit destul, e sângeroasa exploatare colonială și rasismul înverșunat pe care l-au practicat clasele exploatatoare japoneze față de popoarele care au avut nefericirea să cadă sub dominația lor.

Și această situație s'a agravat acum după ocupația americană.

Acum câteva zile s'au sărbătorit 3 ani dela independența Coreei. Cu acest prilej doctorul Kimm Kyusio, președintele partidului liberal coreean, aflându-se la Pyongyang, în zona sovietică, a declarat următoarele:

Ainușii fac exerciții de tragere. Unii cu arme moderne, alții cu arme mai rudimentare... Ei sunt supravețuitorii unui neam care a condus Japonia înaintea invaziei nipone

Printre superstițiile Ainușilor se găsește și adorarea ursului. Omorârea lui, deschide sărbătorirea cea mare a anului

Conducătorul tribului se pregătește să ia prima băutură la „festivalul ursului", principala sărbătoare ainusă

„Corupția înflorește în zona guvernului militar american din Coreea de sud, în schimb în zona sovietică uzinele lucrează din plin, guvernul controlează absolut întreaga viață economică, politică și socială, astfel încât dezagregarea nu se poate strecura nicăeri.

Coreenii, abia salvați de impilările claselor exploatatoare japoneze, au început să protesteze că Americanii se amestecă prea mult în treburile lor."

Declarația aceasta este semnificativă, dacă ținem seama că Dr. Kyusio, astăzi refugiat în zona sovietică coreeană, a fost președintele guvernului interimar în Coreea de sud de sub dominația americană, și că opunându-se măsurilor antidemocratice dictate de guvernul militar american, a trebuit să se exileze.

Este evident, că generalul Mac Arthur nu intenționează să aducă nici o ușurare poporului muncitor japonez și celorlalte neamuri conlocuitoare, ci dimpotrivă. Marii financiari niponi sunt și azi consilierii lui cei mai apropiați și în teritoriile care sunt sub dominația americană oprimările rasiale și măsurile antisindicaliste continuă.

In Coreea și pe insulele micuțe locuite de populația coreeană și Ainu, sălbăticia este în floare.

Cine sunt acești Ainu?

După teoriile celor mai informați savanți, Ainu sunt locuitorii băștinași ai insulelor japoneze, înainte de subjugarea acestora de către războinicii niponi.

...nopor
...eale de
...arițic

In decursul miilor de ani Coreenii s'au ocupat cu pescăria. Astăzi ei au de înfruntat concurența companiilor japoneze de pescuit, care sunt pe cale de a-i ruina, și care-i exploatează sălbatec.

Contrar aparențelor acest instantaneu nu a fost luat cu ocazia vreunei trânte. E vorba numai de obiceiul ciudat de a-și da „bună ziua" a unui Ainus cu altul

In ceeace privește originea lor, se pare că și Ainu ar fi venit depe continent și că ar fi urmașii unui trib european, care a străbătut întreaga Asie cu milenii înainte, stabilindu-se în Japonia de astăzi. Numărul lor era foarte ridicat, populând întregul arhipelag japonez ca și N-E Asiei. Astăzi nu mai supraviețuesc decât vreo 15.000 ființe, locuind în insula Hokkaido și foarte p[illegible]i în Coreea.

Starea d[illegible]imitivitate în care se mai află și astăzi locuitorii Ainu este c[illegible]torită în mod excluziv regimului de cruntă exploatoare colonială și de oprimare rasială, practicat de feudalii japonezi.

Rezistența triburilor Ainu a fost înverșunată și abia în secolul al 18-lea au fost subjugați definitiv.

Pentru năvălitorii japonezi Ainusii au furnizat o mână de lucru, la un moment dat gratuită, deoarece erau considerați sclavi, iar motivele care i-a determinat să ducă împotriva acestor oameni pașnici un război de exterminare, au fost bogățiile naturale ale locurilor, ca și rezistența lor în fața oprimatorilor.

Astăzi încă nenorociții Ainu, care trăesc sub dominația americano-niponă, duc o viață animalică, în colibe primitive, în condițiuni de mizerie fizică și morală extraordinare. Japonezii îi consideră brute neumane, descinse dintr'o încrucișare între „câine și om".

Cu mici nuanțe, este vădit că aceiași este concepția colonială a foștilor adversari de eri, clasa exploatatoare niponă ca și cea americană.

Astăzi principala ocupație a triburilor Ainu este vânătoarea și pescuitul. Pădurile bogate în vânaturi, ale căror blănuri sunt foarte prețuite, le asigură mijlocul de trai mizer și tot odată mijlocul de îmbogățire pentru comercianții japonezi și americani.

Este semnificativ de menționat că, toți acei care fac „comerț" cu triburile Ainu, nu le oferă acestora în schimbul muncii sau produselor vânătorii lor unelte sau bani cu ajutorul cărora să-și poată procura cele necesare unui trai civilizat, ci numai alcool sub formă de „sakké".

In felul acesta exploatatorii au isbutit să distrugă sănătatea și vitalitatea unui popor și să obțină în condițiunile cele mai avantajoase pentru ei produsul muncii unor ființe omenești, ce nu mai sunt în stare să se apere.

Pentru acest popor nenorocit s'a ivit însă o rază de speranță. Realizările din Coreea de nord de sub controlul sovietic le-au deschis perspectivele unei vieți mai bune și mai omenești.

Rămășițele neamului Ainus au început să se organizeze și, în măsura în care ocupația americano-niponă le-o îngădue, să creeze premizele unei vieți mai bune pentru ei și pentru urmașii lor.

A. Căminaru

Adunați în jurul unui ceaun fumegând, Ainușii s'au strâns la sfat.

Cinematograful italian sub dominația Hollywoodului

REVISTA sovietică „Iskustvo Kino", a publicat într'unul din numerele sale recente, un foarte documentat articol asupra stărilor de lucruri din cinematografia italiană de azi.

Iată câteva pasagii interesante și sugestive din acest articol, semnat de B. Maizel:

„In mod cu totul special trebue să vorbim despre cinematograful catolic. După enciclica papală din 1939, care sublinia marea importanță acordată de Vatican cinematografului, ca celui mai de seamă mijloc de propagandă religioasă în Italia și în celelalte țări, se observă o imixtiune crescândă a cercurilor catolice în producția filmelor religioase și morale". O serie de firme ca „Societatea filmelor religioase", „Pastor-film", „Orbis", „Bucci", etc., s'au specializat în realizarea unor astfel de filme. Aceste societăți au produs filmele „Ușa în cer", „Cele 10 porunci", „Apocalipsul", „Războiu Războiului" și altele. In afară de acestea, se produc benzi de scurt metraj. Vaticanul desfășoară o activitate intensă și în domeniul locației de filme. Aproape toate bisericile, mănăstirile și școlile catolice au instalații cinematografice. Aproape jumătate din centrele cinematografice din țară aparțin organizațiilor catolice. Toată această activitate este condusă de o organizație catolică centrală care editează și un jurnal propriu.

Filmul „O, soarele meu" este închinat răscoalei locuitorilor din Neapole. Aci lupta eroică a patrioților italieni servește doar ca pretext pentru povestirea întâmplărilor amuzante ale unui ofițer din armata americană. Lansat cu parașuta la Neapole, el se angajează cântăreț la postul de radio, cântă cançonete napolitane într'un ritm convențional și transmite informațiuni comandamentului american.

Nu trebue să credem că aceste filme reprezintă doar simple „accidente". Mărturie a decadenței ideologice a cinematografului italian sunt: „Oameni fără viitor", „Pierduți în întuneric", „Crima lui Giovanni Episcopo" și toate acele filme pe cari Italia le-a prezentat la festivalul cinematografic internațional din 1947, ca cele mai bune opere ale sale.

Toate aceste „cele mai bune" filme aveau o notă de adâncă tristețe și desnădejde, fie că era vorba de povestea unui modest funcționar care, căzând în cursa unui șarlatan dibaci și a soției sale, devine hoț și criminal („Crima lui Giovani Episcopo"), fie că înfățișau chinurile dragostei neîmpărtășite a unui muzicant orb pentru eleva sa („Pierduți în întuneric"), fie că aduceau o banală și romantică tragedie trăită de niște artiști de circ („Oameni fără viitor").

La unul din festivalurile anului 1947, a fost prezentat și filmul regisorului Luigi Zampa, „Deputata Angelina". Acest film merită o atenție deosebită pentru problema socială pe care o pune. Sărăcimea uneia din periferiile Romei duce o luptă aprigă împotriva negustorilor, speculanților și proprietarilor de imobile. In fruntea acestei mulțimi revoltate, se află soția unui modest funcționar de poliție, Angelina. Sub conducerea ei, săracii cari au suferit de pe urma unei inundații, ocupă cu forța o locuință pentru a se adăposti. Nici arestările, nici intrigile nu influențează stoicismul Angelinei în lupta ei pentru interesele sărăcimei. Popularitatea ei crește pe zi ce trece. La un moment dat, eroina este propusă ca deputat în Adunarea constituantă. Dar iată că se naște o dramă familiară. Soțul îi reproșează că nimeni n'are grijă de copii, că gospodăria suferă, că mâncarea nu e gata la timp... Și „deputata" renunță la luptă și se împacă cu soțul ei. Ea nu mai dorește decât să fie o gospodină și o soție bună...

Această operă satirică injurioasă la adresa egalității politice a femeilor este plină de ură împotriva democrației.

După cum se vede, producătorii italieni și-au însușit cu „succes" experiența colegilor lor americani.

Dar patronii din Hollywood nu sunt mulțumiți cu atât. Ei vor să pună în mod definitiv mâna pe cinematografia italiană. In ultima vreme, au vizitat de mai multe ori Italia reprezentanți ai companiilor cinematografice americane, în persoana d-lor Balaban, Loevm Ratov și alții cari au propus italienilor reînoirea instalațiilor din studiouri, construirea de noui cinematografe, realizarea unor filme în colaborare, etc.

Fondul adevărat al acestor „intenții nobile" apare clar în lumina planurilor de a transforma Italia în principala piață de desfacere a Statelor-Unite. Filmelor hollywood-iene li se atribue un rol important în opera de răspândire a doctrinei lui Truman în Italia. Ele trebue să pregătească ideologic definitiva robie a Italiei, iar acapararea bazei de producție a cinematografiei italiene trebue să contribue la întărirea pozițiilor americane.

Italia progresistă își dă seama de intențiile filmelor americane cari, nu numai că denaturează gusturile, dar distrug tineretul printr'o educație bolnăvicioasă. Cei mai buni oameni ai Italiei au sesizat primejdia și au început lupta împotriva Hollywood-ului și a influenței lui nefaste asupra cinematografiei naționale.

Activiștii cinematografici italieni progresiști dovedesc nu numai cu vorba ci și cu fapta că cinematografia italiană are alte căi de urmat pentru a putea creia opere de valoare artistică.

Când, la începutul anului 1945, a fost prezentat filmul regisorului Roberto Rosselini, „Roma, oraș deschis", critica l-a întâmpinat cu indiferență. Este foarte caracteristic faptul că din cei 16 critici cărora li s'a adresat revista „Film d'Ogi" cu întrebarea: „Care sunt, după părerea dvs., cele mai bune filme", „Roma, oraș deschis" a fost menționat de un singur critic, Umberto Barbara, dela „Unita", oficiosul partidului comunist. Deasemeni, este cerecteristic faptul că, deși lansat ca o producție „Excelsa-film", filmul a fost produs de Rosselini personal, care și-a riscat toată averea și a fost nevoit să-și vândă unele lucruri pentru a-l termina.

Numai după ce a obținut succes în toată lumea, filmul a fost elogiat și în Italia.

„Roma, oraș deschis" a fost o nouă expresie a cinematografiei italiene. El a înălțat steagul Italiei progresiste. Cele două filme următoare cari s'au apropiat, ca spirit și caracter, de opera lui Rosselini au fost produse cu resursele asociației partizanilor.

Primul, „Soarele răsare încă", înscenat de regisorul Aldo Vergano, redă în mod real lupta patrioților italieni. La festivalul cinematografic dela Veneția, din anul 1946, acest film a fost premiat. Revista „Ciné-Suisse" l-a numit „capodopera cinematografiei revoluționare", iar revista franceză „Revue du cinéma" a scris despre el: „Soarele răsare încă" exercită asupra spectatorului aceeași influență ca celebrele filme ale lui Pudovkin.

Autorul celuilalt film, care a fost pus în scenă în 1947 cu fondurile asociației partizanilor, este tânărul critic comunist, propagandist al cinematografiei sovietice, Giuseppe de Santis. Filmul său, „Vânătoarea tragică", este consacrat vieții de după războiu a Italiei și arată cum, în provincia Romagna, s'a înființat din inițiativa foștilor combatanți și partizani și în ciuda rezistenței moșierilor, o cooperativă agricolă.

Se cuvine să citâm de asemeni filmul „Sciuscia" care a pus în mod serios marea problemă a copiilor vagabonzi din Italia. Autorul, filmului, Vittorio de Sica, unul din cei mai de seamă regisori cinematografici din Italia, și-a manifestat de multe ori simpatia pentru cinematograful sovietic.

Toate filmele realiste menționate, cari au fost influențate de arta cinematografică sovietică, au făcut să crească autoritatea internațională a cinematografului italian. Ele reprezintă într'adevăr tot ce a dat mai bun arta cinematografică italiană.

Consolidarea forțelor progresiste democratice ale artei cinematografice italiene este astăzi la ordinea zilei. Influența

(Cont. în pag. 10

Fotografiile noastre înfățișează trei artiști italieni progresiști:

Clara Calamai
Vittorio Gassmann
Vittorio de Sica, cunoscutul regisor și Anna Magnani, celebra artistă, într'o scenă din filmul „Jos bogăția".

GRĂDINA CU MINUNI DIN MICIURINSK

Ivan Miciurin

In apropierea Oceanului Inghețat de Nord cresc roșii (3 varietăți) datorită școlii lui Miciurin

— Alexandra Tikhonova — care îi conduce prin casă și prin „grădina minunăților". Aceasta din urmă își merită cu prisosință acest nume, căci aici se găsește marea moștenire a îndrăznețului transformator al naturii: cele mai fine fructe meridionale coapte în climatul Rusiei centrale, struguri, caise, pere, cireși, mure, etc...

Se găsesc de-asemenea acolo plante necunoscute înainte, specii noi: crini cu parfum de violete, mere semănând cu perele; trandafirii fragili din țările meridionale având rezistență la marile friguri, un excepțional hybrid, născut din împreunarea a două plante foarte diferite una de cealaltă: cireașa comună și merișoarele japoneze...

Miciurin a creiat mai mult de 300 specii de plante fructifere dintre care 50, printre cele mai bune, sunt cultivate în massă în numeroase regiuni din U. R. S. S.

La ora actuală livezile franceze numără peste un milion de arbori fructiferi Miciurin.

Merele „slavianka" și „pepeni safrane" sunt foarte apreciate de consumatori. Acești meri dau fructe dela 2 sau 3 ani după plantare, în timp ce merii obișnuiți nu dau fructe decât după 6 sau 8 ani.

Un mare număr de arbori fructiferi de ai lui Miciurin se caracterizează prin marea lor rezistență la marile friguri; această rezistență permite întinderea livezilor tocmai departe în nordul țărilor până la Murmansk, Narym, Igarka, Kamciatka, etc.

Merii și cireșii Miciurin sunt foarte prețioși pentru livezile din nord.

Bazându-se pe ideile lui Darwin, Miciurin a găsit metodele de-a dirija variabilitatea caracterelor de ereditate și de a le desvolta pe cele utile omului. Metodele elaborate de marele savant — încrucișarea speciilor îndepărtate, creșterea generației hybride, metoda „mentor" (o grefă pe planta hybridă cu un grefon de-al progeniturilor sale) și altele, furnizează savanților și experimentatorilor instrumente noi și accesibile tuturor, în lupta lor pentru transformarea naturii.

In cursul acestor ultimi 20 ani, teoriile lui Miciurin au fost continuate de academicianul Lyssenko, creator al teoriei evoluției vegetalelor în etape. Grație lucrărilor lui Lyssenko teoriile lui Miciurin și-au putut juca rolul în transformările pe care le-a suferit știința semănăturilor în U. R, S. S.

Un alt mare savant agronom sovietic, Nicolae Tițin, a aplicat teoriile lui Miciurin în ceeace privește hibridizarea speciilor diferite și a obținut prin încrucișarea grâului obișnuit cu o cereală sălbatecă, o plantă nouă: un grâu perenant.

Laboratorul central de genetică a devenit o sursă de plante noi pentru colhozuri, sovhozuri și grădinile experimentatorilor. In cursul ultimelor 10 ani un număr formidabil de plante de ale lui Miciurin au fost distribuite în acest laborator.

Livezile Miciurin se înmulțesc în U.R.S.S. și în toate țările, iar numele marelui savant rus răsună ca un simbol al serviciului eroic pentru patria sovietică și poporul său.

după Paul Voistzokiovski

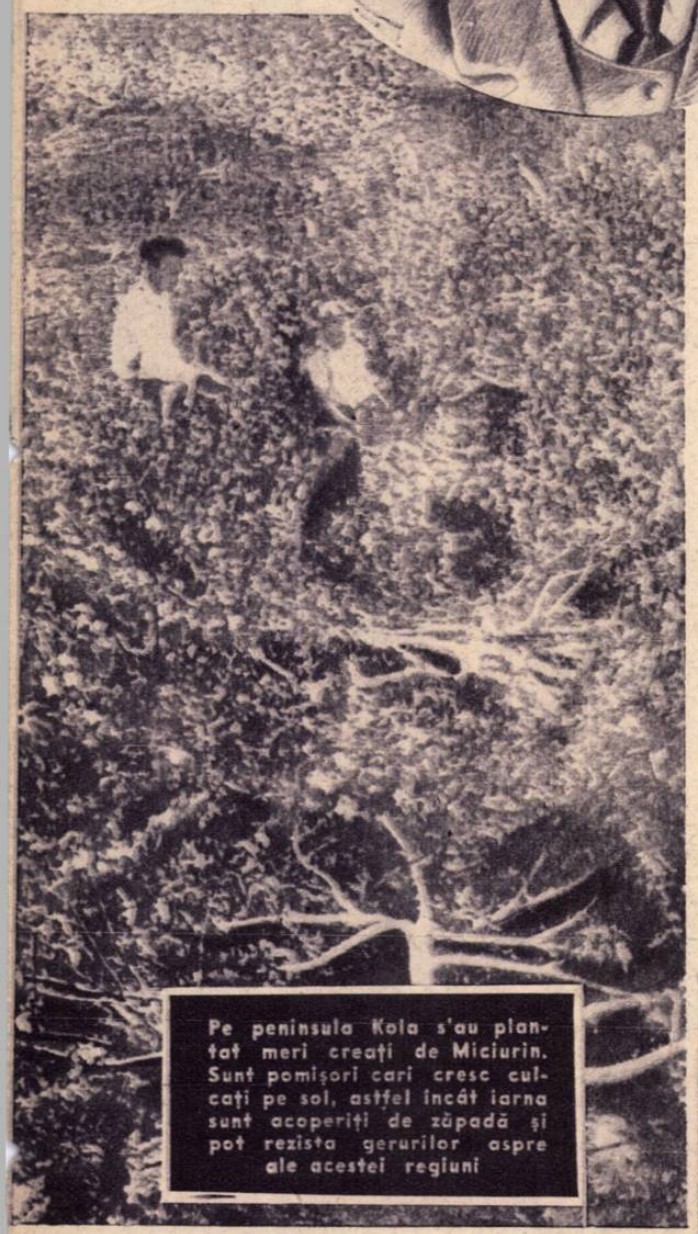

Pe peninsula Kola s'au plantat meri creați de Miciurin. Sunt pomișori cari cresc culcați pe sol, astfel încât iarna sunt acoperiți de zăpadă și pot rezista gerurilor aspre ale acestei regiuni

Un centru de informație pentru agricultorii depe țărmurile Oceanului Inghețat de Nord.

IVAN MICIURIN, marele savant rus, a locuit până la sfârșitul zilelor sale în periferia Kozlovului, astăzi Miciurinsk (regiune din Tambov). Amintirea marelui savant a rămas aici foarte vie. Nimic n'a fost schimbat dela moartea sa în 1935: Mai mult de 600 de obiecte de uz personal, printre care mobile, instrumente de lucru, utilagii de grădinărie, biblioteca sa personală, conținând 2086 volume, toate acestea au fost conservate. Numai pepiniera și celebra seră a lui Miciurin, plantată în urmă cu o jumătate de secol au fost considerabil mărite.

Casa lui Miciurin a devenit un muzeu. Ea este vizitată în fiecare an de mii de persoane de diferite profesiuni, artiști ai teatrelor din Moscova și Leningrad, grădinari-pepinieriști siberieni, studenți ai academiei agricole Timiriazev, învățători din regiunea Tambov, și de-asemenea un mare număr de muncitori, de colhoznici, de militari, care aduc astfel omagiul memoriei geniului plantelor.

Vizitatorii sunt primiți de vechea colaboratoare a lui Miciurin

Muncitorimea ceferistă, întrunită în meeting pentru a sărbători marele eveniment al celei de-a IV-a aniversări a dezrobirii țării de sub jugul dictaturii fasciste, a adus prinos de recunoștință glorioasei armate roșii eliberatoare și genialului ei Conducător, Generalissimul I. V. Stalin

„Republica Populară Română, se mândrește a fi un factor activ al lagărului democratic și antiimperialist, apărător al păcii, ce are în frunte Uniunea Sovietică, țara socialismului victorios", **a declarat d-l ministru al afacerilor interne, Teohari Georgescu, la marele meeting ce a avut loc în sala „Aro", pentru sărbătorirea a patru ani dela eliberarea țării noastre.**
În clișeu, dela stânga la dreapta, d-l ministru Vasile Luca, Ana Pauker, d-l prim ministru Dr. Petru Groza și d-l ministru Teohari Georgescu, rostindu-și discursul

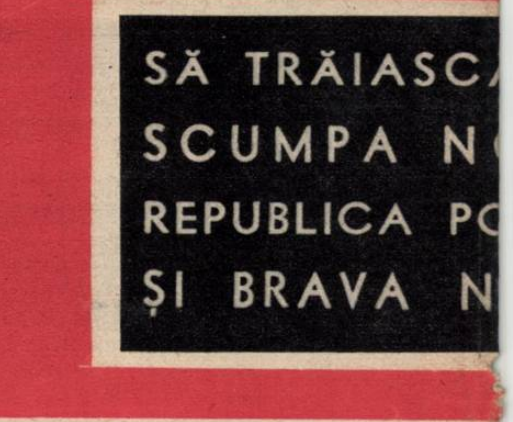

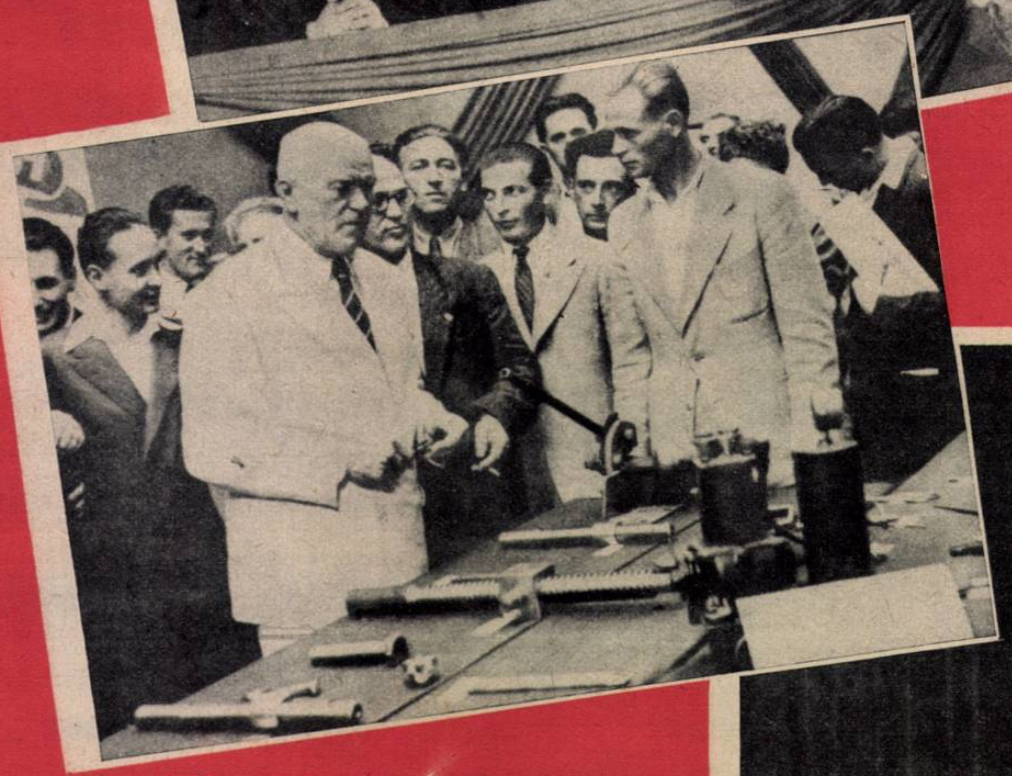

Luni 23 August 1948 s'a deschis în sala „Dalles" în prezența D-lui prim ministru Dr. Petru Groza, expoziția școalelor de meserii C. F. R.

În încheerea meetingului din sala „ARO" a avut loc un bogat program muzical, executat de corul și orhestra Radio și de ansamblul C. F. R.

23 AUGUST 1948 ★

Ă ȘI SĂ PROSPERE
OASTRĂ PATRIE
OPULARĂ ROMÂNĂ
OASTRĂ ARMATĂ

GLORIE
ARMATEI SOVIETICE
ELIBERATOARE

Duminică seara în Piața Republicei, un număr impresionant de cetățeni s'au adunat într'o manifestație spontană, închinată zilei de 23 August. „Sdrobite cătușe în urmă rămân, în frunte-i mereu muncitorul"... Versurile Imnului R. P. R. au răsunat din zecile de mii de piepturi, mărturie vie a marșului glorios pe care poporul român l-a pornit spre socialism

Și la uzinele „23 August", oamenii muncii sărbătoresc aniversarea lui 23 August, ziua eliberării.

La uzinele „Lemaitre", muncitorimea ascultă cu încordare cuvintele fruntașilor P. M. R. din organizația locală.

Ziua de 23 August a fost sărbătorită, cu aceeași însuflețire și în spitale. La Spitalul Central Militar, asistența urmărește cu atenție conferința închinată prieteniei româno-sovietice

SPORTUL SAPTAMANII

IN ziua de 23 August, sărbătoarea eliberării noastre, sportivii ţării au avut şi ei sărbătoarea lor. In cadrul intrecerilor socialiste, brigadierii din Constanţa, Prahova, Someş şi Târnave, au ridicat în 83 de zile un stadion de 37.000 de locuri, prin munca lor de zi şi noapte. Duminecă brigadierul Sandu Solomon a spus că ei au voit ca lucrarea aceasta să fie inaugurată la patru ani dela eliberarea noastră de către glorioasa Armată Roşie. Şi au isbutit. Conştienţi că au făcut un mare lucru pentru sportul românesc ei au lucrat 546.127 ore pentru ca să avem un stadion de dimensiuni olimpice.

Brigadierii au trecut prin faţa tribunelor ridicate de ei, având alături pe tehnicienii şi muncitorii calificaţi. In tribuna oficială d-nii: Gheorghe Apostol preşedintele C.G.M., Roşianu ministru adjunct la Ministerul Invăţământului Public, A. Manolache secretar la acelaş departament, Sergiu Petrovici preşedinte al O.S.P., Gh. Lichiardopol, secretar general O.S.P. şi Guia din partea C.C. al U.T.M. şi-au spus cuvântul lor vorbind de marea înfăptuire.

La terminarea lucrărilor depe stadionul A.N.E.F., a vorbit dl. Roşianu, ministru adjunct la Invăţământul Public

Fază la poarta Jiului. Nemeş a plonjat la picioarele lui Ozon. Barta şi Costică Marinescu privesc îngrijaţi

Numai datorită ajutorului neprecupeţit al Partidului Muncitoresc Român, s'a putut face în aşa scurt timp un lucru atât de folositor Numai într'un regim de adevărată democraţie. când tineretul este bine îndrumat se pot realiza lucruri de atâta timp aşteptate în sport.

Sportivii ţării au sărbătorit acest fapt, hotărând să urmeze şi ei calea brigadierilor din Prahova şi Constanţa.

Tinerii cari au participat la C.U.T. vor veni să se întreacă pe stadionul ridicat de tovarăşii lor.

★

Duminecă a început în toată ţara disputarea matchurilor pentru Divizia Naţională A. Incă din prima etapă multe surprize au făcut ca echipe care erau socotite învingătoare sigure să se afle la periferia clasamentului.

Astfel la Cluj, campionii anului trecut şi proaspeţii deţinători ai cupei au fost învinşi de echipa studenţilor.

Colegii lor dela Politechnica din Timişoara, pătrunşi pentru prima oară în Divizia A au învins echipa Petrolului din Bucureşti.

Celelalte rezultate au fost cele aşteptate, echipele favorite învingând la scoruri mari.

★

In Bucureşti s'au jucat pe arena U.C.B. trei partide. Sâmbătă echipa feroviarilor dela Giuleşti a învins cu condiţia fizică şi cu eficacitatea liniei de atac pe C.S.C. Armata. Scorul de 5—2 (1—1), arată realitatea de pe teren. Militarii au avut condiţie fizică suficientă pentru o singură repriză. Punctele au fost marcate de Gică Popescu (min. 22), Lungu (minutul 31), Lungu (min. 49), Zavoda (min. 68), Marinescu (min. 74) — Auto-goal — Filotti (min. 79) şi Covaci (min. 84.)

Duminică — în cuplaj — pe aceeaşi arenă C.F.R. Timişoara a surclasat echipa Metalochimicului înscriind şase puncte şi primind doar unul. Bucureştenii au putut rezista doar o repriză, ca apoi să fie complect depăşiţi. Inaintaşii C.F.R.-işti au marcat de câte ori au vrut, Reuter fiind autor a patru goaluri. Au mai înscris Covaci şi Bădeanţu — goalul învinşilor fiind înscris de Drăgan. Intreaga echipă a timişorenilor a jucat bine, — iar dela învinşi au plăcut Drăgan, Nicuşor, Iliescu şi Ştefan Ionescu.

In matchul vedetă Jiul din Petroşani a plecat steagul în faţa Dinamo-ului. Farcaş înscriind în poarta lui Nemeş de patru ori. Atacul Jiului foarte slab a înscris prin Paraschiva punctul de onoare deabea în minutul 88.

Ambele echipe nu sunt la punct cu condiţia fizică, legătura dintre compartimente lăsând încă de dorit.

Dela Dinamo s'au evidenţiat Farcaş Niculescu, Ambru, Şiclovan, Jiul având în Paraschiva şi Costică Marinescu oameni de bază.

In provincie — la Cluj cei 6.000 de spectatori şi „U" au invins I.T.A. cu 2—1. Atacul arădenilor nu a putut trece peste apărarea condusă de Dr. Luca decât o

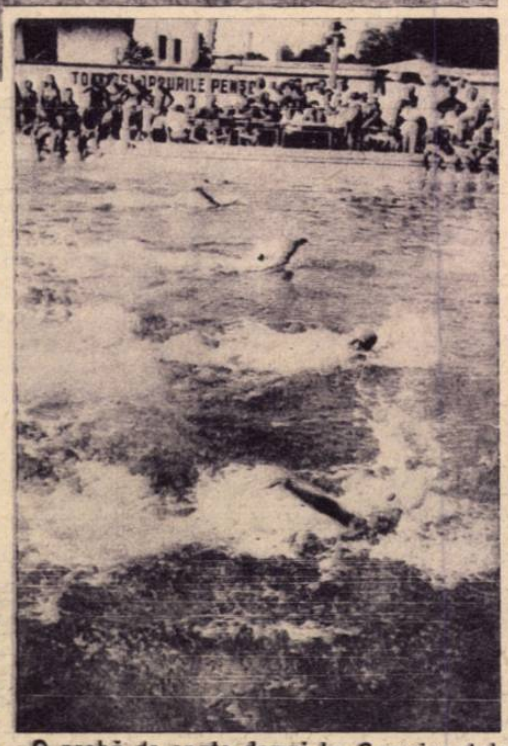

O probă de spate domni la Campionatele Naţionale de Nataţie

singură dată când Dumitrescu a înscris punctul de onoare. Clujenii au înscris de două ori prin Coracu şi Roman.

La Cluj studenţii Politehnicei au învins echipa Petrolului din Bucureşti cu scorul de 3—1 (1—1). Jucând însufleţit studenţii şi-au dominat adversarii care au avut echipa incomplectă şi din care a fost eliminat Petrescu.

In deplasare la Oradea R.A.T.A. din Tg. Mureş a pierdut cu scorul sever de 5—2.

In tot matchul s'a remarcat arbitrajul slab al D-lui Şipos.

Cu toate că juca la Mediaş — unde localnicii îşi apără foarte bine şansele — C.F.R.-Cluj a învins cu 5—4, după ce dominase cu 5—1.

In clasament conduce C.F.R.-Timişoara urmată de Dinamo, Politehnica şi C.F.R.-Bucureşti.

Timp de trei zile s'au disputat la strandul Obor probele de natatie pentru Campionatul Naţional al R.P.R. Tot odată s'au disputat şi matchurile de polo pentru cupa R.P.R., câştigătorul final fiind echipa reprezentativă a Timişoarei.

Au fost doborâte câteva recorduri naţionale şi regionale, înotătorii prezentându se într'un stadiu de pregătire avansat. S'au remarcat, Novac, Bereţchi, Groza, Araniossy şi Rozalia David.

Dintre jucătorii de polo Török, Stănescu. Novac, Moga, Ferentz au arătat reale calităţi.

Organizarea a lăsat foarte mult de dorit, campionatele desfăşurându-se în condiţiuni de concurs de casă.

Jucătorii de polo nu au avut comportarea care li se cere, la aceasta însă contribuind şi incompetenţa arbitrilor.

La Cluj, Sâmbătă şi Duminecă Lotul Naţional de Atletism, care este acolo în cantonament, a dat câteva examene, rezultatele aducându-ne şase noui recorduri naţionale.

Grija O.S.P. pentru sportivii ţării cărora le-a oferit posibilităţi pe care nu le-au avut niciodată a făcut ca aceştia să-şi îmbunătăţească simţitor recordurile.

Reprezentanţii noştri **Paraschivescu şi Baboe,** *care ne-au reprezentat în cursa de marş dela Praga s'au clasat în locurile 3 şi 4. Aceasta reprezintă o mare victorie românească.*

Iată noile recorduri: lungime fete: Luisa Ernst — 5,43: ştafetă 4×100 fete 51.7: 110 m: garduri Victor Dumitrescu 15.5; 80 m. garduri: Margareta Lassel 12.5; 30.000 m. Vasile Teodosiu 1 h. 49.36.0. şi 3000 m. steeple Victor Ferea 9.34.7.

Federaţia de Ciclism a organizat în zilele de 21, 22 şi 23 August, o cursă pe şosea în trei etape, numită „Cursa Eliberării". S'au alergat trei etape: Bucureşti-Braşov, Braşov-Făgăraş-Braşov şi Braşov-Bucureşti.

Cursa s'a alergat pe echipe de câte trei alergători în genul „Marşul Partizanilor". Echipele cele mai bune au fost Bucureşti A. compusă din Marin Niculescu, Norhadian, Pantazescu şi echipa Braşovului a celor doi Chicombani. Au mai participat echipele Oradiei şi Constanţei — ultima fiind descalificată în timpul cursei.

Câştigătoarea cursei a fost echipa primă a Bucureştiului urmată de cea a Braşovului.

EVIDENŢIERI DIN CÂMPUL MUNCII

(Urmare din pag. 3.

scoasă din maşină pentru a nu se rupe aţa şi a se face astfel o risipă inutilă, ci bucata următoare e introdusă imediat, astfel încât se realizează o serioasă economie de aţă.

★

Ziua de 23 August 1948 a fost întâmpinată la Atelierele de Confecţiuni ale Statului — A.C.S. Gheorghe Gheorghiu-Dej — cu două noui întreceri în muncă.

Astfel au fost realizate, într'un timp record, câte 1000 bucăţi de lingerie şi 1000 de mantale, câştigătoarele întrecerilor fiind muncitoarele Stan Niculina, Maria Ciobanu, Liţă Anica şi Niţă Valeria, care, sub îndrumarea şefului sălii de croit, Balica Mihail, au realizat munca lor de o săptămână în numai 9 ore de lucru.

★

La Atelierele de Confecţiuni ale Statului, munca nu contenească.

Echipe după echipe, asigură toată ziua continuitatea lucrului.

Oamenii ştiu, că după orele reglementare de muncă, îi aşteaptă o binevenită destindere, în clubul cultural al fabricei, sau pe terenul de sport al comunei şi feţele lor rumene de sănătate, sunt o mărturie în plus a noilor condiţii în care se desfăşoară munca în uzinele din Republica Populară Română.

HORIA NICOARA

CINEMATOGRAFUL ITALIAN SUB DOMINAŢIA HOLLYWOOD-ULUI

(Urmare din pag. 6.

crescândă a frontului popular asupra maselor largi ca şi asupra intelectualităţii italiene, s'a şi manifestat în domeniul cinematografic.

Astfel s'a creiat o „Mişcare pentru apărarea cinematografului italian". In manifestul ei, semnat de cei mai de seamă reprezentanţi ai cinematografiei italiene, se subliniază marea ameninţare care s'a ivit pentru cinematografia italiană prin răpirea pieţii cinematografice de către speculanţii industriei de filme americane. Manifestul face apel la critici, spectatori şi la toate forţele culturale ale naţiunii să se solidarizeze în lupta pentru apărarea viitorului cinematografiei italiene.

Dealtfel, presa americană a şi dat alarma, anunţând posibilitatea unui boicot al filmelor Hollywood-ului în Italia.

Cu actualul guvern italian, în fruntea căruia se află partidul democraţilor creştini, este puţin probabil că se va ajunge la o boicotare directă. Dar este caracteristic faptul că şi o parte din proprietarii de cinematografe cari până mai eri susţineau Hollywood-ul, au luat o atitudine anti-americană. Mişcarea anti-hollywood-iană este un simptom de o importanţă excepţională, mai cu seamă că urmările ei încep să se resimtă nu numai în Italia, ci şi în alte ţări, indeobşte în Franţa.

Fără îndoială că democraţia italiană care creşte şi se întăreşte, va promova cadre noui şi tinere ce vor lupta cu dârzenie şi curaj pentru arta cinematografică nouă şi realistă.

Ora de geografie în clasa V-a
Pe fiecare bancă se află câte un glob, pe care tinerele eleve pot urmări explicaţiile profesoarei

COPII LA ŞCOALĂ

IN Uniunea Sovietică una din principalele sarcini ale regimului socialist după revoluţia din Octombrie a fost desigur educarea tineretului într'un spirit nou şi sănătos.

Astfel au fost create 60.000 de şcoli medii noi, învăţământul a devenit gratuit şi obligatoriu şi s'a ajuns în puţin timp ca din 1000 locuitori 184 să frecventeze şcoli elementare şi medii.

Această cifră ne apare semnificativă dacă o vom compara cu situaţia existentă actualmente în două din cele mai mari ţări capitaliste, Franţa şi Anglia, în care din 1000 locuitori numai 136—145 frecventează cursuri similare.

Dar nu numai numeric în Uniunea Sovietică există un procent superior în materie de participare a tineretului la învăţământ. O deosebire structurală există între felul de a preda în şcolile din ţările capitaliste şi condiţiile revoluţionare create tineretului sovietic.

Astfel punând accentul pe ştiinţa practică, creind condiţii optime de învăţământ prin punerea la dispoziţia tinerelor elemente a laboratoarelor şi instrumentelor necesare unui studiu serios, rezultatele acestei culturi noui sunt desigur şi ele cu totul diferite de cele din ţările capitaliste.

In primul rând, un absolvent al unei şcoli medii în Uniunea Sovietică nu se găseşte, asemenea unui bacalaureat din ţările occidentale, complet nepregătit din punct de vedere practic, în faţa problemelor de viaţă, ci dimpotrivă, el are un bogat bagaj de cunoştinţe practice, care îi înlesnesc încadrarea sa în câmpul muncii şi îl fac dela bun început un element util societăţii.

In Uniunea Sovietică şomajul intelectual, ca de-altfel orice nuanţă de şomaj, nu poate exista tocmai din cauză că întreaga populaţie a fost orientată pe un drum ferm de împlinire a nevoilor statului, realizându-se astfel o participare totală a poporului în diversele domenii ale vieţii.

Prin şcolile medii trece aproape 10% din populaţia Uniunii Sovietice.

Ce sunt aceste şcoli ?

Dacă ar fi să le raportăm la situaţia din ţara noastră ele însumează cursul primar combinat cu cel secundar într'un ciclu de 10 ani, la capătul căruia elementele ies cu o serioasă pregătire pre-universitară.

Şcolarii sovietici sunt învăţaţi în permanenţă să facă o legătură strânsă între ştiinţa teoretică şi aplicările ei practice. Ei sunt orientaţi dela bun început spre studiul ştiinţific al tuturor fenomenelor şi toate descoperirile ştiinţifice le sunt înfăţişate, în măsura în care acestea pot contribui la desăvârşirea educaţiei lor.

Stabilindu-se o legătură de tovărăşească colaborare între profesorii depe catedră şi copiii din bănci, învăţătura în Uniunea Sovietică nu este pentru tinerii elevi o sarcină ci ea devine o îndeletnicire plăcută şi utilă, pe care o acceptă şi o revendică cu toţii. Ora de geografie nu se rezumă desigur la învăţarea steoretipă a numelor de ţări şi oraşe, ci ea este strâns legată de studiul economiei politice interesând în cea mai mare măsură aplicaţiile cu caracter general, ale studiului. In ora de istorie, în ora de economie politică, ca şi în toate celelalte ore, disciplinele sunt predate în spiritul ideologiei socialiste, adică ele promovează, pe lângă datele informative

Şcoala pune la dispoziţia elevelor toate instrumentele necesare şi acestui studiu practic

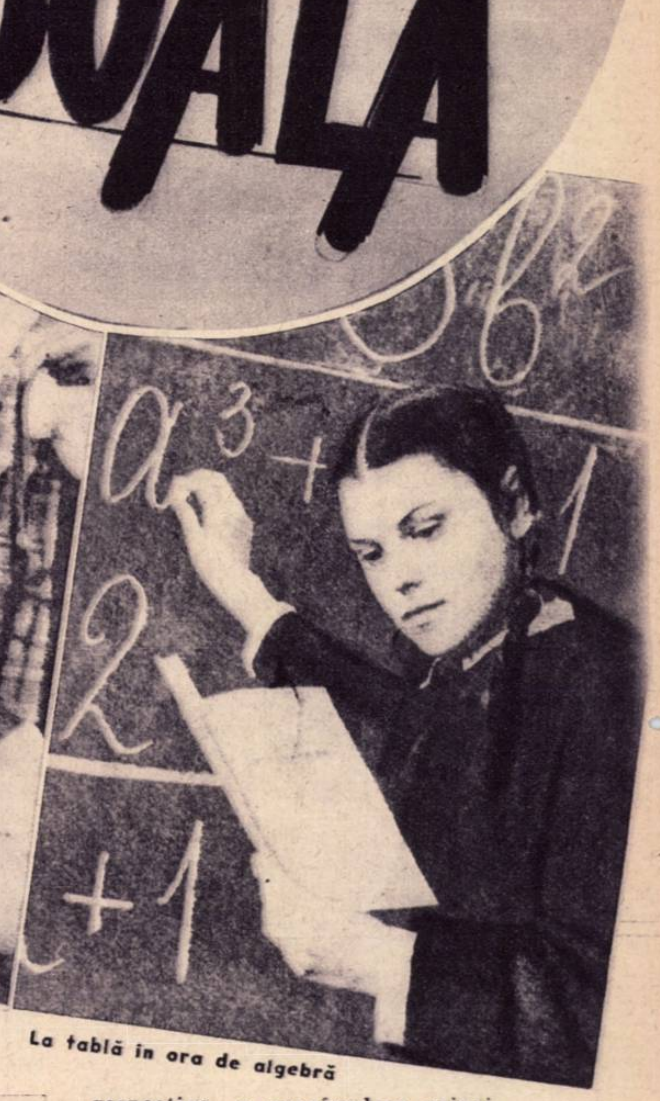

La tablă în ora de algebră

respective, o aprofundare principală a problemelor istorice, sociale, economice şi politice.

Recreaţiile în aceste şcoli sunt întrebuinţate şi ele cu folos pentru destinderea tinerilor şcolari prin sport, jocuri distractive, ocupaţiuni de artă decorativă. Pentru aceasta săli spaţioase, modern utilate, cu toate aparatele necesare, stau la dispoziţia elementelor dotate cu aptitudini sportive, muzicale, culturale, artistice, ş. a. m. d.

O altă latură importantă a şcolii sovietice este aceea că ea merge pe drumul desvoltării aptitudinilor pe care elevii le manifestă. Aceste aptitudini sunt stabilite prin cercetări ştiinţifice în laboratoare speciale de psihologie aplicată.

Mergând aşadar pe calea desvoltării acestor aptitudini, şcoala sovietică înzestrează pe elevii săi cu temeinice cunoştinţe în domeniile respective, dând statului sovietic cadre serios pregătite pentru ducerea mai departe a vieţii socialiste.

In incinta conferinţei congresului intelectualilor pentru pace ce se ţine actualmente la Wroclaw în Polonia, reprezentanţii sovietici vin cu marea realizare a şcolii socialiste, care se dovedeşte a fi instrumentul cel mai activ şi totodată chezăşie în lupta pentru desvoltarea paşnică a popoarelor.

HORIA NIC.

Lucrul de mână găseşte şi el sârguincioase discipole

Se fac ultimele pregătiri înainte de ridicarea unui stâlp electric

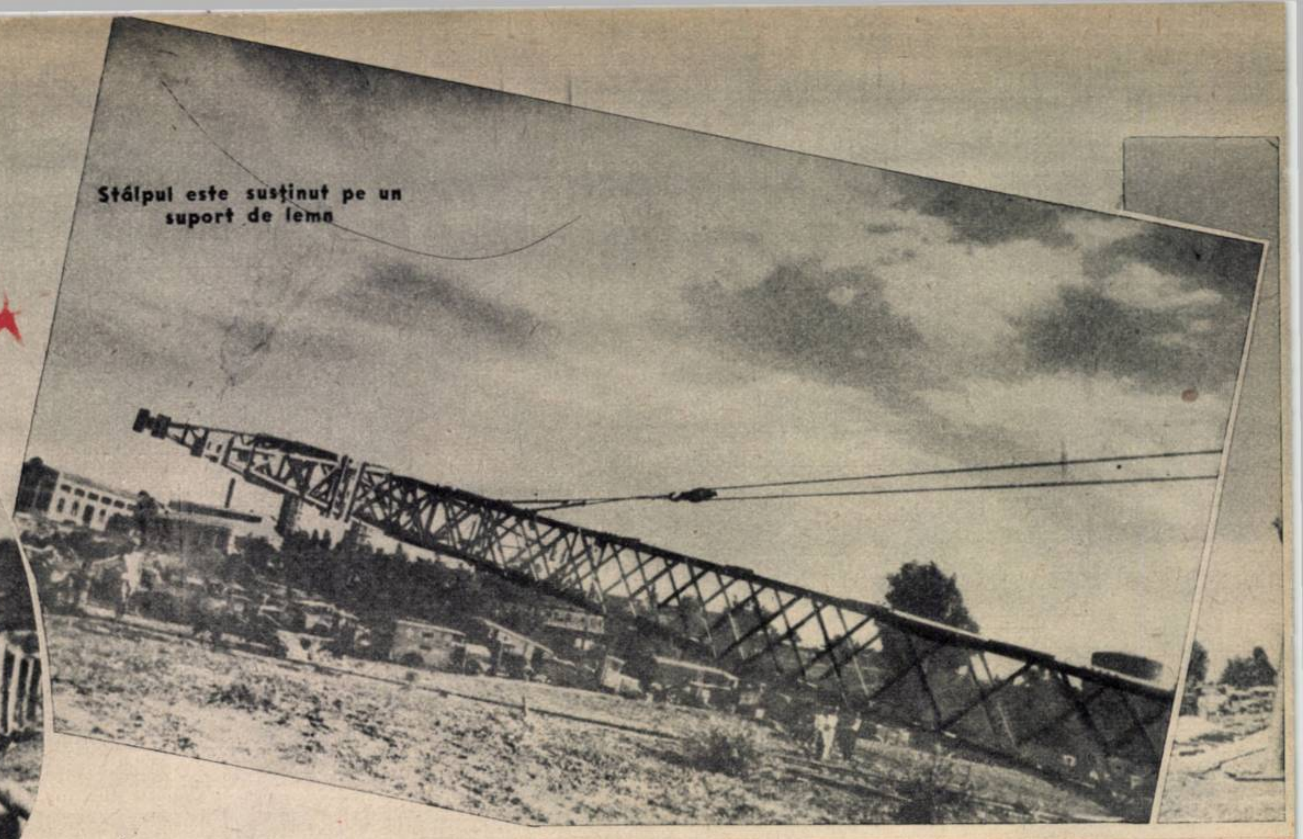

Stâlpul este susținut pe un suport de lemn

60.000 VOLȚI

Reportaj de
ADA BÂRSEANU

MERGÂND pe șoseaua Giurgiului, prin dreptul comunei Jilava, câmpul care se întinde de-o parte și de alta a drumului este punctat, din loc în loc, de stâlpi înalți de fier vopsiți în roșu, cari răsar din mijlocul porumbiștelor verzi și se pierd într'o linie care undueste în depărtare.

Este linia electrică București-Rusciuk, actualmente în construcție, prin care se va exporta energia electrică în Bulgaria, linie care va lega două popoare, în temeinică înfrățire, prin munca de reconstrucție a țărilor lor.

★

Acordul economic încheiat anul trecut la Sofia, de către delegația română, a pus piatra de temelie a unei ere noui de colaborare între poporul român și cel bulgar, pe care istoria le-a fixat pe malurile fluviului care să fie un drum comun spre prosperitate economică și politică a țărilor megieșe în bazinul dunărean.

Anumite interese ale claselor conducătoare, cari acaparaseră economicește și politicește aceste țări, cereau pe vremuri ca bazinul dunărean să fie un permanent focar de discordii, care să servească intențiilor de exploatare ale capitalismului.

Eliberate cu ajutorul armatelor U. R. S. S., Republica Populară Română, ca și Bulgaria, se îndreaptă azi pe calea legăturilor de prietenie și colaborare, spre independența economică și politică și consolidarea păcii și securității în Balcani.

Bulgaria a prevăzut în planul bienal, desvoltarea potențialului său economic, într'un ritm viu.

Acordul pentru livrarea de energie electrică Bulgariei, de către Republica Populară Română, va contribui la intensificarea industriei grele a Bulgariei, după cum pentru țara noastră vor decurge importante avantagii economice.

★

Imediat după încheerea acordului, lucrările au început într'un ritm susținut, pe ambele maluri ale Dunării.

Linia de 60.000 volți, prin care se va exporta energia electrică în Bulgaria, este un vast șantier pe care se depune o muncă încordată pentru realizarea lucrărilor într'un timp cât mai scurt.

Energia electrică ce va fi transportată prin această linie, este furnizată de uzina dela Grozăvești, care este o uzină thermo-electrică, adică produce energia cu ajutorul căldurii:

In interiorul uzinei, trupurile grele ale cazanelor care produc aburii, clocotesc sub carapacea de fier.

Sala cazanelor pare un imens cuptor care dogorește puternic. Lucrătorii dela această secție depun una din cele mai grele munci. Pe fețele încordate de atenție și efort se citește hotărârea oamenilor conștienți de misiunea lor.

La „granic" lucrătorii înfășoară cablul care trage stâlpul

Suportul de lemn pe care se va ridica stâlpul a fost adus cu tractorul și este împins spre locul fixat

Ghidul nostru este tovarășul inginer Barbu.

Ne îndreptăm spre sala mașinilor. Acolo, 6 turbo-generatoare se învârtesc cu 3.000 rotații pe minut.

Aburii intră în turbină prin niște găuri, numite „ajutaje" și căpătând viteză lovesc în paletele turbinei. Energia calorică a aburilor se transformă în energie mecanică.

La rândul ei, turbina antrenează generatorul. Aici energia mecanică este transformată în energie electrică.

Suim apoi la etaj, la stațiile de transformare, care transformă tensiunea curentului pe care cablul îl va purta mai departe.

Stațiile de transformare sunt niște celule de beton, prevăzute cu nenumărate aparate, siguranțe și manete și, din loc în loc, indicațiuni.

„Nu atingeți, pericol de moarte".

Suntem acum la stația de transformare a energiei de 30.000 volți, în energie de 60.000 volți, pentru linia București-Rusciuk.

Stația este aproape terminată.

Tovarășul ing. Barbu continuă explicațiile:

— Stația este prevăzută cu aparataj modern: Sistem de bare duble, întrerupători cu aer sub tensiune, transformatori de măsură.

Prin niște bare, curentul este scos afară, prin perete.

Acolo sunt 3 izolatori, dela care se face legătura cu primul stâlp electric care se va găsi la numai câțiva metri.

Lăsând în urmă cele 3 turnuri de răcire ale uzinei — unde apa din condensatori este răcită, în câmpul din spatele uzinei dăm de primul șantier al liniei de 60.000 volți: șantierul Grozăvești. Celelalte două șantiere sunt la Jilava și la Giurgiu.

Se întinde cablul care se va lega de vârful stâlpului

A început ridicarea stâlpului

ÎN CĂLĂTORIE

Pe şantier, ne ia în primire tovarăşul inginer Arie, ...gat de Societatea de Gaz şi Electricitate să ne conducă d...a. ...gul liniei.

Pe câmpul din spatele uzinei zeci de braţe înco... cu muşchiulatură care svâcneşte la eforturile puternice.

Se lucrează la ridicarea unui stâlp. Este stâlpul numărul 5. Scheletul de fier vopsit în roşu stă culcat la pământ.

Granicul este un mosor foarte mare, după care începe să se desfăşoare cablul, gros cât o frânghie. Cablul este întins spre stâlp. Doi lucrători duc un scripete cu un cârlig de macara care este ancorat de vârful stâlpului.

Ca să nu alunece, stâlpul este ancorat şi în părţi, tot cu ajutorul unui cablu şi al unor scripete.

Un astfel de cablu poate ţine o greutate de 10-15 tone. Un stâlp are o greutate de 4 tone şi jumătate.

La ridicarea stâlpului se foloseşte ca suport un alt stâlp de lemn, care la rândul lui este ridicat pe un trepied.

Maestrul şef al atelierului a dat semnalul cu o fluerătură de ţignal. Lucrătorii dela granic încep înfăşurarea cablului. Fiecare învârtitură de manivelă le stoarce şuvoaie de apă pe faţă. La câteva minute se schimbă o altă echipă. Munca aceasta presupune un foarte mare efort.

Stâlpul roşu începe să salte dela pământ şi încetul cu încetul, vârful lui se înalţă tot mai sus spre verticală.

— Prin sistematizarea muncii, am ajuns să reducem timpul de ridicare a unui stâlp dela 3 ore, la o oră, îmi spune un tovarăş.

Dela şantierul Grozăveşti pornim mai departe pe linie. Linia însă coteşte departe pe câmp. Trece

(Continuare în pag. 8)

Vopsirea unui stâlp

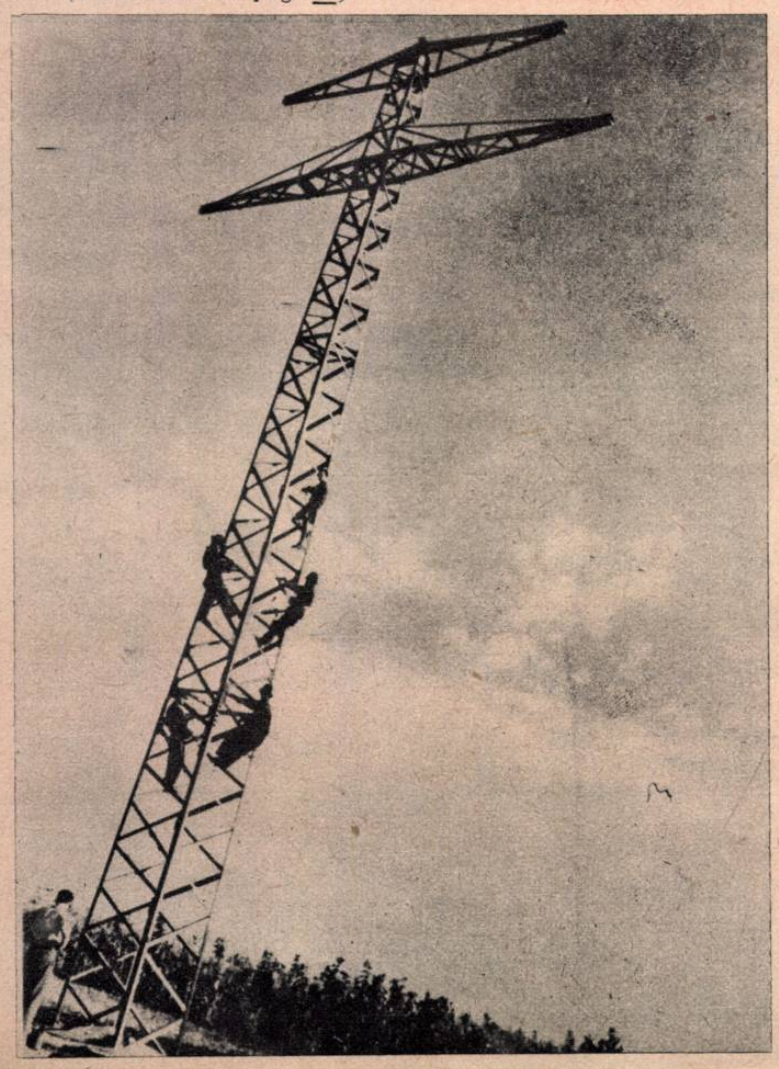

prin com. Militari, Tudor Vladimirescu, apoi tae şoseaua Alexandria-Bucureşti, trece peste şoseaua Bucureşti-Giurgiu şi paralel cu ea se îndreaptă spre portul Giurgiu.

Din loc în loc, se lucrează la ridicarea stâlpilor. La unii din ei se ridică izolatorii.

Oamenii agăţaţi de schelăria stâlpului, care-şi înalţă vârful ascuţit spre cer, lucrează la vopsitul lui.

Coborâm din maşină şi străbatem o porumbişte, spre un stâlp care se vopseşte.

Soarele aruncă suliţi de foc. In dreapta, apa Argeşului coteşte leneşă. Valea care se deschide în jur, oferă ochiului o priveliştе încântătoare. Linia electrică trece pe lângă o pădurice. De-asupra câmpiilor, a luncilor verzi şi a vârfurilor de pădure, firele liniei electrice vor străbate ca o mărturie a tehnicei care învinge natura, silindu-i forţele să lucreze spre binele omenirii.

— E prima linie de înaltă tensiune, pe care Societatea Generală de Gaz şi Electricitate o construeşte fără ajutorul specialiştilor străini, continuă însoţitorul nostru. In afară de energia electrică care se exportă în Bulgaria, ea serveşte şi regiunea Alexandria-Giurgiu. Cu timpul, vom face şi alte derivări şi staţii de transformare, care cer instalaţii mari. Deocamdată, linia va merge spre Bulgaria. Pentrucă *„o linie de mare tensiune este comparată cu un tren rapid care nu se poate opri în orice staţie“.*

Maşina ne duce mai departe, pe şoseaua Giurgiului. Când am ajuns în port înserarea se lăsa peste apele Dunării.

Pe malul apei, o „baliză“ — un stâlp indicator, marca locul pe unde cablul electric, care va trece pe fundul Dunării pentru a ajunge pe malul Bulgariei va coborî în apă.

— E primul cablu sub-fluvial, cu o tensiune atât de mare, care se instalează la noi, ne lămureşte tovarăşul inginer. Se vor face sondagii speciale, instalaţii tot atât de speciale, pentru aşezarea cablului pe o lungime de 1.000 metri pe fundul Dunării.

★

In faţă, portul Rusciuk înşiră pe mal, casele sale. O şalupă face naveta de pe un mal pe altul. Comisia bulgară urmăreşte cu mare interes mersul lucrărilor.

— Un fir de apă ne desparte, numai materialmente, de Bulgaria; şi un fir electric ne va apropia, reflectează, privind spre malurile fluviului, tovarăşul inginer Badea.

ADA BARSEANU

Delegaţia română înainte de îmbarcare având în mijloc pe d. deputat Chişinevschi

CONGRESUL DELA WROCLAW

Două sute de delegaţi ai intelectualităţii progresiste poloneze se vor întruni între 25-28 August 1948 la Wroclaw (Polonia) cu alţi 500 de delegaţi din diferite alte ţări, în majoritate europene, în primul „Congres Mondial al Intelectualilor pentru Apărarea Păcii“.

Savanţi şi cugetători cu renume mondial ca Iréne Joliot-Curie, Paul Eluard, arh. Le Corbusier, biologul englez Julian Huxley, fizicianul american C. Nathan (reprezentându-l pe Albert Einstein) savantul mexican Americo Tolledano, marele poet chilian Pablo Neruda şi-au dat întâlnire aci, pentru a dovedi odată mai mult lumii întregi, solidaritatea internaţională a intelectualităţii progresiste, angajată pe un drum ferm pentru pace şi împotriva aţâţărilor la războiu lansate de Wall street.

Delegaţia română care va participa la acest Congres este compusă din d-nii Leonte Răutu (şeful delegaţiei), prof. Ştefan Nicolau, prof. Simion Stoilov, prof. Gaal Gabor, prof. Emil Petrovici, Mihail Roller, Zaharia Stancu, Marcel Breslaşu, Traian Şelmaru şi Const. Bugeanu.

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

In dorinţa de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obţinut la principalele cinematografe din Capitală şi din ţară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noştri vor detaşa biletul special din revistă, şi-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI:

Cinema Volta: *Dezonorata*
„ Apollo: *Ivan cel groaznic*
„ Volga: *Nimeni nu ştie nimic*
„ Trianon: *Aşteaptă-mă*
„ Fantasio: *Jurământul*

CRAIOVA:

Cinema Scala: *Fiul Regimentului*
„ Rio: *Drumul fericirii*

BRAŞOV:

Cinema Aro: *Balerina*
„ Reduta: *Fetiţa rătăcită*
„ Rodina: *Flăcăul din oraşul nostru*

GALAŢI:

Cinema Central: *Universităţile mele*
„ Odeon: *Drumul fericirii*

CONSTANŢA:

Cinema Progresul: *Pentru cei de pe mare*

BACĂU:

Cinema Forum: *Cotitura cea mare*
„ Fantasio: *Iubirea nu moare*

P. NEAMŢ:

Cinema Popular: *Castelul fermecat*

TULCEA:

Cinema Popular: *Cenuşereasa*

C. ARGEŞ:

Cinema Aro: *Viaţa în Citadelă*

TG. JIU:

Cinema Căldăruşe: *Pumnul de fier*

SIGHIŞOARA:

Cinema Apollo: *Secretele contra spionajului*

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE
VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
28. VIII. — 3. IX 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

DE-A LUNGUL ŢARINEI

Orizontal: 1) Ştiinţa de a smulge pământului maximum de roade. 2) A strânge mai multe elemente la un loc. — Arbore înrudit cu paltinul, întrebuinţat în tâmplărie. 3) Medicament otrăvitor, extras din secară. — Raportul dintre circonferinţă şi diametru. 4) Răsărit. — Rămân după treieratul grânelor, hrană bună pentru vite. 5) Movilă de nisip călătoare în deşert. — Solicitare grabnică (fig.). 6) Ţarina, după ce s'a efectuat prima operaţiune din şirul muncilor agricole ce culminează cu strângerea recoltei. — Voce groasă. 7) Gustul particular al butoiului. — Se zice de inventarul agricol în care intră vitele de muncă. 8) Plantă cu grăunţe, ce serveşte de hrană oamenilor şi vitelor: grâu, orz, ovăz, secară, orez, porumb, hrişcă (fiecare din ele, în parte). — Străbunicul comediei de moravuri. 9) Negri în cerul gurii. — Plantă din familia gramineelor, cu sămânţa neagră, ce creşte printre grâu. 10) Oraş în Belgia. — Caută iapa şi... el călare pe ea. 11) Depozitul în care se îngrămădesc bogăţiile ţarinei. — Anotimpul când ţarina îşi revarsă belşugul roadelor.

Vertical: 1) Mod de închiriere a pământului, prin care moşierii storceau vlaga ţăranului muncitor şi lipsit de pământ propriu. — Dezastru financiar în întocmirea capitalistă. 2) Termometrul o coborît la minus 20 grade. — Bătătura pânzei la războiul de ţesut. 3) Boală a grânelor şi... a uneltelor neîngrijite. — Vechea capitală a ducatului Auvergne (Franţa). 4) Rezultat al procesului de gândire al muncitorului asupra muncii sale, prin care s'a reuşit a se îmbunătăţi în bună măsură producţia, prin economisirea de timp şi braţe de muncă. — Simbolul antimoniului sau stibiului. 5) A parcurge o gazetă. — Obicei. 6) Pantalon al ţăranului ardelean. — Pronume în acuzativ. 7) Ţarina, învestmântată cu holde de aur. Poet satiric englez (1698—1743). 8) Tarabă. 9) Vechiul nume al notei *do*. — Substanţa ce se află în albuşul oului sau în zerul sângelui şi care se încheagă la căldură. 10) Plantă din ale cărei seminţe se extrage un ulei de culoare închisă. — Negustor de plante textile. 11) Ţarina, în timpul treerişului. — Verbul care exprimă a doua operaţiune săvârşită asupra ţarinei.

BOLF SERGIU

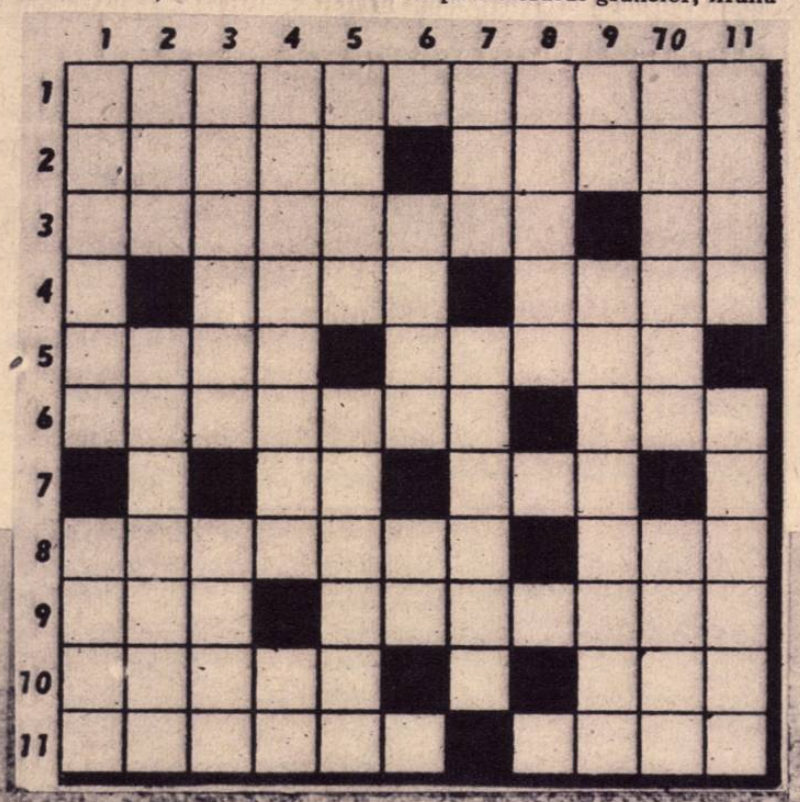

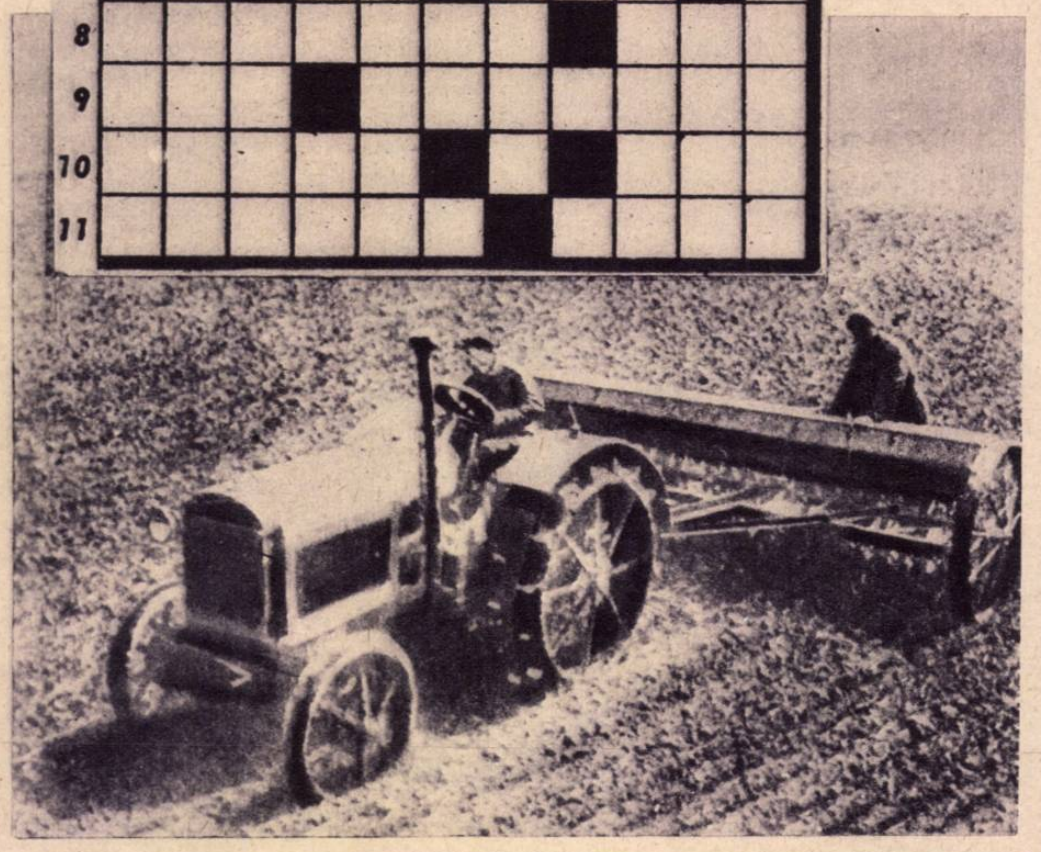

LA FEL CU PROBA...

ORIZONTAL:

1. De copite sau de...ploaie. — Care poate fi mutat din loc în loc.
2. Haina de sărbătoare a leliţei. — Au părinţii comuni.
3. Stampilat cu: anul, luna, ziua. — Rezultă.
4. Antic precursor al lui Avram Iancu. — Ce ţine de cer.
5. „Melolonta vulgaris"... a lui Tănase.
6. Fruntaş al Revoluţiei franceze supranumit „amicul poporului".
7. Plin de viaţă.
8. Cu o aromă deosebită. — Capitală sud-europeană.
9. Ca la 1 vertical. — Prezintă o stare gripală.
10. Cel ce prinde şi descântă arici (Mold.). — Soră mai mare.
11. Făcut praf. — Unul din cei doi fraţi, fiii Cydippei preoteasă a Junonei, celebri prin dragostea lor filială.

VERTICAL:

1. Ca la 9 orizontal. — Personagiu de basm.
2. Ştafetă domnească (od.). — Diminutiv din Henriette.
3. Cu.., moş în coadă, e stradă în Bucureşti. — Loc plat între două masive muntoase.
4. Certam. — Izolator.... minuscul.
5. Plin de mici umflături.
6. Imaculat.
7. Ins de pe malul Mureşului.
8. Oraşul natal al lui Turgheniev. — Reprezentanţi ai mediului rural.
9. Un exploatator din epoca neoiobogiei româneşti. — Fărâmiţat cu satârul.
10. Credinţă în lucruri supranaturale. — Costum special pentru bal.
11. Notă de obiecte diverse. — Drac împeliţat.

Locot. **Enache V. Ioan**
Tecuci

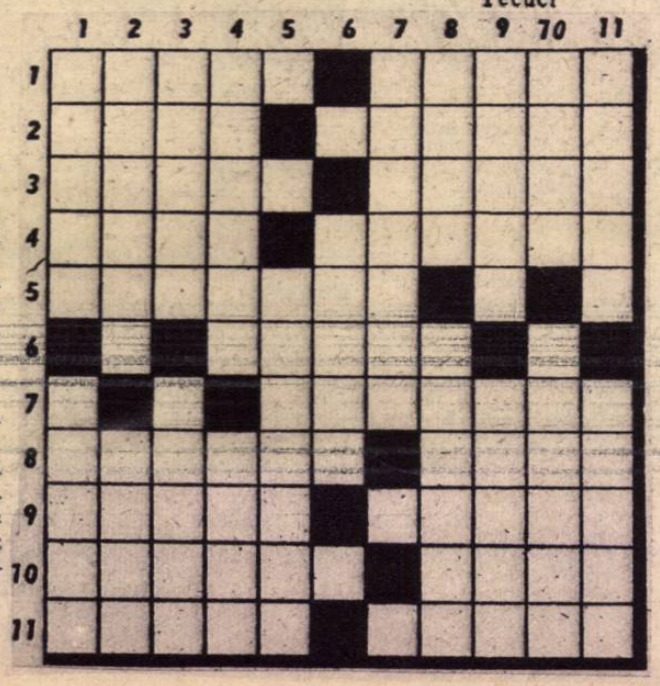

EXERCIŢIU REBUSIST

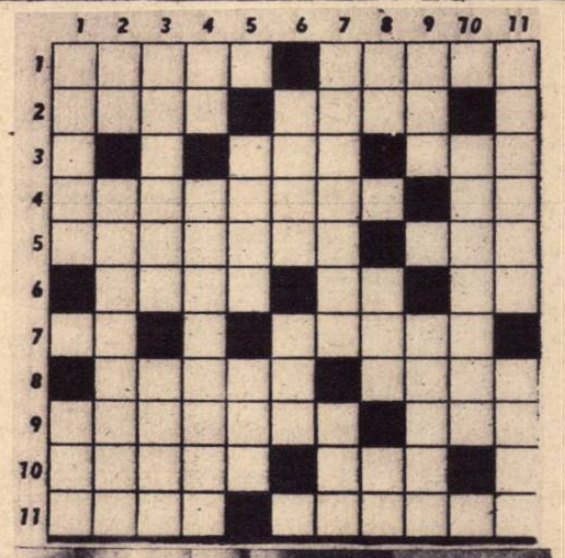

ORIZONTAL: 1) Fruct biped. — Soldat cu sânge rece. 2) Dric pentru pui de lei. — Rubedenie cu succesiuni anuale! 3) Interjecţie, cu surprize. — Chelnerul-şef! 4) Societatea nemuritorilor din grădina lui Academus. — Prepoziţia cucului. 5) Cultivator virtuos al literelor. — Cloroform în bobiţe. 6) Nu e mare în stat. — Fiinţă raţională. — Presupune revederea. 7) Măsură geometrică. — Făţărnicie în măruntaiele pământului. 8) Coadă de... sau... cu coadă. — Frumuseţe sclipitoare. 9) Animal cu nas împungăreţ. — Arsenic... într'un picior! 10) Plicticoasă, fără miez. — Magistrat în Infern. 11) Tari sau slabe. — Floare din seraiu.

VERTICAL: 1) In viersu-i duios se resfrânge o lume de doruri. — Optimism îmblânit. 2) Suspin cu'n cuiu în inimă. — Loc de întâlniri tăcute, al unor oameni fără suflet (pl.). 3) Nişte îngrămădiri de bolovani uriaşi, apărate uneori cu preţul vieţii. Specie de agat. 4) Aproape tot... — Animale cu picioare din belşug. 5) Grădina artificială, pusă în vitrină. — Măsura cinstei moldoveneşti. 6) Antreu pentru oaspeţi cu paşaport. — Nu duce lipsă. 7. Ambasador al Polului Nord. — Era încâlcită şi... nesuferită. 8) Centă metrică. — Fructul care a făcut pe Atalanta să piardă o cursă celebră. — Casă de corecţie post mortem. 9) O casă... la înălţime! — Obraz de cârpă. 10) Aduna ca un avar. 11) Fantezie, învestmântată in alb. — Colecţie zoologică...

Cornel I. Creţu

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

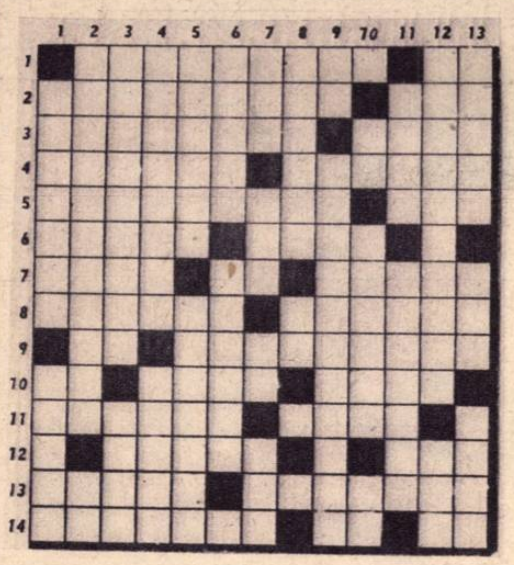

INCRUCIȘATE ȘI DEFINITE LA 61°

ORIZONTAL: 1) Soare de sezon (fig.). — A început căldura. 2) Un lac cu gust marin! — Văd un loc unde nu m'aşi înneca. 3) Transpirat. — N'au picioare, dar circulă. 4) Terminări totale. — Staţiune de sezon, pe malul mării. 5) Scutire de impozite. — Legitimaţie... teatrală. 6) Metagrama talazului. — Ceva mare şi ud! 7) Negustori de plante textile. — Cum intri în Mamaia. — Entuziasm sgomotos. 8) Varietate de brad. — Marea înfuriată (marc). 9) A început sezonul... — Obişnuirea cu marea. 10) Bun de încălecat. — Cum ieşi din apă. — Staţiune pe Coasta de Azur. 11) A arde în flăcări. — Fasole chinezească. 12) Copist. — Peşte de mare, uscat. 13) Există cu adevărat. — Alifie contra jupuirii pielii. 14) Actriţă franceză. — Nu mai stau în apă. — Linişte!

VERTICAL: 1) Din neamul lui Levi. — Localitate balneară, cu gust neplăcut. 2) Staţiune climaterică în Vâlcea. — Aer.... mai puţin. 3) Ape cu acizi. — Intru în apă. 4) Mingi înalte (termen foot-ballistic). — Lucrurile pe care ţi le iei în vilegiatură. 5) Zeu egiptean, soţul lui Isis. — După căldură şi în timpul căldurii. 6) Are plăgi. — Staţiune pe malul mării unde obişnueşte „mama" să mă „ia". 7) Pirat fără cap şi fără picioare. — Mamaia fără Mia... — Cal. — Merge cu *Blas*. 8) Faţă mai cizelată. Aer... vid! 9) Şi, la Paris şi în vechea Romă. — Isvoare balneare, recomandabile pentru vindecarea anemiei. 10) Smochinul lui Budha. — Furiile..... vechilor Greci. — Ii face bine nămolul. 11) Anotimpul caniculei. — Un şarpe între două aţe... 12) Căldura maximă a zilelor de vară. — Pârlit de soare. 13) Vântul a înmuiat puţin căldura. — Vara, la Paris. — Valoarea unui lucru oarecare.

Nelu Şuşelescu-C.-Lung

PIRAMIDA

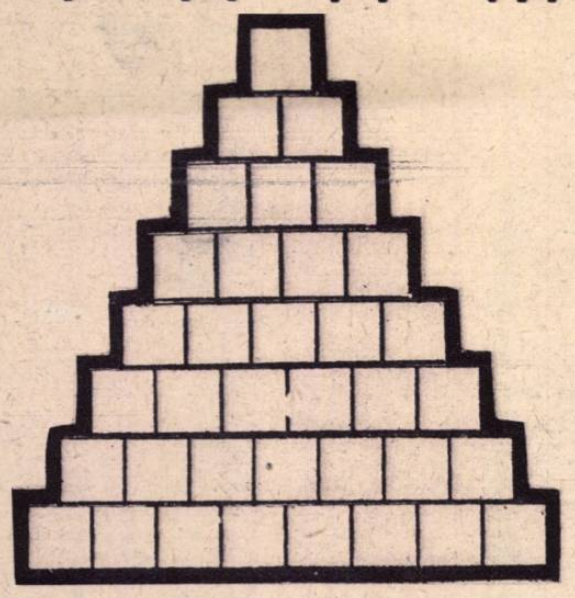

(Anagrame)

Inscrieţi orizontal pe fiecare piatră a piramidei, începând de sus, literele ce alcătuesc cuvintele cu semnificaţiile de mai jos. Fiecare cuvânt următor este format din literele cuvântului anterior (plus a literă nouă) anagramate.

1) Vocală. 2) Ammon. 3) Plug de natură animală! 4) Au răscolit Terra. 5) Locuitor dela ţară. 6) Povestită. 7) Aliata muncitoarei din uzină. 8) Corabia a fost înţepenită în fundul mării.

Stoica Adam-Giarmata

POŞTA CITITORILOR

Nicolae Nuţu-Timişoara. Este evident că vom da uitării acel mic incident. Şi faptul că, dvs. îl regretaţi e un indiciu că v'aţi însuşit critica şi că, desigur, pe viitor, relaţiile dintre noi şi dvs. în calitate de colaborator, nu vor avea decât de câştigat. Ceeace trebue dvs. să scoateţi ca învăţătură este că trebue păstrată o anumită măsură în toate lucrurile. Aşteptăm, aşadar, roadele acestei învăţături, care sperăm să se concretizeze şi în colaborările dvs. viitoare.

St. Georgescu-Loco. Am primit colaborările. Regretăm, însă, că nu le putem lua în consideraţiune dintru început, din cauza prezentării lor inadmisibile. O primă condiţiune pentru ca o lucrare să apară este aceea de a fi foarte îngrijit scrisă, ca una ce este destinată a fi difuzată la mii şi mii de oameni. Şi nu numai stilul dar şi caligrafia nu corespunde acestei cerinţe. Trebuie să vă gândiţi că tipografii noştri nu sunt toţi... farmaciştI! Dacă nu aveţi un scris prea citeţ, bateţi manuscrisul la maşina de scris.

Reveniţi, aşadar, ţinând seama de observaţiunile de mai sus şi atunci le vom lua în cercetare cu cea mai mare plăcere.

Cornel I. Creţu - Denta. Din nou vă dăm publicităţii. Adăogăm, deci, un nou stimulent la cel vechi. Aşteptăm rezultatul în ce priveşte calitatea. Şi încă ceva: încercaţi să scrieţi semnificaţiile pe o altă hârtie decât cea de matematică.

D. Leoveanu. Frumos prezentate. Mai trebuie însă să faceţi exerciţii de încrucişare, căci sunteţi abia la început. Continuaţi, totuşi, căci aveţi talent.

Redd

FILATELIE

UN CONCURS FILATELIC

Răspunzând numeroaselor sugestii primite din partea cititorilor, revista REALITATEA ILUSTRATA, inaugurează în numărul său de astăzi, un mare concurs filatelic, dotat cu numeroase premii şi menţiuni.

Concursul filatelic se compune din 10 probleme şi durează 5 săptămâni.

Pentru fiecare răspuns se acordă un număr de puncte ce se află anunţate la începutul fiecărei probleme.

Răspunsurile vor cuprinde:

1. — Numele şi anul emisiunii

2. — Valoarea nominală şi culoarea mărcii.

3. — Indicaţii: poşta aeriană, comemorative, comune, supratază.

Toate întrebările se referă numai la emisiunile româneşti între anii 1945—1948.

Premiile sunt următoarele:

1. Un album Schaubek

2—3. Câte un album Ka-Be

4—5—6—7 Câte un clasor pentru mărci

8—9—10. Câte o pensetă din plexiglasse, pentru mărci

11—20 Diverse menţiuni în mărci poştale.

Răspunsurile, însoţite de bonurile de participaţie la concurs, vor fi trimise pe adresa revistei noastre, pentru CONCURSUL FILATELIC, până la 5 Noembrie 1948.

Participanţii la concurs, vor putea răspunde facultativ şi la o întrebare suplimentară care sună astfel: Filatelia poate ridica nivelul cultural al individului? Şi cum?

Cel mai bun răspuns la această întrebare va fi publicat în revistă şi va fi răsplătit cu un catalog de mărci poştale, Yvert 1948.

PRIMELE 2 PROBLEME

(10 pct.) 1. — Mărci, reprezentând luptători pentru democraţie şi progres.

(8 pct.) 2. — Ştiinţa pusă în slujba poporului, comemorată pe diverse mărci.

RUBRICA ŞAHULUI

SFARŞITURI DE PARTIDA...

Alb: Bidev Negru: ERDELYI
Balcaniada. Sofia, 1947
Şt. Erdelyi (R.P.R.)

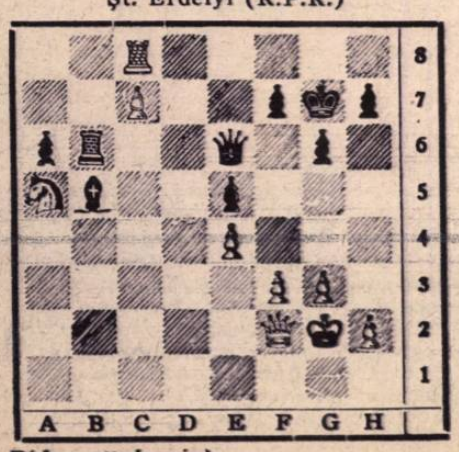

Bidev (Bulgaria)

1...Nf1+!!; 2. Rg1, (natural, nebunul nú se poate lua din cauza 2... Tb1+ sau 2...D×c8.) 2...Nh3!; 3. Tb8, Dd6!!; 4. De1, (4. D×b6, Dd1+; 5. R:2, Dd2+ şi mat) 4...D×c7 şi albul cedează, căci la 5. T×b6, Db5+; 6. Rh1, Db2; 7. dg1, De2 şi mat.

★

Alb: Markov Negru: T. Popa
Balcaniada, Sofia, 1947

1...Na4!!; 2. d6, Nc6+! şi albul cedează. (Dacă 2. b×a4; b4-b3, şi Negrul transformă imparabil în Damă fie Pp. a3 sau b3.)

(Din „Revista Română pe Şah")

Toma Popa (R.P.R.)

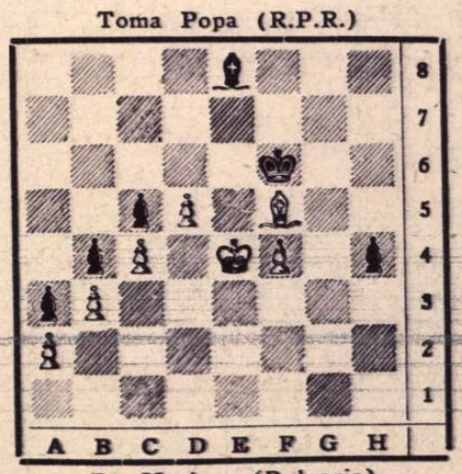

Dr. Markov (Bulgaria)

COLŢUL PROBLEMEI

Soluţia problemei Nr. 18 (O. Stoechi) 1. Dc7!

Soluţia problemei Nr. 18 în Nr. viitor.

DIN ŢARĂ

LUGOJ Campionatul oraşului pe 1948 a fost câştidat de C. Raina (=Pichler — Murariu!) şi C. Mezin; ca (=Pichler — C. Raina) 8½ pcte-III A. Pichler (fără pierdere) 8 pcte; IV Dr. Lintia 6½ pcte; V H. Tschirch 5, etc.

A APĂRUT Nr. 2 al excelentei reviste „ŞAH" conţinând partide dela turneele: Marianske — Lazne — Karlovy — Vary; Budapesta, etc. precum şi un mare număr de articole, probleme, etc.

PAUL DIACONESCU

HUMOR DIN TOATĂ LUMEA

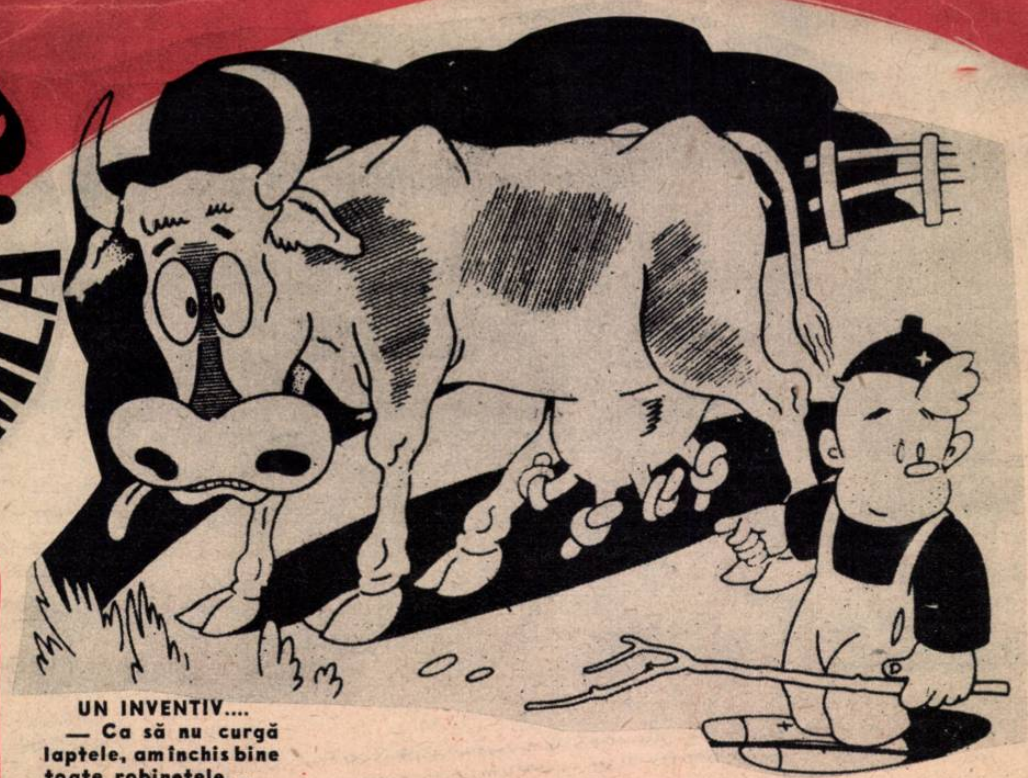

UN INVENTIV....
— Ca să nu curgă laptele, am închis bine toate robinetele. ..

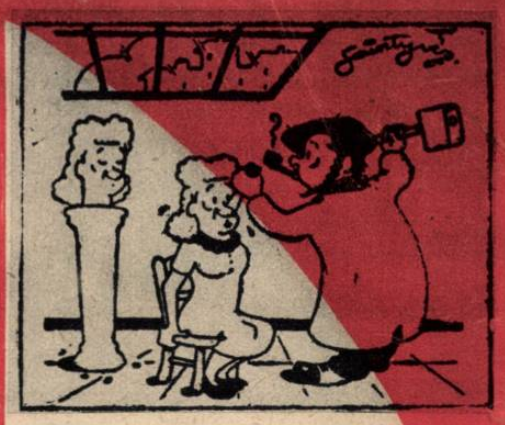

— Maestre, ați greșit, eu sunt modelul, nu statuia!

Fostul speculant: Și când te gândești că înainte mă învârteam în cu totul alte cercuri!

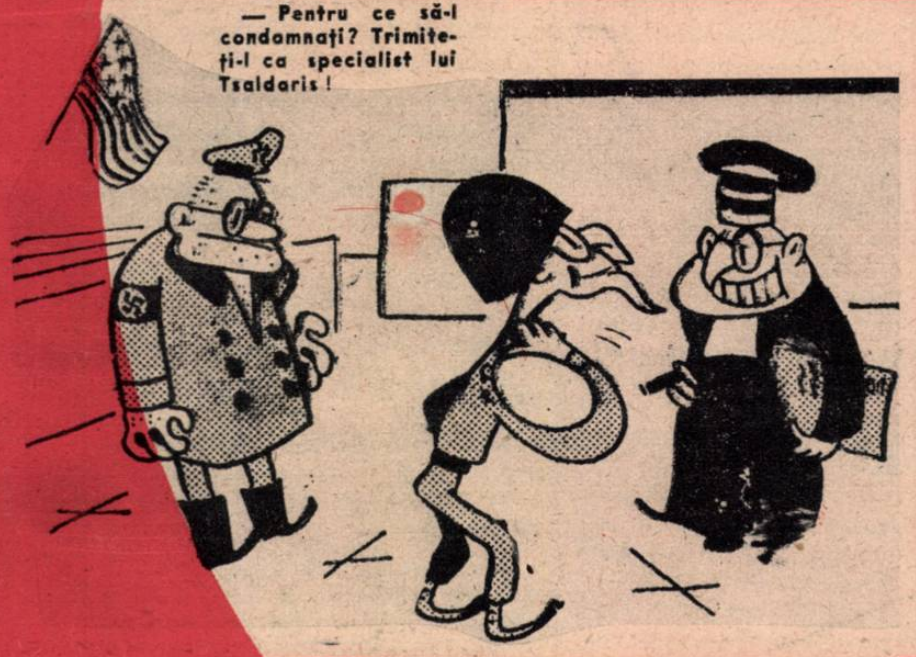

— Pentru ce să-l condamnați? Trimiteți-l ca specialist lui Tsaldaris !

GEOGRAFIE GASPERIANĂ
— Aia e Italia și ăsta e restul lumii. Altceva nu mai există...

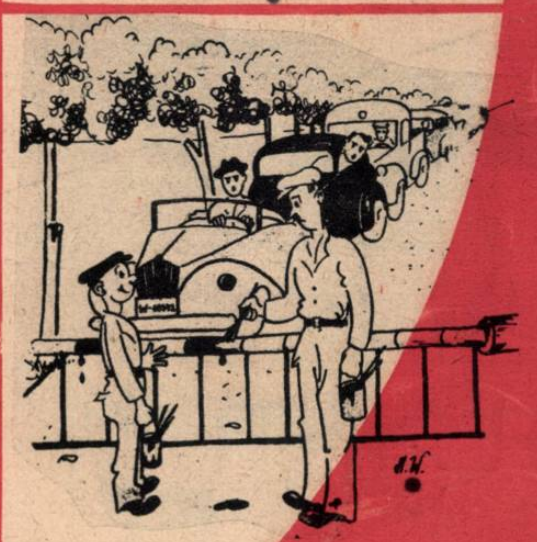

— Nu înțeleg ce i-o fi apucat de claxonează într'una...

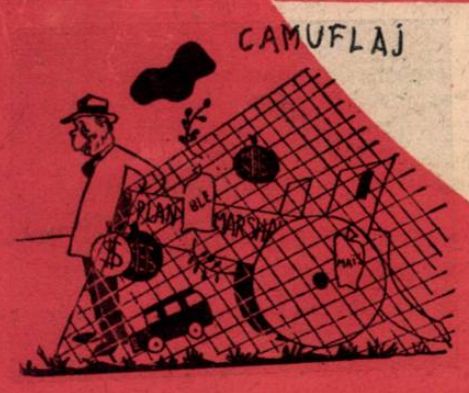

— O să plouă. Iar mă'nțeapă bătătura!

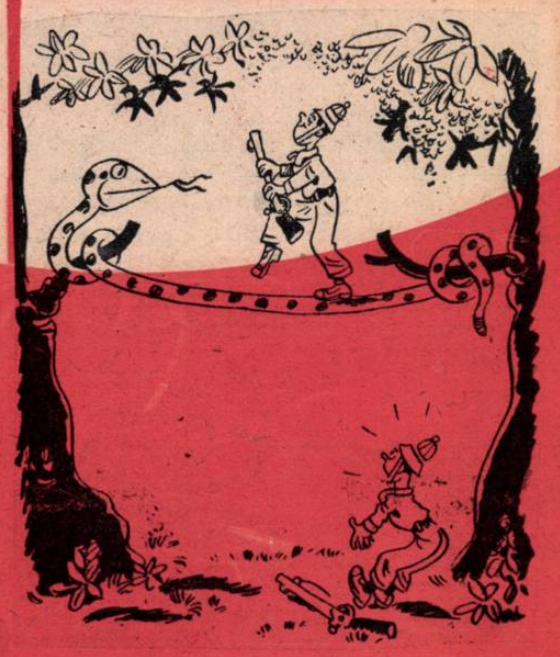

Poveste fără cuvinte

— Iubitule, cred că ar fi momentul să începem să coborâm!...

— V'am prins. Ați luat două linguriță.
— Exact. Așa mi-a prescris doctorul: după fiecare masă să iau două linguriță de cafea!

SE INTÂMPLĂ

In miez de noapte, d-rul Segarcea este trezit de telefonul vechiului său client, Porbeauu.

— Allo, doctore dragă, vino iute până la mine. Nevastă-mea are o criză de apendicită grozavă.

— Ia fii serios dom'le, îi răspunde doctorul. N'am operat-o eu acum trei ani? Nu mi s'a întâmpiat încă să aud că are cineva apendicită pentru a doua oară.

Și răspunsul de dincolo veni prompt:

— Te pomenești, că nu ți s'a întâmplat nici să auzi că cineva s'a însurat pentru a doua oară!...

OBIȘNUINȚA

Intr'o sală de licitații, la un moment dat, președintele anunță:

— S'a pierdut un portofel. Găsitorului i se dă recompensă 1000 de lei.

Imediat se auzi o voce din fund:

— 1100!

REPLICĂ PROMPTĂ

— Când ai făcut spargerea cum de nu te-ai gândit la copilul tău?

— M'am gândit — dar prea târziu. Dacă mă gândeam mai de vreme îl puneam să stea afară la pândă.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE EDITURĂ ȘI ARTE GRAFICE „DACIA TRAIANA" Str. CONST. MILLE Nr. 5—7—9

REALITATEA ILUSTRATA

RI

BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ
22 14 Oct. 1948

VOIOȘIE ȘI SĂNĂTATE

CITIȚI IN PAG. A 4-a:
UNDE COPIII ȘI ZAMBETELE SE INTÂLNESC
O VIZITĂ LA INSTITUTUL DE PUERICULTURĂ

Nr. 30
DUMINICĂ 5 SEPT. 1948
LEI 25

Cronica evenimentelor externe

Fruntaşii partidului comunist american: De la stânga la dreapta, secretarul general Dennis, Foster, conducătorul partidului, Dawis, consilier comunal al New-Yorkului, iar în picioare secretarii Winston (organizatoric) Stachel (educaţie) şi Williamson (sindical) au fost trimişi în judecată de organele administrative reacţionare dela conducerea Statelor Unite, pentru convingerile lor politice.

E o curioasă interpretare, desigur, pe care autorităţile o dau prevederilor constituţionale în legătură cu libertatea de gândire a cetăţenilor...

DUPĂ o lună dela venirea la putere domnul André Marie este „fost prim-ministru al Franţei".

Ca atare, al patrulea guvern francez, socotit dela 22 Iunie 1947, şi-a încheiat lucrările.

Probabil că pentru dl. André Marie cedarea postului de prim-ministru este tot atât de neaşteptată şi surprinzătoare ca şi preluarea lui cu o lună mai înainte.

De-altfel din punct de vedere politic intern, situaţia în Franţa nu este alta decât a fost la 24 Iulie 1948.

Inspiraţia domnului Vincent Auriol, venită neîndoios de peste ocean, de a-l înlocui pe domnul Robert Schuman la preşedinţie cu fostul ministru de Justiţie al acestuia, nu a fost dintre cele mai fericite.

Soluţia găsită dădea iluzia unei crize ministeriale în aparenţă de însemnătate secundară, deoarece aproape totalitatea foştilor miniştri se regăseau — este drept la alte portofolii — în noua formaţie. In realitate însă, criza a avut o semnificaţie politică foarte mare, atât din punct de vedere al evoluţiei interne, cât şi în cadrul situaţiei internaţionale.

Este necesar să arătăm succint cum au fost constituite ultimele patru cabinete franceze dela 22 Ianuarie 1947 încoace.

In cabinetul Ramadier (socialist) intraseră 5 comunişti, 9 socialişti, 5 membrii ai M. R. P.-lui, 5 radicali şi 2 independenţi.

In al doilea cabinet Ramadier, din 9 Mai 1947, reprezentanţii partidului comunist au fost excluşi, locurile fiind ocupate respectiv de 12 socialişti, 6 membri ai M. R. P-ului, 5 radicali şi 2 independenţi.

La 22 Noembrie 1947 cabinetul Ramadier a căzut, preşedinţia fiind încredinţată domnului Robert Schuman (M.R.P.) care a constituit un guvern ceva mai restrâns, format din 6 socialişti, 9 M. R. P., 4 membri ai R. G.-ului şi un independent.

Cele opt luni de guvernare ale domnului Robert Schuman, punctate de cele 12 ameninţări cu demisia, s'au terminat cu votul de neîncredere din 24 Iulie 1948, când guvernul a fost încredinţat domnului André Marie (radical), care şi-a format cabinetul din 8 socialişti, 8 membri ai M. R. P., 8 radicali şi 3 independenţi.

După cum reiese din structura acestor ultime patru guverne, orientarea a fost sistematic spre dreapta, următor injoncţiunilor Washington-ului, care-şi vedea altfel poziţiile periclitate în Franţa.

De bună seamă că în toate aceste formaţii guvernamentale nu trebue ignorat rolul domnului Léon Blum, care a reprezentat, ca un excelent avocat nescrupulos pentru interesele franceze, interesele trusturilor americane. Aparent căderile succesive ale respectivelor cabinete franceze s'au produs pe chestiuni nu totdeauna esenţiale. Punctul într'adevăr grav, care a determinat însă sistematic aceste prăbuşiri, a fost politica antipopulară, ca şi situaţia disperată a economiei franceze, mizeria mereu crescândă a masselor muncitoare şi ale claselor mijlocii cărora echipa Schuman-Moch-Bidault-Mayer&Co. nu au isbutit să le găsească soluţia.

Dar nici în sânul acestor guverne nu a domnit decât o înţelegere aparentă, deoarece membrii fiecărei grupări în parte erau mai puţin preocupaţi de interesele generale, decât de acela de a-şi salva clientela electorală şi de-a'şi menţine unitatea servilă faţă de poziţia americană. S'au încercat formulele cele mai demagogice spre a se îndigui nemulţumirea masselor, fără însă ca aceasta să aibă vreodată o aplicare practică. Aplicarea planului Marshall a adus după sine nu numai un şomaj de proporţii nebănuite, ci şi o scumpire a traiului, care poate fi exprimată în cifre astfel:

In decursul unui singur an preţurile au crescut cu 80%, în timp ce salariile, care erau în orice caz insuficiente, nu au crescut decât cu maximum 55%.

Bluff-ul guvernamental, care anunţase o politică de scădere a preţurilor nu a avut nici un efect, astfel încât mişcările greviste au luat proporţii din ce în ce mai mari, cum s'a întâmplat la Clermont-Férrand, unde poliţia lui Jules Moch şi armata au tras în muncitori. Grevele dela Clermont-Férrand au fost urmate de altele ale funcţionarilor, care au totalizat 120.000 grevişti, precum şi de greve în toate ramurile industriale.

C. J. Gignoux, un economist informat, a caracterizat situaţia economică a Franţei lapidar în următoarele rânduri:

„Bugetul este în desechilibru cu 50 miliarde; programul de reconstrucţie şi de echipare pentru cel de-al doilea semestru, indică un deficit însemnat; trezoreria a ajuns la limitele disponibilităţilor sale excepţionale; problema preţurilor este mai puţin rezolvată decât oricând; balanţa noastră de conturi este în general pasivă iar lipsa noastră de devize este atât de mare, încât importul de materii prime este în cea mai mare parte compromis..."

Haosul acesta nu a fost cu nimic contracarat, fiindcă măsurile luate nu au contribuit la ameliorarea situaţiei Franţei, ci exclusiv a poziţiei Wall-streetului în această ţară. Şi este clar, că a fost o imposibilitate să se convingă masele muncitoare franceze că aservirea faţă de interesele americane constitue un bun pentru ele.

Partidul comunist francez a dus şi duce o viguroasă luptă de demascare a acestei trădări. Burghezia franceză, care conduce astăzi ţara, încearcă să ascundă faptul că aliaţii ei americani nu fac decât să ajute la renaşterea forţei agresive germane, să împingă la renunţarea la reparaţii şi la orice garanţii de securitate, subordonând interesele reale ale Franţei, intereselor imperialismului anglo-american.

Manifestările conduse de partidul comunist francez l-au determinat pe domnul Georges Bidault, care se specializase în meseria de Ministru de Externe, să considere oportun să comunice toate acestea patronilor dela Londra şi Washington. Lipsa de disciplină a d-lui Bidault a fost prompt sancţionată de domnii Bevin şi Truman, care l-au dat pur şi simplu afară din formaţia guvernamentală André Marie.

Calmul domn Georges Bidault (un calm care frizează platitudine) nu se poate împăca însă cu lipsa de titlu, el care în ultimii ani s'a obişnuit să fie o notorietate.

In legătură cu aceasta să povestim o întâmplare nelipsită de „humor" în al cărei centru se afla domnul profesor Bidault.

Petrecându-şi vacanţa într'un sat din Haute Savoie şi fiind invitat de municipalitatea oraşului Thonon la o comemorare a rezistenţilor din acel oraş, d-l Bidault şi-a exprimat dorinţa să i se facă „o primire oficială". Un sub-prefect mai scrupulos a refuzat capriciul d-lui Bidault, care foarte deziluzionat a replicat:

— Cum se poate asta? Ce-are face că nu mai sunt ministru? Sunt fost preşedinte al Consiliului Naţional al Rezistenţei şi cred că pentru asta merit...

Ciudată coincidenţă! D-l Georges Bidault îşi aminteşte că a fost preşedintele Rezistenţei franceze acum când nu mai este ministrul cu totul lipsit de „rezistenţă" al afacerilor Străine.

D-l Vincent Auriol având de rezolvat noua criză guvernamentală, a făcut în primul rând apel la d-l Ramadier (on revient toujours à son premier amour) ca să constitue guvernul. Incercările d-lui Ramadier au eşuat şi atunci d-l Vincent Auriol a găsit o soluţie „inedită". L-a chemat din nou pe d-l Robert Schuman primul ministru de acum 30 de zile, încredinţându-i formarea noului cabinet.

Caracterizând cu o vorbă strict românească situaţia, în Franţa se practică un joc cunoscut „
uite popa, nu e popa.

Nu ştim în momentul de faţă dacă încercările d-lui Robert Schuman vor fi încununate de „succes". Cert este însă, că în culisa politică pariziană a început să se şoptească cu oarecare insistenţă numele Generalului De Gaulle, pe care Londra l-ar dori instalat ca Preşedinte de Consiliu, numai că interesele Washingtonului nu sunt aceleaşi cu ale Londrei şi ca atare formula va întâmpina serioase dificultăţi.

De Gaulle priveşte evenimentele cu don-quichotească înfruntare, sperând totuşi ca în cele din urmă să fie recunoscut, ca fiind omul care deţine cheia situaţiei.

Dar această cheie nu ar soluţiona cu nimic adevărata gravitate a greutăţilor economice interne franceze, ci va înclina cel mult balanţa în favoarea unuia din cei doi patroni momentani ai Franţei.

Intr'un apel lansat de partidul comunist francez se arată, că singura soluţie ar fi un guvern având încrederea clasei muncitoare, încrederea poporului, care să se bizue cu hotărâre pe popor, pentru aplicarea unui program de salvare naţională.

Ori acest just punct de vedere nu poate fi pe placul acelora care au avut îndrăzneala de a-l împinge din nou pe primul plan pe sinistrul domn Paul Reynaud, care şi-a concretizat gândirea politică încă din 1945 prin aceste cuvinte:

„Unei Franţe care va da dovezi de înţelepciune indispensabilul sprijin american nu-i va lipsi."

Ori s'a văzut limpede ce înseamnă acest „sprijin" american pentru nefericitele ţări, care au profitat de el.

D-nul Léon Blum se sbate să scoată din mânecă o nouă soluţie „ingenioasă" a crizei guvernamentale franceze. Dar pe cine poate conta d-nul Blum decât pe aceiaşi reprezentanţi ai celor 200 familii, care stăpânesc Franţa şi pe sprijinul vădit al patronilor dela Washington?

Când s'a produs penultima criză guvernamentală în Franţa, soluţionarea ei a coincis în mod izbitor cu sosirea la Paris a d-lui Hoffman, administratorul planului Marshall pentru Europa care a declarat că „doreşte să ajute popoarele Europei să înţeleagă scopurile pe care le urmăresc Statele Unite prin politica lor de redresare".

Desigur că d-nul Hoffman nu s'a referit la scopurile ascunse ci numai la cele avuabile.

Pe de altă parte, cu puţin înaintea formării guvernului André Marie, profesorul Bogen, consilierul trusturilor americane, a făcut o declaraţie de imediate consecinţe, şi anume:

„Din punct de vedere american d-nul Reynaud trebue să fie persoana care să procedeze la lichidarea piedicelor care stau în calea economiei franceze" Ori legile trecute de d. Paul Reynaud în scurta dumisale prezenţă în guvernul francez sunt elocvente spre a se înţelege în ce fel vrea Washingtonul să soluţioneze situaţia grea a economiei Franceze.

In criza guvernamentală franceză s'a mai produs un fapt caracteristic, concretizat prin intervenţia ambasadorului Statelor Unite Jefferson Caffery, care într'un discurs recent a preamărit „binefacerile" politicei economice americane.

Criticând atitudinea d-lui Jefferson Caffery „L'Humanité" scrie:

„A vorbi despre binefacerile liberalismului american într'o ţară amenințată de inflaţie, sdrobită din cauza bugetelor de război şi având o economie desorganizată, înseamnă a acorda prea puţină consideraţie bunului simţ al „omului depe stradă" din Franţa".

★

Se pare că d-l Eban, reprezentantul statului Israel la O. N. U., nu vrea deloc să ţie seama de supărările anglo-americanilor. Domnia sa a prezentat un memoriu Consiliului de Securitate cerând admiterea Statului Israel în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Atât Londra cât şi Washingtonul s'au pomenit din cauza d-lui Eban din nou pe poziţii contrare.

Marei Britanii nu-i poate conveni prezenta Statului Israel în O. N. U. şi ca atare încearcă prin manevre de culise să-i pue piedici în cale. Dacă aceste manevre nu vor duce la rezultatele scontate, Londra intenţionează să facă uz de dreptul de veto.

Pe de altă parte Washingtonul nu-şi poate permite să ia o atitudine ostilă cererii statului Israel, deoarece în acest caz repercusiuni interne ar putea duce la periclitarea situaţiei celor doi pretendenţi la preşedinţia Statelor Unite, d-l Truman şi Dewey, în favoarea d-lui Henry Wallace.

Ca atare au început discuţiuni între Londra şi Washington spre a se ieşi din acest impas.

Nu putem pricepe dece atâta sbucium în lumea diplomatică a Statelor Unite şi Marei Britanii, când soluţia e simplă şi sare în ochi.

Să-l aleagă pe d-l Bernadotte, mediator... Nu şi-a făcut oare dovada capabilităţii sale în aceiaşi spinoasă problemă palestineană?

AL. CALISTRAT

In zilele de 25—28 August 1948 a avut loc la Wroclaw (Polonia) Congresul Mondial al intelectualilor pentru apărarea păcii.

Acest congres nu a însemnat o manifestaţie platonică de solidaritate a intelectualilor pentru pace ci, din consfătuirea intelectualilor conştienţi din diferitele ţări, s'a ajuns la iniţierea unei puternice mişcări mondiale pentru pace, într'un moment în care forţele populare din toate ţările lumii luptă pentru asigurarea unei vieţi mai bune popoarelor respective.

Printre numeroşii delegaţi la conferinţa dela Wroclaw au fost şi savanta franceză Marie Joliot Curie precum şi scriitorul sovietic Ilya Ehrenburg.

ORGANIZAREA MUNCII

Actul naţionalizării dela 11 Iunie, a adus o schimbare structurală în domeniul economiei naţionale.

Dacă mijloacele de producţie au devenit bunuri ale întregului popor, dacă altele sunt condiţiunile materiale în care muncitorii produc, totuşi nu se poate afirma că s'a ajuns la gradul cel mai înalt al disciplinei şi organizării muncii.

Este fapt cunoscut că formele disciplinei şi caracterul muncii sunt legate de regimul social. Dar odată vechiul regim înlăturat nu răsar imediat formele noi superioare de muncă şi disciplină.

Aşa cum au subliniat-o Lenin şi Stalin dealungul experienţei sovietice, conştiinţa unei noi discipline nu apare dela sine ci e rezultatul une munci serioase şi unei aterţii deosebite în acest sens.

I. V. Stalin în raportul său din 1926 „Despre situaţia economică a Uniunii Sovietice" spunea:

„Trebuie să-i lămurim pe muncitori, mai cu seamă pe cei de curând intraţi în fabrici şi uzine, să le arătăm că necontribuind la împingerea înainte a productivităţii muncii, acţionează în dauna interesului nostru comun, în dauna întregei clasei muncitoare, în dauna industriei noastre. Lupta împotriva lipsurilor nemotivate dela lucru, lupta pentru ridicarea productivităţii muncii în interesul industriei noastre, în interesul clasei muncitoare, iată problema principală care stă în faţa noastră".

Mărirea productivităţii muncii şi calitatea ei sunt în funcţie de munca de lămurire neîntârziată şi continuă.

O concepţie nouă despre muncă, o educare a oamenilor în spiritul unei discipline socialiste despre muncă, nu este uşor de ajuns. Străduinţele P. M. R., ale sindicatelor şi ale noilor directori din fabrici sunt îndreptate spre acest obiectiv care înseamnă conştiinţa fiecărui muncitor de răspunderile pe care le are faţă de clasa sa şi faţă de întregul popor.

Pentru a se ajunge la acest punct fiecare abatere, fiecare neglijenţă, munca neatentă, actele de indisciplină să fie remarcate, discutate şi supuse unei aspre critici tovărăşeşti.

Discuţia şi desbaterea lor va trebui să cuprindă întreaga masă şi concluziile acesteia să constitue un îndreptar pentru fiecare.

Acolo unde munca de educare şi convingere nu reuşeşte, trebuie să ajungem la sancţiuni, întrucât îngăduinţele nu întăresc disciplina ci o slăbesc.

Numai astfel, prin controlul continuu al muncii, prin tratarea serioasă a fiecărei probleme legate de aceasta, se poate ajunge la o disciplină conştientă care să ajute la desvoltarea industriei naţionale.

Pentru controlul practic al rezultatelor în muncă, pentru măsurarea productivităţii, pentru stimularea . iniţiativelor şi schimbul de experienţă, pentru încadrarea tuturor muncitorilor, conşienţi şi activi în muncă, întrecerile constitue factorul cel mai important al atitudinii noi pe care muncitorii o au faţă de muncă.

Intrecerea se face fie între unităţile industriale mari sau mici, fie între atelierele aceleiaşi unităţi, fie chiar între muncitori.

Intrecerile trebue să cuprindă întreaga massă a celor ce muncesc, să trezească un elan nou în activitatea lor şi să creeze o atmosferă sănătoasă şi constructivă în mijlocul acestora.

Metoda de lucru a întrecerilor nu poate rămâne o preocupare a câtorva, ci ea trebue să antreneze pe toţi oamenii muncii, făcându-i să participe cât mai larg la realizarea programului de producţie, chemându-i la o preocupare vie în ceeace priveşte creşterea lor politică şi profesională.

Intre caracterul de massă pe care trebue să-l aibă întrecerile şi creşterea de cadre noi prin însuşirea tehnicii de cât mai mulţi muncitori este o directă legătură.

Ridicarea productivităţii muncii trebue să fie o preocupare nu numai a fruntaşilor în muncă şi a tuturor muncitorilor, întrucât „promovarea de noi cadre tehnice se face prin stimularea capacităţii creatoare a masselor".

Se ajunge astfel prin participarea masselor la întreceri, prin însuşirea de către ele a tehnicei la înţelesul socialist pe care trebuie să-l aibă întrecerile.

In acest sens rezoluţia plenarei II-a a C. C. spune:

„Organizaţiile de partid antrenând cu ajutorul sindicatelor massa mare a muncitorimii au de muncit pentru ridicarea nivelului conştiinţei de clasă şi al vigilenţei de clasă a muncitorilor, de cultivat şi adâncit noua atitudine faţă de muncă şi faţă de avutul obştesc, de dat un avânt şi mai mare întrecerii în producţie, care capătă de acum înainte caracterul de întrecere socialistă, de luptă pentru ridicarea continuă a productivităţii muncii".

Intrecerea socialistă în muncă nu este posibilă decât în condiţiile noi pe care le oferă mijloacele de producţie, astăzi în mâna muncitorilor. Poziţia nouă pe care aceştia trebuie s'o aibă faţă de fabrică este astfel definită de Lenin:

„Lupta împotriva vechiului obiceiu de a privi felul de a munci şi mijloacele de producţie din punctul de vedere al omului robit, care se întreabă cum să mai arunce din povară şi cum să-i smulgă burgheziei măcar cât de puţin, această luptă este neapărat necesară.

Muncitorii înaintaţi, conştienţi, au şi început această luptă, dând o ripostă hotărîtă celor care ar vrea să aibă faţă de fabrica devenită proprietatea poporului, aceeaşi atitudine isvorîtă dintr'un singur gând: acela de „a smulge o bucăţică cât mai mare şi a-şi lua tălpăşiţa".

Pentruca întrecerea să dea roade şi să fie evidentă, organizarea ei trebue atent urmărită.

In afară de faptul că oamenii trebuiesc lămuriţi de rostul întrecerii, ei trebuie să cunoască planul de muncă şi angajamentele luate.

S'a întâmplat uneori ca programele de muncă să fie întocmite de sus în jos, fără a fi prelucrate cu aceia care urmau să le realizeze.

Aceste programe rămâneau pe hârtie. Rezultate practice nu s'au realizat decât acolo unde muncitorii au cunoscut concret ce trebuia de făcut.

Comitetele de fabrică organizează întrecerile şi stimulează pe muncitor cu concursul organizaţiilor de partid, urmărind să crească o nouă atitudine în conştiinţa oamenilor muncii faţă de problemele muncii.

Dar nici aceasta nu este suficient.

„Trebuie să organizăm spune Lenin — Cum trebuie organizată întrecerea — ţinerea evidenţii şi controlul asupra cantităţii de muncă, asupra producţiei şi repartiţiei produselor, evidenţă şi control exercitate de întregul popor. susţinute în mod voluntar, cu energie şi cu entuziasm revoluţionar".

Introducând astfel în muncă prin ţinerea evidenţei cunoaşterea detailată a realităţilor, având un control al întregii activităţi, urmărind evoluţia metodelor de lucru, organizând cât mai amănunţit munca ajutăm ca întrecerile să devină cu adevărat socialiste.

In această muncă de ţinere a evidenţii Lenin vorbeşte „de rolul conducător al organizatorilor practici ieşiţi din „popor", amintind un proverb rusesc care spune că: „Nu zeii sunt aceia care ard oalele în cuptor".

Combătându-se tendinţele de a lucra după şablon şi încercările de uniformizare de sus în jos, lucrându-se fără sfială, cu iniţiativă, talentele de organizatori din mijlocul massei vor fi scoase la iveală şi vor ajunge să se manifeste.

Elanul întrecerilor în muncă trebuie întreţinut prin fotografii ale celor evidenţiaţi în muncă, în ziarele de perete, prin prelucrarea cu suficientă greutate a meritelor lor şi a metodelor întrebuinţate de ei, prin grafice care urmăresc mersul producţiei în fabrică precum şi prin situaţii comparative ale întreprinderilor care sunt în întrecere.

Nu s'a dat atenţia necesară la noi popularizării în cadrul întreprinderilor şi îmbunătăţirilor tehnice şi nu s'au prelucrat suficient exemplele date de muncitorii evidenţiaţi.

Nu s'a stăruit destul nici asupra metodelor întrebuinţate de evidenţiaţi pentru a realiza un progres în muncă, nici asupra greutăţilor întâmpinate.

Popularizarea fruntaşilor în muncă trebuie să se facă astfel încât ei să nu fie separaţi de ceilalţi muncitori ci din contră apropiaţi, contribuindu-se astfel la desvoltarea spiritului de colaborare şi de muncă în colectiv.

S'a obişnuit ca celor evidenţiaţi să li se dea anumite premii, să fie răsplătiţi.

Este adevărat că acest fel de a recunoaşte meritele în muncă e just. S'a observat însă în unele locuri că se obişnueşte în mod nejust a se promite premii sau a se crea celor evidenţiaţi avantagii nelegale, care îi depărtează de masă.

Pentru stimularea muncii, pentru aprecierea productivităţii în raport cu munca depusă şi pentru asigurarea unei vieţi mereu mai bune a muncitorilor, s'a pornit la introducerea în toate ramurile de producţie a muncii în acord. Odată cu aceasta muncitorii şi tehnicienii dela uzinele I. M .S. Braşov au propus ca plata muncii în acord să se facă ţinându-se seama nu numai de cantitatea ci şi de calitatea produselor.

Apelul uzinelor I. M. S. Braşov ar trebui să fie însuşit de toţi muncitorii întrucât lipsa de atenţie acordată calităţii duce la mărirea produselor inutilizabile (rebuturi, deşeuri) care ridică preţul de cost al mărfurilor.

In faţa muncitorilor, în primul rând, stă azi posibilitatea ca economia naţională să ducă la bunăstarea tuturor.

Iată ce spune d. Vasile Luca, secretar al P. M. R. în articolul său „Un an dela reforma monetară".

„Trebuiesc depuse toate sforţările pentru ridicarea cantitativă şi calitativă a producţiei industriale. Ne trebuie marfă bună şi eftină. Aceasta înseamnă că trebue făcute toate sforţările pentru îmbunătăţirea utilajului, pentru întărirea disciplinei în muncă, pentru mărirea productivităţii muncii. Trebuesc făcute economii în cheltuieli şi materii prime. Trebuiesc reduse prin toate mijloacele, cheltuielile de cost ale producţiei".

Disciplina nouă în muncă, mărirea productivităţi muncii nu sunt posibile dacă nu ne dăm seama că fiecare din noi mai păstrează în el ceva din mentalitatea trecutului.

Impotriva acestor rămăşiţe trebuie să fim vigilenţi.

Să căutăm în propria muncă a avea o atitudine autocritică care să lichideze delăsările şi slăbiciunile, — aceasta cu atât mai mult cu cât în această perioadă formele luptei de clasă se ascut, obligându-ne să fim atenţi la activitatea duşmanilor. Aceştia n'au devenit inofensivi ci se vor agăţa „de mijloace extreme" pentru a lovi în cuceririle poporului.

De aceea oricât de frumos am munci, rezultatul muncii noastre se va risipi dacă nu vom supraveghea atent elementele îndoelnice şi nu vom fi fermi faţă de greşeli şi neiertători faţă de cozile de topor.

In ţara noastră suntem martori în fiecare zi la noi paşi înainte pe calea îmbunătăţirii muncii.

Muncitorii sunt azi însufleţiţi de un devotament nou faţă de fabricile lor şi au pentru maşinile lor o grijă din ce în ce mai mare.

Oamenii muncii din R. P. R. se avântă cu încredere şi cu un entuziasm mereu sporit de drumul construirii socialismului în ţara noastră, fiindcă aşa cum spunea la congresul P. M. R., d-na Ana Pauker:

„Casa noastră, în care înainte eram ţinuţi prin violenţă ca slugi ale claselor stăpânitoare, devine cu adevărat casa noastră, a poporului muncitor. Ne-a fost dragă această casă — ţara noastră — şi atunci când am lucrat pentru

Continuare în pag. 16

Gh. V. Nenciu

Unde copiii și zâmbetele se întâlnesc

Regimurile de tristă amintire care s'au succedat în trecut la cârma țării noastre, ne-au lăsat o moștenire grea și apăsătoare.

Țara noastră deținea pe-atunci cel mai macabru record din Europa: în România mortalitatea infantilă depășeo la diferențe uluitoare oricare altă țară depe continent.

Exploatarea sângeroasă a maselor muncitoare, lipsa oricărei instituții populare de ocrotire a mamei și a copilului, conexate condițiilor generale politice, sociale și economice, pe care țara noastră le-a cunoscut în trecut, amenința serios însăși existența poporului.

În fața acestei situațiuni, după venirea la putere a forțelor democratice din țara noastră, Partidul Comunist Român, a lansat o seamă de propuneri concrete în vederea îmbunătățirii acestei situațiuni precare.

Obținând sprijinul cel mai larg al tuturor oamenilor cinstiți din câmpul muncii, ei a trecut la înfăptuiri. Case de naștere moderne utilate au luat ființă; prin noua legislație a muncii s'au creiat condiții din cele mai favorabile femeii gravide, care primește concediu 6 săptămâni înainte și 6 săptămâni după naștere; cămine de zi au fost înființate pe lângă fiecare întreprindere mai importantă și o asistență medicală efectivă asigură un control permanent asupra copiilor.

Sub directa îndrumare și cu sprijinul activ al Partidului Muncitoresc Român, a luat ființă și Comitetul Național pentru Ocrotirea Copilului, având drept scop mobilizarea activă a tuturor forțelor populare în jurul problemei copilului.

Astfel regimul oamenilor muncii din țara noastră merge cu consecvență pe drumul așezării unor temelii sănătoase vieții în Republica Populară Română.

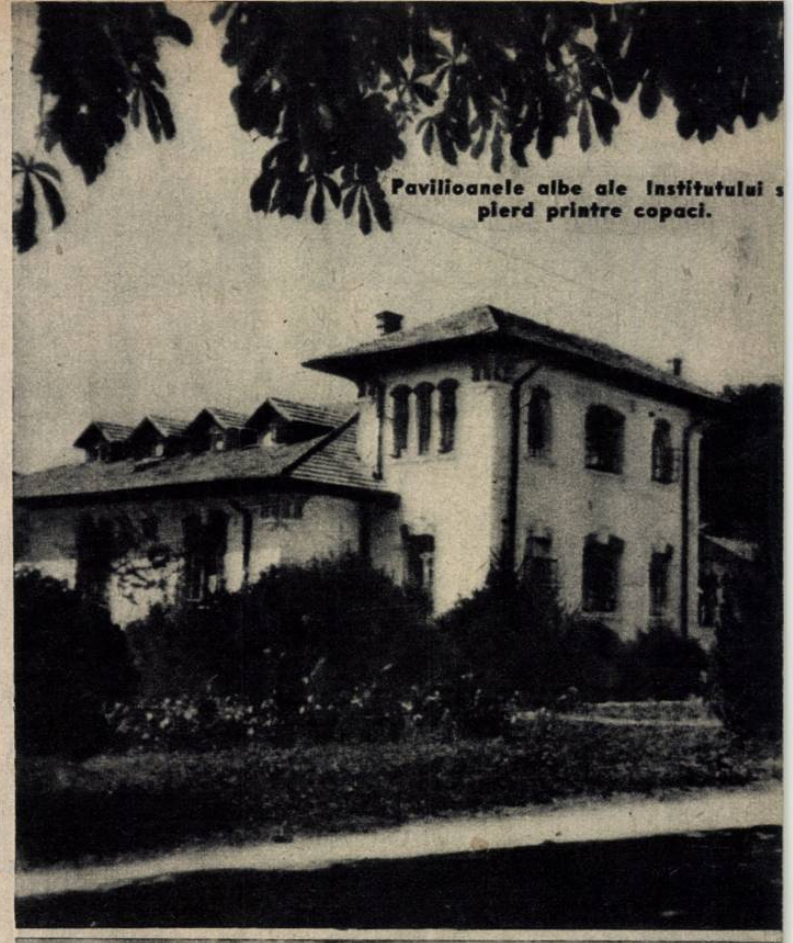

Pavilioanele albe ale Institutului s pierd printre copaci.

reportaj de ADA BÂRSEANU

CÂND am intrat în curtea imensă a Institutului de Puericultură dela Șosea, curte în care pavilioanele sclipinde de albeață sunt îmbrățișate de bolțile de umbră ale copacilor bătrâni, ceeace m'a isbit, încă dela prima vedere, a fost febrilitatea cu care se lucra acolo.

Și după cum, în soarele de vară, roiesc furnicile unui mușuroi, într'un du-te-vino, în care. fiecare are o misiune precisă, așa roiau în parcul Institutului de puericultură, halatele medicilor, surorilor, îngrijitoarelor, printre alei și boschete. Și nu numai ei, dar și toți acei lucrători: zidari, lemnari, tinichigii, pietruitori, cari prin munca lor, contribue la ridicarea acestui așezământ, care se numește azi: Clinica și Institutul de puericultură.

Pentrucă lucrările de reparație a pavilioanelor, deși pe terminate, sunt totuși în toiu. La pavilionul dela intrare se lucrează la tencuit și podit; un altul este refăcut cu totul; bidinele mari vopsesc fațadele albe; alți lucrători pietruiesc aleele care leagă între ele pavilioanele.

Surorile grăbesc unele după altele spre „biberonerie" de unde vor aduce biberoanele cu lapte. La poartă a sosit căruța cu pâine. Spălătoresele întind rufăria albă.

Iată și aici un șantier, îmi zic, încă unul din șantierele pe care se clădește viața nouă a țării.

Muncă, știință, pricepere, devotament au aici o misiune delicată, dificilă.

Ele sunt puse în slujba copilului.

★

Iată și copiii Ceva mai în fundul parcului, mai departe de contactul cu strada, sub umbra proteguitoare a copacilor bătrâni.

Sbenguindu-se în țarcuri, în hârjoana copilărească, tăvălindu-se în iarba proaspătă, sau suspendați în balansoarele agățate printre frunzișurile copacilor, ca niște păpuși vii, într'un decor de pădure. Cu ochii măriți de noutatea emoției, bătând din mânuțele și piciorușele care vor să străpungă aerul, avântându se în câte-un salt mai îndrăsneț care îi face să închidă ochii.

Cu priviri mai șăgalnice sau mai îndrăsnețe, cu moliciuni sau istețimi în mișcări, dar toți împrăștiind prin gesturi, prin glasuri, prin ochi, acea minunată candoare copilărească.

Pe miniaturale paturi de campanie stau întinși sugarii, cu trupșorul, cu brațele, cu piciorușele în soarele care se filtrează printre frunzele copacilor.

Copii, drăgălășenii, naivități încântătoare. Decorul copacilor pare că montează un spectacol de copii. Unuia din ei se vede că i-e foame, fiindcă a început să scâncească și începe să țipe deabinelea când o zărește pe sora care vine cu biberoanele, făcând o grimasă delicioasă, pe care tolegul fotograf se grăbește să o fixeze.

Alți doi se îmbrățișează cu o nespusă gingășie.

Dar... fiindcă misiunea mea reportericeasca nu este numai de a contempla aceste minuni... de oameni, mă rup din această vrajă și pornesc pe urma cuiva care să-mi lămurească nedumeririle și întrebările.

★

Pe domnul profesor doctor Dimitrie Timuș, directorul Clinicei și Institutului de puericultură îl găsesc pe una din aleele parcului, stând de vorbă cu un maestru tinichigiu, care a venit să facă reparațiile la biberonerîe. Dar în jurul său mai sunt și câțiva zidari dela pavilionul dela poartă, cari cer niște instrucțiuni, mai este și o soră care vrea să i se semneze un bon de materiale, mai este internul dela pavilionul carantină care are „un caz" și în sfârșit... mai sunt și eu.

O VIZITĂ LA INSTITUTUL DE PUERICULTURĂ

Puștii mai mici se joacă în țarc

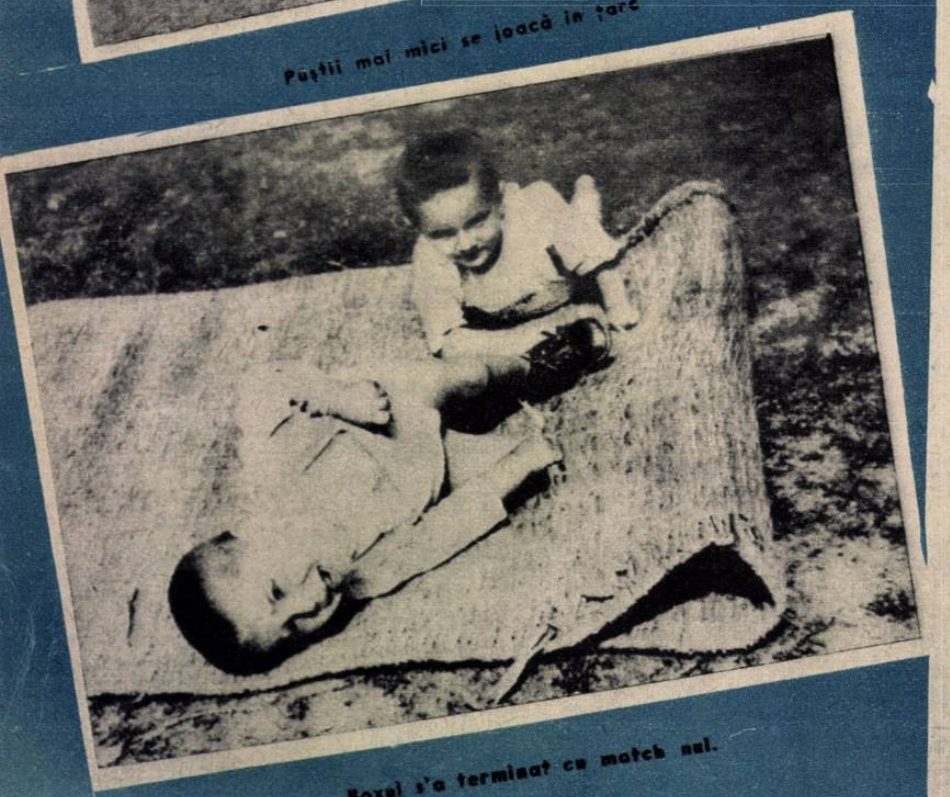

Boxul s'a terminat cu match nul.

Stație de spălare a biberoanelor.

La biberonerie, prepararea laptelui „acidulat

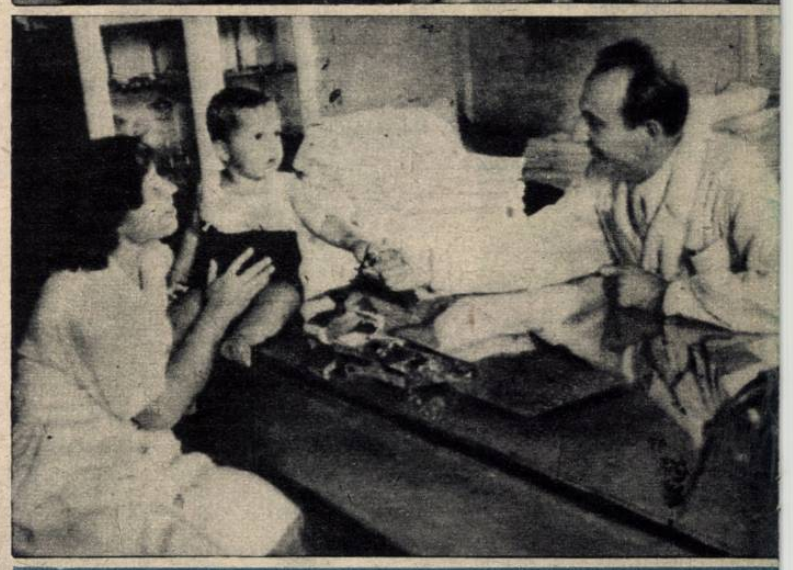

Domnul Prof. Dr. Timuș primește o vizită...

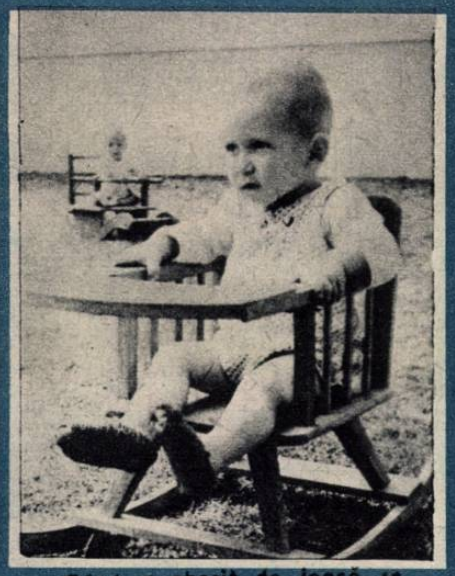

Când a obosit de joacă, se leagănă în scaun.

Puștiul nu mai are răbdare să aștepte masa.

Biberoanele nu mai sosesc....

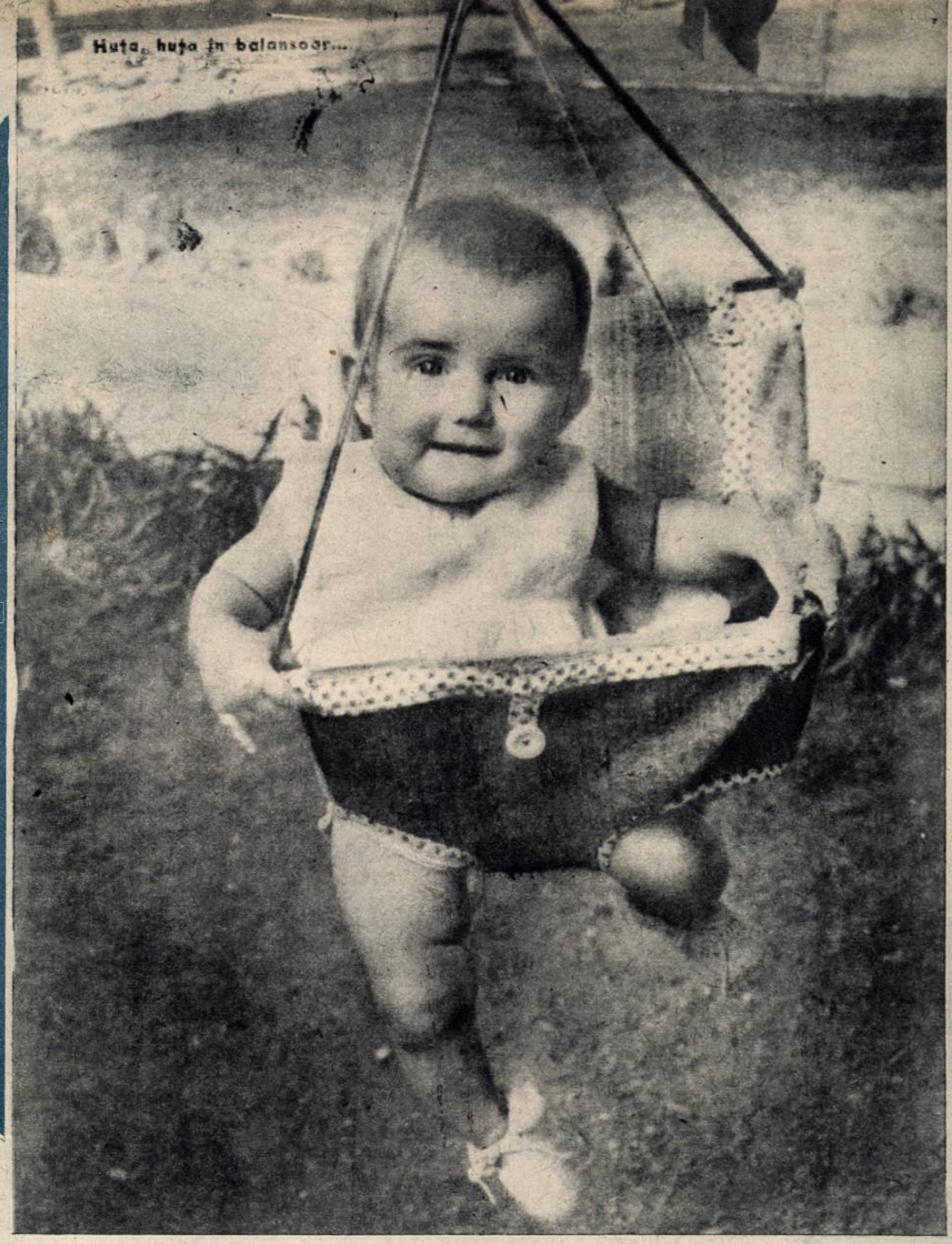

solicitatori, domnul Profesor Timuș este chemat la telefon, să vorbească cu Ministerul. In cancelarie, îl așteaptă o surpriză: biroul este plin de teancuri de prosoape albe, noi-nouțe, pe care neobosita internă și plină de suflet și de pricepere, doctorița Viorica Voiculescu (calificativele nu-mi aparțin, ci sunt ale Profesorului Doctor Timuș) le-a obținut chiar acum dela Crucea Roșie și prin mijloace proprii a izbutit să le transporte aici.

Iar într'un colț al cancelariei, un alt morman de lenjerie și hăinuțe de copii, obținute tot dela Crucea Roșie, așteaptă să fie inventariat și repartizat.

Domnul Profesor Doctor Timuș este, în sfârșit, singur.

— Aș vrea să-mi spuneți ce s'a lucrat aici, ce s'a realizat și ce proecte există?

Profesorul se întoarce cu fața spre unul din pereții pe care este atârnat un grafic:

— Cel mai de seamă lucru realizat este că s'a redus mortalitatea copiilor de aici. Dacă în August 1947, au fost 33 de cazuri, în Iulie 1948, lună de vară când dezinteriile sunt foarte frecvente, mortalitatea este zero. Am avut de luptat cu multe racile ale trecutului. Dacă în trecut, mortalitatea copiilor de aici era de 60%, azi am redus-o la 6%, care este cifra mondială. Am avut ani grei, în care datorită lipsei de vigilența a conducerii, au fost sacrificate multe vieți nevinovate. De exemplu, în 1945: din 510 copii internați, au fost 308 morți.

In timp ce Profesorul vorbește, îmi amintesc de o frază pe care am reținut-o dintr'un articol scris de acesta în jurnalul de perete care se afla la o răspântie de alei, în parc: „ajunge cu milioanele de morți din fiecare an".

Profesorul Doctor Timuș vorbește mai departe:

— Problema natalității și mortalității este o problemă foarte acută în țara noastră și avem enorm de făcut în acest sector. Noile prevederi ale Constituției cu privire la ocrotirea mamei și copilului ne deschid perspective noui.

Urmele triste ale vechii legislații dăinuesc încă și trebue luptat pentru înlăturarea lor. Avem aici Clinica și Institutul pe puericultură pendinte, respectiv de Facultatea de Medicină și Ministerul Sănătății. Cursurile cu studenții se țin chiar aici.

— De unde vă vin copii? întreb.

— De cele mai multe ori sunt cazuri de abandon. Copii găsiți sau copii cu mame părăsite de tatăl nelegitim al copilului. Problema mamei și a copilului este o problemă deschisă. Trebue pusă la punct legislația care să ocrotească pe mamă și copil, potrivit prevederilor Constituției. Avem aici 300 de copii, dintre cari 250 complect abandonați.

Pornim să vizităm sălile de bacteriologie și chimie. Doamna Doctor Suzana Petrescu, șefa laboratorului, lucrează în fața unui microscop, ajutată de asistentă. La intrarea în Institut, se fac copiilor toate analizele medicale.

De aici, trecem la sala de radiologie și fizioterapie. Peste drum este un serviciu de chirurgie. Înăuntru nu este nimeni. Fiindcă titularul serviciului, Domnul Doctor Popescu Herasca, medic primar la spitalul de copii, a plecat în brațe cu un proaspăt pacient operat pentru îndreptarea picioarelor, spre salon.

— Ce personal medical aveți? întreb pe Domnul Profesor Timuș.

— 10 medici dela facultatea de medicină, 10 medici dela ministerul Sănătății; 6 interni; 6 externi; 72 de surori.

— Ar veni în medie o soră la 4 copii,—reflectez. Pe sălile lungi și sclipitoare de curățenie, unde totul este văruit și vopsit proaspăt în ulei, unde mozaicul este curățat și dezinfectat în fiecare zi, ne îndreptăm spre saloanele de copii.

Pătuțurile albe, cu lenjerie proaspătă se înșiră, unul după altul, despărțite fiecare din ele prin paravane de cristal.

Totul este alb, curat ca într'o farmacie, fragil și inocent ca sufletele care deschid ochii la viață în acest Institut.

Surorile se mișcă ușor în halatele sclipitor de curate, prin saloane. Unii copii au mai rămas înăuntru. Au nevoie de câte un tratament. Internii se apleacă cu grije asupra lor. Aici se pregătește un prișniț, dincolo o baie sau un pansament.

Ferestrele sunt larg deschise și curățenia riguros făcută.

Iată fișele de observație ale fiecărui copil. Foile agățate de paravanul de cristal de lângă fiecare pătuc au trecute numele copilului, vârsta, greutatea, înălțimea, temperatura zilnică, felul alimentației și cantitatea primită de copil. Apoi diversele indicațiuni medicale, în cazuri de boală.

— Fiecare copil are dosarul lui, continuă profesorul Timuș. Cu foile de observație lunare, cu antecedentele hereditare.

Dela saloane, mergem sus, la locuința surorilor. Și aici, aceeași curățenie, ordine, strictețe. Munca surorilor este riguros

(Continuare în pag. 7)

Moment de tandrețe...

Sora trebue să aibă răbdare. Puștiul face moftur la mâncare...

Ziua odihnă

DOUĂSPREZECE ORE DE SĂRBĂTOARE PENTRU MUNCITORII SOVIETICI

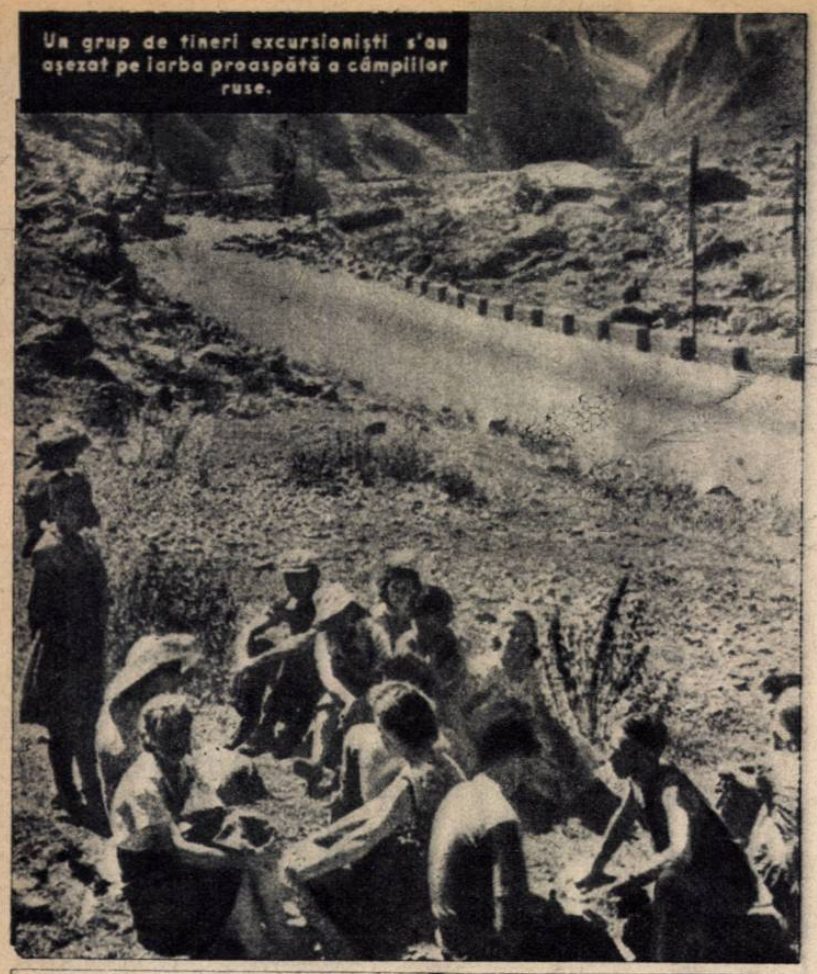

Un grup de tineri excursioniști s'au așezat pe iarba proaspătă a câmpiilor ruse.

DUPĂ o săptămână de muncă, ziua de odihnă găsește locuitorii Moscovei porniți în vilegiatură prin împrejurimile orașului.

Vastele șosele, care se ramifică din centrul capitalei în toate direcțiile în formă de stea, sunt acoperite de un furnicar nesfârșit de autocamioane pe platformele cărora veselia și buna dispoziție și-au dat întâlnire.

După ce depășesc linia de centură, vehiculele se avântă în chiotele excursioniștilor pe drumurile de țară. Pe tot parcursul se pot admira căsuțe cochete înconjurate cu grădini, sate pitorești alternând cu localități industriale, toate acestea unite de imensa, nesfârșita pădure rusă. Pe platformele vehiculelor se glumește, se cântă, se strigă, se râde.

Nu e vorba de excursioniști cari se întâlnesc pentru prima dată în această călătorie de odihnă. Sunt grupuri de muncitori sau de funcționari din diferitele câmpuri de activitate, cărora uzinele și întreprinderile respective le-au pus la dispoziție camioane, acordeoane, ghitare.

Una din mașini a părăsit șoseaua pentru a se avânta pe un drum larg de pădure.

S'au oprit la marginea unui lac pe care vaporașe și kayacuri se iau la întrecere într'o atmosferă sărbătorească.

Excursioniștii au coborât pe pajiștea înverzită și caută un loc umbros.

Cam greu de găsit la ora aceasta când alți excursioniști mai harnici au pus stăpânire pe locurile cele mai umbrite.

Dar între tovarăși orice problemă se rezolvă în modul cel mai firesc.

Și așa grupul cel nou s'a alăturat unui grup care ocupase o poziție mai pitorească și laolaltă au pornit la chef tovărășesc.

Bufete improvizate stau peste tot locul la dispoziția vilegiaturiștilor cari, mai puțin prevăzători, nu și-au adus cu ei de-ale mâncării

Țărănci tinere vin să ofere tuturor lapte proaspăt și fragi.

Adevărata recreere începe însă abia după ce rămășițele ospețelor sunt strânse și cuverturile sunt scuturate pentru a se așeza apoi pe ele fie un gramofon, fie un joc distractiv, în jurul cărora se grupează un număr impresionant de tovarăși ce vin să ia parte la o manifestare ca și la cealaltă.

La umbra unui copac o partidă de șah strânge în jurul celor doi jucători un număr respectabil de comentatori.

Pe o platformă improvizată se dansează în acordurile unui acordeon; într'un luminiș o balalaică se ia la întrecere cu trilurile măestre ale pasărilor cântărețe de pe crengile unduitoare ale copacilor.

Intr'un golf, pe lac, s'au strâns un număr de mici ambarcațiuni care vor să se ia la întrecere cu o flotilă de yachturi.

Pe plaja de nisip trupurile se oferă razelor binefăcătoare ale soarelui, sau se pregătesc să sară în plongeuri acrobatice în apa rece a lacului natural.

Pe terenurile de sport ce se găsesc amenajate la tot locul de către diferitele grupuri muncitorești tovarășii din diferitele uzine ale Moscovei au pornit dispute amicale.

Inserarea este primită de excursioniști cu melodioase coruri intonate de la un capăt la celălalt al pădurii în acompaniament de acordeoane, ghitare sau balalaici.

Câte un solo pornește să străpungă cu a sa căldură și limpezime a cântului slav, să cucerească întinsurile, să se împrăștie printre arbori pentru a fi reluat apoi de miile de glasuri.

Ziua se apropie de sfârșit.

Intr'o zi de odihnă, școlarii din Moscova au pornit în excursie de studii. Iată-i vizitând împrejurimile orașului Contaissy (Georgia) unde s'a născut marele poet Vladimir Maiakovsky.

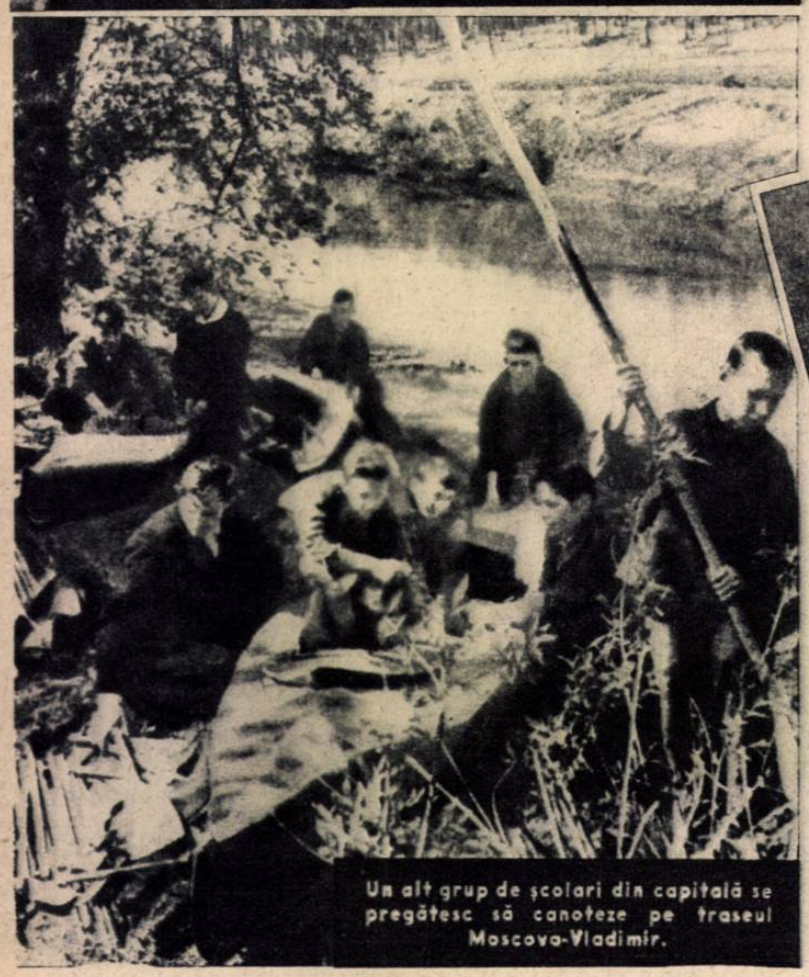

Un alt grup de școlari din capitală se pregătesc să canoteze pe traseul Moscova-Vladimir.

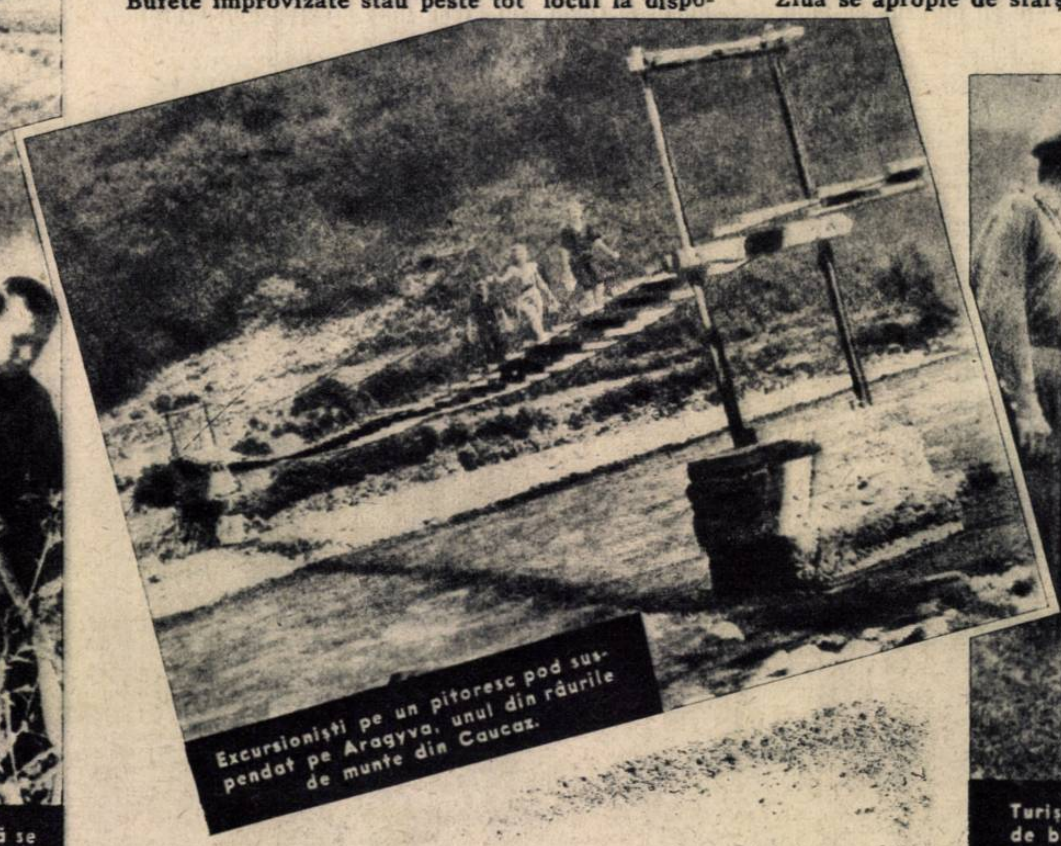

Excursioniști pe un pitoresc pod suspendat pe Aragvva, unul din râurile de munte din Caucaz.

Turiștii vizitează numeroase câmpuri de bătae, unde ostașii sovietici și-au vărsat sângele pentru libertatea patriei socialismului.

Fortăreaţa din Anunur, una din întăriturile cele mai pitoreşti de pe „Drumul Militar" din Georgia, datând din secolul al VI-lea, unde ea a servit la apărarea drumului împotriva invaziilor turceşti.

In toiul verii excursioniştii pasionaţi de alpinism, găsesc zăpadă favorabilă pentru ascensiuni, pe munţii Thian-Chan din Kazakhastan.

Intr'o ordine desăvârşită moscoviţii se îmbarcă în autocamioanele cu care au venit şi pornesc cu aceiaşi veselie dela venire spre capitală, în semnele de bun rămas pe care localnicii le fac excursioniştilor, ca o dovadă mai mult a dragostei tovărăşeşti cu care ţărănimea sovietică îmbrăţişează muncitorimea din uzine.

Fiecare este fericit că ziua aceasta de odihnă a adus pe lângă recreerea meritată după săptămâna de lucru şi o mai trainică legătură tovărăşească între toţi.

Fiecare a legat prietenii noi, a citit în mijlocul naturii îmbietoare ziare, broşuri sau cărţi, a jucat şah, a dansat, a cântat, s'a plimbat cu yachtul pe apa lacului, a făcut plaje, a disputat, s'a bucurat într'un fel sau într'altul de toate condiţiile de odihnă pe care statul sovietic le pune la dispoziţia cetăţenilor săi.

Cu forţele împrospătate aceştia vor lucra cu o hotărîre din ce în ce mai mare şi vor depune toate forţele lor pentru înflorirea patriei măreţe a socialismului.

Dr. A. CAM.

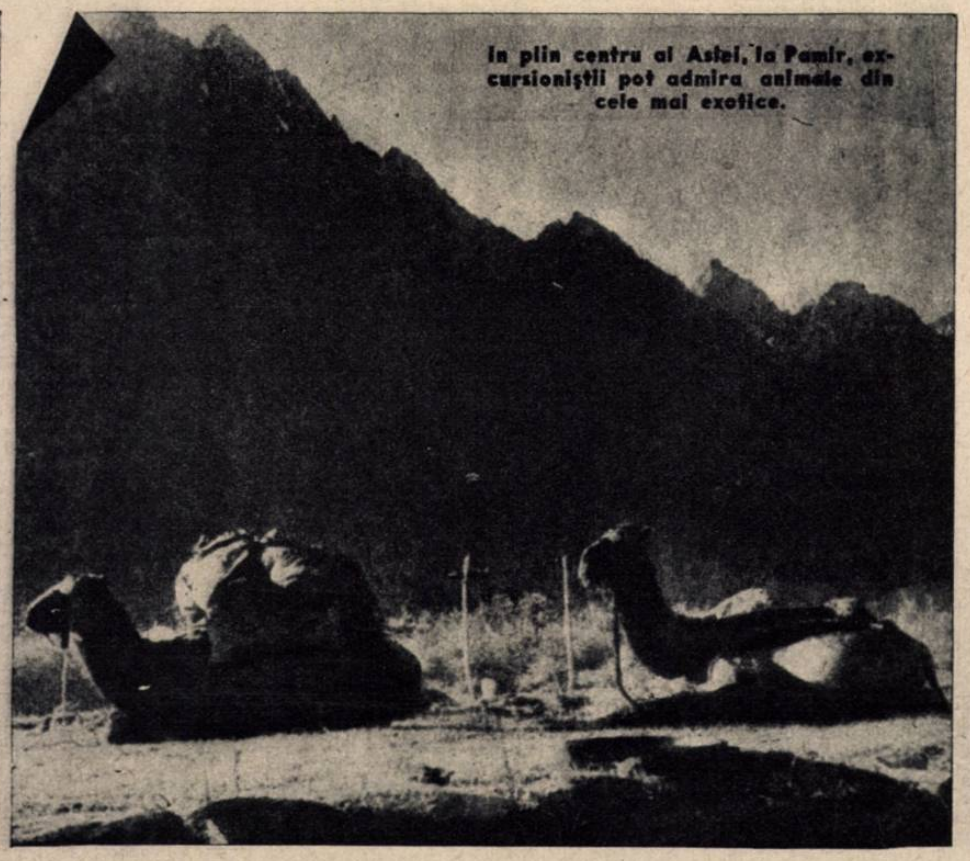

In plin centru al Asiei, la Pamir, excursioniştii pot admira animale din cele mai exotice.

INSTITUTULUI DE PUERICULTURĂ

(Urmare din pag 5)

controlată şi îndrumată de medici ca şi comportarea lor cu copiii.

Coborâm apoi jos la subsol, la biberonerie, unde în instalaţii speciale, cazane de metal, toate fierbând cu aburi, produşi de uzina proprie a Institutului, se prepară diferite specialităţi de lapte care se întrebuinţează în alimentarea copiilor.

Totul se face într'o curăţenie exemplară, după dozări precise şi formule bine fixate. Un tablou indicator arată felul de preparare a menu-urilor şi cantităţile respective.

Urcăm din nou sus. La întretăierea culoarelor şi a sălilor fel de fel de indicaţiuni :

„Biblioteca sindicală este deschisă zilnic".

Jurnalul de perete, numele medicului de serviciu sunt afişate vizibil; iată şi biblioteca clinicii.

Când ieşim din nou în curte, Domnul Prof. Timuş merge să-mi arate terenul de volley.

— Aici joacă U. T. M.-istele noastre.

U. T. M.-istele sunt elevele şcolii de cursuri de puericultură care fac cursurile la Spitalul Colentina şi stagiul de pregătire practică aici la Institut unde sunt şi cazate.

In curte, întâlnim pe Domnul Doctor Popescu Herasca. Se plimbă în braţe cu ultimul pacient, cel cu picioarele îndreptate. Picioarele au fost puse în ghips şi copilul mai scânceşte încă, nu atât de durere, ne explică doctorul, cât pentrucă vrea să fie alintat.

Mă opresc la pavilionul asistenţă unde sora de ocrotire socială Jereghie Tatiana îmi pune la îndemână fişa socială a fiecărui copil. Cei mai mulţi sunt copii abandonaţi. „Fără părinţi" stă scris pe fişe. Şi totuşi ei au un nume: Ileana şi Dorina, Alexandru, Constantin, Ion şi chiar nume de familie.

— Cel dintâi lucru care li se fixează este starea civilă, mă lămureşte sora Jereghie.

Răsfoesc mai departe fişele. Iată, copii, fără tată, internaţi aici cu mamele lor şi care sunt ţinute până ce se pot plasa undeva. Uneori, după plasarea mamei într'un serviciu, copiii mai rămân sub îngrijire aici, câtva timp.

Iată copii născuţi din mame tuberculoase, sau ambii părinţi bolnavi. Toţi din familii de muncitori nevoiaşi, din ţărani.

Câte poveşti triste n'ar putea grăi aceşti copii, dacă ar putea înţelege tot ce s'a petrecut cu ei, până au ajuns aici?

Nouile orânduiri legislative vor curma de aici înainte această situaţie.

Constituţia Republicii Populare Române prevede ocrotirea mamei şi a copilului.

Legi speciale, care să reglementeze responsabilitatea tatălui, sunt în curs de elaborare.

La Ministerul Sănătăţii a luat naştere Direcţia ocrotirii mamei şi copilului, care coordonând acţiunile separate ale diferitelor centre şi direcţii de asistenţă, a deschis o vastă campanie de ocrotire a mamei şi copilului.

Specialişti, tehnicieni, femei destoinice şi pricepute, oameni de suflet şi iniţiativă, cum am întâlnit la Institutul de Puericultură, conlucrează pentru punerea în practică a măsurilor iniţiate de Partidul Muncitoresc Român şi de Guvernnul ţării, pentru înlăturarea tuturor racilelor trecutului, pentru o orânduire nouă în societatea omenească, unde femeea să se poată mândri că este mamă şi să fie ajutată să crească din copilul ei, cetăţeanul conştient de mâine.

★

Tot aici la Institut activează un comitet de sprijin U. F. D. R., a cărui responsabilă este prietena Fenives Silvia şi care duce o muncă de colectare a tot ce e nevoie pentru îmbunătăţirea vieţii copiilor de aici: îmbrăcăminte, suplimente de hrană, jucării.

★

Când părăsesc Institutul de puericultură, îmi mai arunc odată ochii spre parcul în care jocul nevinovat al copiilor creşte sub oblăduirea celor chemaţi să le dea o nouă viaţă, lor, cari au deschis ochii în împrejurări triste, spre aleele despre care Domnul Profesor Timuş îmi spusese:

— La anul vreau să fie aici numai flori.

Ada Bârseanu

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

In dorinţa de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obţinut la principalele cinematografe din Capitală şi din ţară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noştri vor detaşa biletul special din revistă, şi-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI :
Cinema Trianon: *Aşteaptă-mă*
„ Fantasio: *Flăcăul din oraşul nostru*
„ Volta: *Copilăria mea*
„ Apollo: *Colţ alb*
„ Volga: *Poveste muzicală*
„ Marna: *Doi camarazi*

CRAIOVA :
Cinema Scala: *Balaurul cu 7 capete*
„ Select: *Marite*
„ Rio: *Liliacul*

BRAŞOV :
Cinema Aro: *Tiganii*
„ Reduta: *Secretele contra Spionaj*
„ Rodina: *Aşteaptă-mă*

GALAŢI:
Cinema Central: *Glinka*
„ Odeon: *Liliacul*

CONSTANŢA :
Cinema Progresul: *Submarinul 323*

BACAU:
Cinema Mărăşti: *Dezonorata*
„ Forum: *Castelul fermecat*
„ Fantasio: *La Stăpâni*

TIMIŞOARA :
„ Capitol: *Când vei reveni*
„ Apollo: *Foot-ball*

P. NEAMŢ:
Cinema Popular: *In numele vieţii*

BARLAD :
Cinema Francez: *Chestiunea Rusă*

TULCEA:
Cinema Popular: *Tinereţea lui Maxim*

C. ARGEŞ:
Cinema Aro: *Crucişetorul Variag*

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
2. IX — 9. IX 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

SPIONAJ și CONTRASPIONAJ

PENTRU WALL-STREET

IN ultimele două săptămâni au apărut telegrame în legătură cu activitatea serviciilor de spionaj ale Statelor Unite. Ba mai mult, s'a scris şi despre un centru de spionaj pentru Europa sud-estică, ce urmează a fi organizat în serviciul Washingtonului cu sediul în Turcia. Fără îndoială, că după regulile de bază ale serviciilor de informaţii, publicitatea făcută, evident fără voia iniţiatorilor serviciilor respective, în jurul spionajului american, pare oarecum ciudată. Organizaţiile de spionaj nord-americane par în acest caz un fel de pisică cu clopoţei, a căror eficienţă e fără îndoială redusă prin inabilitatea responsabililor numiţi de Washington.

Răsfoind ziarele ultimului an, cititorul atent va găsi cu uşurinţă o serie întreagă de eşecuri ale spionajului american, eşecuri pe care vom căuta să le lămurim în rândurile de mai jos.

Incercarea dreptei cehoslovace în Februarie trecut de a răsturna starea de lucruri din Republica vecină în favoarea burgheziei, nu este în fapt decât o lovitură pregătită şi neisbutită a serviciului de informaţii american.

Membrii socialişti-naţionali şi catolici-slovaci ai trecutului guvern cehoslovac încercaseră prin demisia lor să creeze o stare de confuzie, următor căreia să vie singuri la putere, cu eliminarea forţelor populare democratice.

După ce au avut un cuvânt hotăritor de spus în procesul dela Nuerenberg, care a adus achitarea foştilor conducători ai lui I. G. Farbenindustrie, agenţii serviciilor americane de spionaj par că nu sunt deloc străini de groaznica explozie care a aruncat în aer fostele uzine I. G. Farben dela Ludwigshaffen

Sir Allan Cuningham înaintea plecării sale din Palestina „inspecta" dărâmăturile cauzate de neînţelegerile serviciilor de spionaj engleze şi americane, înlăturând orice îndoială asupra rolului pe care Londra şi Washingtonul îl au în declanşarea războiului palestinian

Un fapt care n'a scăpat observatorului atent este că, la două zile după această încercare, dl. Steinhardt, ministrul Americii la Praga sosea în mare grabă dela Washington şi convoca chiar pe aeroport pe membrii presei spre a declara că :

„Având în vedere noua situaţie nu disperăm totuşi, că Republica Cehoslovacă va adera la planul Marshall".

Vigilenţa Partidului Comunist Cehoslovac şi a maselor muncitoare a împiedicat însă această lovitură, ambasadorul american rămânând în penibila situaţie a unui om neinformat asupra raporturilor efective de forţe.

Un alt caz similar se întâmplase cu câteva luni mai înainte în republica sud-americană Columbia, la Bogota. Şeful Departamentului de Stat, dl. Marshall, care se deplasase personal în capitala columbiană pentru a perfecta un acord favorabil Wall-street-ului, a trebuit să-şi petreacă o zi asediat în localul unde avea loc conferinţa. Populaţia Columbiei se revoltase împotriva imperialismului american, iar revolta, după cum se ştie, a luat forme excepţional de sângeroase.

Fără îndoială că este curios faptul că serviciul de informaţii al Departamentului de Stat nu a ştiut nimic de cele ce se preparau dupăcum nu a ştiut nimic sau a ştiut greşit în legătură cu evenimentele din Palestina, când preşedintele Truman — în urma datelor furnizate de serviciul de spionaj — a trebuit să-şi schimbe de trei ori atitudinea, făcând o penibilă impresie opiniei publice mondiale.

Dar nu este oare tot atît de atitudinea Statelor Unite în prol linului, care nu costă numai l prestigiu ?

Aceiaşi greşită informaţie, — denţios greşită — a împins Dep de Stat şi pe preşedintele State în posturi neconforme. Fără vre întrebarea, dacă nu cumva servic cinate cu informarea oamenilor militarilor americani, sunt dep funcţiona cu tot atâta preciziune moasele sisteme de inumană au din uzinele explotatorilor transo

Baroneasa Freya Mina von Eine cele mai vestite „informatoare' viciului nazist de spionaj, pare a turi cu serviciul „biroului de inf al Statelor Unite

La izbucnirea celui de-al doil mondial, Statele Unite nu dispun serviciu de informaţii similar „Birou 2" al Franţei sau „Inteli vice-ului" britanic.

Fiecare minister în parte îşi a ciul de informaţii şi agenţii pro mai bune dintre aceste servicii Departamentului Marinei, Răz într'o măsură oarecare ale Depart de Stat.

Ceeace forma însă marele păcat sistem era lipsa de coordonare.

Preşedintele Roosevelt şi-a da această lipsă şi a creeat la sf 1940 serviciul O.S.S. (Office of Services), încredinţând conducer lului Donovan.

Cum în această materie nu poa de improvizaţi O.S.S. nici nu a vitura pregătită de japonezi la bour.

Este drept că serviciul de in marinei îl prevenise pe Roose ore înainte, că se pregăteşte